

VJESNIK

SLUŽBENI
VOJNOG ORDINARIJATA

GODINA: XXII • BROJ: 3 (82) • 2019.

SLUŽBENI VJESNIK VOJNOG ORDINARIJATA U REPUBLICI HRVATSKOJ
Izdavač: Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj, Ksaverska cesta 12, 10000 ZAGREB
tel: 01/4670-660; 01/4670-659; 01/3784-489 (MORH); faks: 01/4670-662
www.vojni-ordinarijat.hr; e-pošta: vojni.ordinarijat@mohr.hr
Odgovara: Msgr. Jure Bogdan, vojni ordinarij

**»HVALA BOGU KOJI NAM DAJE POBJEDU PO
GOSPODINU NAŠEM ISUSU KRISTU!«**
(1 Kor 15, 57)

**Poslanica msgr. Jure Bogdana, vojnoga ordinarija, povodom proslave
Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta – zaštitnice Vojnog
ordinarijata, Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dana
hrvatskih branitelja i 24. obljetnice vojno-redarstvene operacije
„Oluja“ 5. kolovoza 2019.**

Draga braćo i sestre!

1. Isus Krist – Kralj Pobjednik

U nedjelju uskrsnuća Gospodnjega Crkva u svojemu himnu kliče uskrslomu Isusu Kristu: »Znamo da si, doistine, uskrsnuo, Božji Sine; Pobjedniče, Kralju divan, budi nama milostivan! Amen, aleluja!« U tim je krasnim stihovima sažeta bít uskrsnoga događaja i na-vještaja: Isus je uskrsnuo! Isus je divan Kralj! Isus je pobjednik! Isus je pobjednik nad zlom i smrти! Njegovim uskrsnućem potvrđena je istina da je On zaista Sin Božji i Bog sam! Svojom smrti On nas je, kako nas Crkva uči, oslobođio od grijeha, a svojim uskrsnućem otvorio nam pristup u *novi život* koji je ponajprije *opravdanje* koje nam vraća Božju milost, a koji se sastoji u *pobjedi* nad smrтi grijeha i u novome udioništvu u milosti te ostvaruje *posinovljenje* kojim ljudi postaju Kristovom braćom (usp. KKC, br. 654). Sve je to, dakle, plod Isusova uskrsnuća, plod njegove pobjede. A to nije bilo kakva pobjeda. Njegova je pobjeda konačna, svevremenska! To je veličanstvena, neponovljiva, jedinstvena pobjeda! To je pobjeda nad *smrтi grijeha*, pobjeda nad svim onim što je zlo i što je tama. Pobjeda je to svjetla, života, radosti. Pobjeda je to nade, pobjeda snage novoga »budućeg svijeta« koji kršćani kušaju u uskrsnuću Krista Gospodina, koji, kao uskrsnuli, živi u njihovim srcima (KKC, br. 655). Ponesen tim događajem

sv. Pavao će u *pobjedničkome hvalospjevu* Poslanice Korinćanima zanosno, slavodobitno klicati: »*Pobjeda iskapi smrt. Gdje je, smrti, pobjeda tvoja? Gdje je, smrti, žalac tvoj?* (...) A hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!« (1 Kor 15, 55. 57). Te su Pavlove riječi i naše riječi, njegov zanos je i

naš zanos, zanos svakoga od nas koji jesmo i koji želimo biti Kristovi, koji želimo biti kršćani. I mi možemo i trebamo svaki dan iznova klicati: »Hvala Bogu koji nam daje pobjedu po Gospodinu našem Isusu Kristu!« Jer, Božja pobjeda je i naša pobjeda! U njegovu Žrtvu, ugrađene su i naše žrtve, u njegovu Pobjedu ugrađene su i sve naše pobjede! One osobne i one zajedničke. Pobjede svih hrvatskih naraštaja, tijekom naše teške povijesti. Pobjede nad zlom, nad grijehom i smrти u našemu osobnom životu, u životu nas kao sinova i kćeri Katoličke Crkve i našega hrvatskog naroda. U tu je Kristovu Pobjedu nedvojbeno ugrađena i naša velika pobjeda u Domovinskom ratu. Pobjeda koju danas slavimo, pobjeda izvojevana golemom žrtvom našega naroda, žrtvom svih naših hrvatskih branitelja, napose pak onih poginulih, ranjenih, nestalih... I zato je, s pravom, proslava *Dana pobjede* ujedno i proslava *Dana domovinske zahvalnosti* i *Dana hrvatskih branitelja* – pa svi mi, u tome trostrukom slavlju, vjernički i iskreno zahvaljujemo Trojedinomu Bogu – Ocu, Sinu i Duhu Svetom – na daru pobjede, na daru slobode, na daru lijepo naše Domovine koju ljubimo i kojom se ponosimo!

2. Blažena Djevica Marija – Kraljica Pobjede

U Kristovoj Pobjedi nad grijehom i smrти aktivno je sudjelovala njegova majka Blažena Djevica Marija. »Ona je, uči nas Crkva, na sasvim osobit način, radi obnavljanja nadnaravnog života dušâ, poslušnošću, vjerom, ufanjem i žarkom ljubavlju surađivala u Spasiteljevu djelu. Na temelju toga postala nam je majkom u redu milosti« (Drugi vatikanski koncil, Dogm. konst. *Lumen gentium*, 61). Pobjeda njezina Sina i njezina je pobjeda. On, uskrsnuli Gospodin, *Pobjednik* je, *Kralj divan*; ona pak, Kraljeva Presveta Majka, divna je *Kraljica Pobjede*! Ona nas mnogostruko zagovara i pribavlja nam milosti pred svojim Sinom. Crkva je časti različitim naslovima: i Odvjetnice, i Braniteljice, i Pomoćnice, i Posrednice... i Kraljice Pobjede. Mi je, pak, u našemu hrvatskom narodu, i, napose, u našoj Vojno-redarstvenoj biskupiji, častimo kao našu Zaštitnicu naslovom Gospa Vel-

koga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta – zavjeta, naime, naše *vjere u Isusa Krista i naše vjernosti Katoličkoj Crkvi*, koji smo položili i polazemo u njezino Bezgrješno Srce. Ustrajati u toj vjeri i u toj vjernosti, trajna je obveza svih nas. To je najbolje jamstvo da će naša krvlju izvojevana pobjeda i naša teško stečena sloboda biti sačuvana. To je i najbolje jamstvo da ćemo uvijek iznova znati ispravno vrjednovati žrtve naših hrvatskih branitelja. Oni su upravo s Gospinom krunicom na prsima izvojevali pobjedu koju slavimo te je tako taj Gospin ures postao uresom ovoga našeg slavlja i ove naše pobjede. To je, konačno, i najbolje jamstvo da ćemo, kao narod, makar suočeni s brojnim izazovima koji nam se s raznih strana u našoj suvremenosti nameću, znati iznaći prava rješenja, i tako osigurati od Boga blagoslovljenu sadašnjost i budućnost. Molimo joj se, stoga, neumorno: »Najvjernija Odvjetnice, na braniku stoj, čuvaj našu svetu vjeru i hrvatski dom!«

3. Blaženi Alojzije Viktor: mučenik - pobjednik

Na tome putu *vjere u Boga i vjernosti Katoličkoj Crkvi* imamo mnoštvo svijetlih primjera sinova i kćeri našega hrvatskog naroda. Među njima osobito mjesto zauzima blaženi Alojzije Viktor Stepinac. Doista, on je, ne samo svojim krsnim imenom, nego i svojim kršćanskim životom i svojom smrti bio: *Viktor – pobjednik!* U njegovu je životu pobijedio Krist, te je tako i sam postao pobjednikom! Ono što je poručivao drugima i sam je živio, do kraja i cjelovito: nije, naime, svoja koljena svinuo pred lažnim duhom vremena, te je tako ostao pravim mužem. Ostao je, naime pravim Kristovim *svjedokom-mučenikom*, »koji je za Kristovo ime krv svoju prolio. Nije se prepao prijetnje i suda te je kraljevstvo nebesko stekao« (*Ulazna pjesma*, Misa za jednoga mučenika, izvan vazmenoga vremena). Jer, steći kraljevstvo nebesko – znači biti s Kristom, a biti s Kristom znači – pobijediti! On svima nama i danas jednakom snažno poručuje: »Zaista, biti rastavljen od Krista znači: biti kao mladica odsječena od čokota loze. Sudbina takva pojedinca bit će onakva, kako

je opisuje Isus za vrijeme svoje posljednje večere: 'Tko ne ostane u meni, izbacit će se napolje kao neplodna mladica i osušit će se. I skupit će je i baciti u oganj, da sagori'. Budite, dakle, vazda vjerni Katoličkoj Crkvi, vjerni do groba!« (iz *Oporuke* kardinala Stepinca, 28. svibnja 1957.). Tako živeći, kakve god to žrtve od nas tražilo, moći ćemo autentično odgovoriti pozivu sv. Pavla iz onoga istoga njegova *pobjedničkog hvalospjeva*: »Tako, braćo moja ljubljena, budite postojani, nepokolebljivi, i obilujte svagda u djelu Gospodnjem znajući da vaš trud nije neplodan u Gospodinu« (1 Kor 15, 58). Da bi se to u našim životima ostvarilo, molimo žarko, molimo svim srcem: »Gospodine, Bože naš, ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrste vjere u Isusa Krista i spremnost da trpi za njega sve do mučeničke smrti. Pomozi nam slijediti njegov primjer, da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služili Crkvi kako joj je on služio!« Tako neka bude. Amen.

Svima vama, draga braćo svećenici, pomoćnici i djelatnici, koji ste u poslanju i službi Vojne biskupije, svima vama poštovani i dragi djelatnici Ministarstva obrane i Ministarstva unutarnjih poslova Republike Hrvatske, vama hrvatskim braniteljima, napose, vama, poštovani i dragi vjernici u mirovnim misijama po svijetu želim blagoslovljenu ovogodišnju proslavu Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta, zaštitnice našega Vojnog ordinarijata!

Vaš biskup

▪ Msgr. Jure Bogdan,
Vojni ordinarij u Republici Hrvatskoj

SVETA STOLICA

Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu¹

Draga braćo i sestre,

od čitave sam Crkve zatražio da u mjesecu listopadu 2019. živi izvanredno razdoblje misijskog djelovanja u spomen na stotu godišnjicu apostolskog pisma Maximum illud pape Benedikta XV. (30. studenog 1919.). Proročka dalekovidnost njegova apostolskog prijedloga potvrdila mi je koliko je i danas važno obnoviti misijsko djelovanje Crkve te podvrći sudu, kroz prizmu evanđelja, njezino poslanje naviještanja evanđelja i donošenja svijetu spasenje Isusa Krista, umrlog i uskrslog.

Naslov ove poruke glasi jednako kao i tema Misijskog mjeseca listopada: Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu. Proslava ovog mjeseca pomoći će nam ponovno otkriti misijsku dimenziju naše vjere u Isusa Krista, vjere koja nam je besplatno dana kao dar na krštenju.

Naša sinovska pripadnost Bogu nije nikada pojedinačni, nego je uvijek crkveni čin: iz zajedništva s Bogom, Ocem, Sinom i Duhom Svetim, mi smo, zajedno s mnogom našom braćom i sestrama, rođeni na novi život. Ovaj božanski život nije proizvod koji se prodaje - mi ne provodimo prozelitizam - nego bogatstvo koje treba darivati, prenosi i naviještati: to je smisao poslanja.

Taj smo dar besplatno primili i besplatno ga dijelimo s drugima (usp. Mt 10, 8), ne isključujući nikoga. Bog želi da se svi ljudi spase i prispiju spoznaji istine te iskuse njegovo milosrđe zahvaljujući Crkvi, sveopćem sakramentu spasenja (usp. 1 Tim 2, 4; DRUGI

VATIKANSKI KONCIL, Dogm. konst. Lumen gentium, 48).

Crkva je u misiji u svijetu: vjera u Isusa Krista daje nam vidjeti sve stvari u pravome svjetlu omogućujući nam da promatramo svijet Božjim očima i srcem; nada nas otvara vječnim obzorima božanskog života kojeg smo uistinu dionici; ljubav, čiji nam je predokus dan u sakramentima i bratskoj ljubavi, potiče nas ići sve do kraja svijeta (usp. Mih 5, 3; Mt 28, 19; Dj 1, 8; Rim 10, 18). Crkva u izlasku sve do kraja svijeta zahtijeva stalno i trajno misijsko obraćenje. Koliki nam svetci, koliki muškarci i žene vjere svjedoče, pokazuju da je ta neograničena otvorenost, taj milosrdni izlazak moguć i ostvariv, jer je vođen ljubavlju i njezinim najdubljim značenjem kao dar, žrtva i besplatnost (usp. 2 Kor 5, 14-21)! Neka

¹ Poruka pape Franje za Svjetski dan misija 2019. Iz Vatikana, 9. lipnja 2019., svetkovina Duhova.

onaj koji propovijeda Boga bude Božji čovjek (usp. apost. pis. Maksimum illud).

To je zapovijed koja nas se izravno tiče: ja sam uvijek misija; ti si uvijek misija; svaki je krštenik i svaka krštenica misija. Onaj koji ljubi nikad ne miruje, nešto ga tjera da izlazi iz samoga sebe, privučen je i privlači druge, daruje se drugom i gradi odnose koji daju život. Za Božju ljubav nitko nije beskoristan ili beznačajan. Svaki od nas je jedna misija u svijetu, jer je plod Božje ljubavi.

Čak i ako moj otac i moja majka lažima, mržnjom i nevjernošću izdaju svoju ljubav, Bog nikada ne opoziva dar života. Od vječnosti je predodredio da sva njegova djeca budu diionici njegovoga božanskog i vječnog života (usp. Ef 1, 3-6).

Ovaj nam se život daruje u krštenju, koje nam daje dar vjere u Isusa Krista pobjednika nad grijehom i smrću, preporiča nas na Božju sliku i sličnost i ucjepljuje nas u Kristovo tijelo, koje je Crkva. U tome smislu krštenje je dakle uistinu potrebno za spasenje jer nam jamči da smo, uvijek i svugdje, sinovi i kćeri u Očevoj kući, a nikada siročad, stranci ili robovi. Ono što je u kršćaninu sakramentalna stvarnost – čije je ispunjenje euharistija –, ostaje poziv i određenje svakog muškarca i žene u očekivanju obraćenja i spasenja. Krštenje je ispunjeno obećanje Božjeg dara koje čovjeka čini sinom u Sinu. Mi smo djeca naših roditelja po tijelu, ali u krštenju nam je dano prvotno očinstvo i istinsko majčinstvo: nitko ne može imati Boga za Oca ako nema Crkvu za majku (usp. sveti Ciprijan, De catholicae unitate Ecclesiae: PL 4, 503 A).

Tako je u Božjem očinstvu i majčinstvu Crkve ukorijenjeno naše poslanje, jer je u krštenje utkano slanje koje je Isus izrazio u zapovijedi danoj nakon uskrsnuća: kao što je Otac poslao mene, ja šaljem vas ispunjene Duhom Svetim da pomirite svijet (Iv 20, 19-23, Mt 28, 16-20). Ovo poslanje je kršćaninova zadaća: nikome se ne smije uskratiti navještaj da je pozvan biti posinovljeno dijete Božje i prepoznati svoje osobno dostojanstvo i intrinskičnu

vrijednost svakog ljudskog života od začeća do prirodne smrti. Rašireni sekularizam, u kojem dolazi do agresivnog kulturnog odbacivanja Božjeg očinstva u našoj povijesti, sprječava svako istinsko sveopće bratstvo koje se izražava u uzajamnom poštivanju života svakog ljudskog bića.

Bez Boga Isusa Krista svaka se razlika svodi na paklenu prijetnju koja sprječava svako bratsko prihvaćanje i plodonosno jedinstvo ljudskog roda.

Sveopće određenje spasenja, koje je Bog ponudio u Isusu Kristu, navelo je Benedikta XV. da pozove na nadilaženje svih nacionalističkih i etnocentričkih zatvorenosti odnosno sprege propovijedanja evanđelja s ekonomskim i vojnim interesima kolonijalnih sila.

U svome apostolskom pismu Maximum illud papa je podsjetio da sveopća misija Crkve zahtijeva da se izade iz okvira isključive pripadnosti vlastitoj zemlji i vlastitome narodu. Otvaranje kulture i zajednice spasenosnoj novosti Isusa Krista zahtijeva nadilaženje svake neprilične etničke i crkvene introvertiranosti.

I danas su Crkvi potrebni muškarci i žene koji, po svojemu krštenju, velikodušno odgovaraju na poziv da izadu iz vlastitoga doma, obitelji, zemlje, jezika i mjesne Crkve. Oni su poslani narodima, u svijet koji još nije preobražen sakramentima Isusa Krista i njegove svete Crkve. Naviještajući Božju riječ, svjedočeći evanđelje i slaveći život Duha, oni pozivaju na obraćenje, krste i nude kršćansko spasenje uz poštivanje slobode svake osobe, u dijalogu s kulturama i religijama narodâ kojima su poslani. Missio ad gentes, koji je uvijek prijeko potreban Crkvi, daje tako temeljni doprinos procesu stalnog obraćenja sviju kršćana. Vjera u Isusovo uskrsnuće, poslanje u Crkvi primljeno na krštenju, zemljopisno i kulturno izlaženje iz sebe samoga i vlastitoga doma, potreba za spasenjem od grijeha i oslobođenjem od osobnog i društvenog zla, sve to zahtijeva poslanje koje doseže do samih krajeva zemlje.

Providonosna podudarnost s održavanjem Posebne sinode o Crkvama u Amazoniji omogućuje mi da stavim naglasak na to kako je poslanje koje nam je Isus povjerio darom svoga Duha još uvijek aktualno i prijeko potrebno za te zemlje i njihove narode.

Obnovljena Pedesetnica širom otvara vrata Crkve kako nijedna kultura ne bi ostala zatvorena u sebe samu i kako nijedan narod ne bi ostao izoliran, nego otvoren sveopćem zajedništvu vjere. Nitko ne smije ostati zatvoren u vlastito »ja«, u autoreferencijalnosti svoje etničke i vjerske pripadnosti. Isusovo uskrsnuće razbija uske granice svjetova, religiјa i kulturâ, pozivajući ih da rastu u poštovanju dostojanstva muškaraca i žena, prema sve dubljem obraćenju istini uskrsloga Gospodina koji svima daje istinski život.

U sjećanje mi dolaze riječi pape Benedikta XVI. izgovorene na početku susreta južno-američkih biskupa u Aparecidi u Brazilu 2007. godine koje želim ovdje ponoviti kao da ih ja sam govorim: »Što je prihvaćanje kršćanske vjere značilo za narode Latinske Amerike i Kariba? Za njih je to značilo upoznati i prihvati Krista, nepoznatog Boga kojeg su njihovi preci, a da toga nisu bili ni svjesni, tražili u svojim bogatim vjerskim tradicijama. Krist je bio Spasitelj za kojim su tiho čeznuli. To je također značilo da su, zajedno s vodama krštenja, primili božanski život koji ih je učinio Božjim posinstvom i, k tome, da su primili Duha Svetoga koji je došao podariti njihove kulture bogatim plodovima, čisteći ih i razvijajući brojne klice i sjeme koje je utjelovljena Riječ stavila u njih, usmjeravajući ih putevima Evanđelja. [...] Božja Riječ, utjelovivši se u Isusu Kristu, postala je također povijest i kultura. Utopija povratka tome da se oživjava pretkolumbovske religije, odvajajući ih od Krista i sveopće Crkve, ne bi bio korak naprijed, nego korak natrag. To bi

zapravo bilo nazadovanje prema povijesnom trenutku usidrenom u prošlosti« (Govor na otvorenju zasjedanja, 13. svibnja 2007.: Insegnamenti III, 1 [2007], 855-856).

Mariji našoj Majci povjeravamo poslanje Crkve. U jedinstvu sa svojim Sinom, od samog časa utjelovljenja, Blažena Djevica bila je u pokretu, pustila je da bude potpuno uključena u Isusovo poslanje, koje je podno križa postalo njezino vlastito: poslanje suradnje, kao Majke Crkve, u rađanju novih Božjih sinova i kćeri u Duhu i vjeri.

Želim zaključiti s nekoliko riječi o papinskim misijskim djelima, koja se već u Maksimu illudu predlaže kao pomoćno sredstvo u misijskom poslanju. Papinska misijska djela izražavaju svoje služenje univerzalnosti Crkve kao globalna mreža koja pruža podršku Papi u njegovoj misijskoj zadaći molitvom, tom dušom misije, i dobrotvornošću kršćana iz cijelog svijeta. Oni svojim prilozima pomažu Papi u evangelizaciji partikularnih Crkava (Papinsko djelo za širenje vjere), u odgoju i izobrazbi mjesnoga klera (Papinsko djelo svetoga Petra apostola), u odgajanju misijske svijesti kod djece iz cijelog svijeta (Djelo svetog djetinjstva) i oblikovanju misijske dimenzije vjere kršćanâ (Papinska misijska unija). Ponovno izražavajući svoju podršku ovim djelima nadam se da će izvanredni Misijski mjesec u listopadu 2019. pridonijeti obnovi njihova misijskog služenja mojoj službi.

Misionarima i misionarkama, kao i svima onima koji, snagom svoga krštenja, na bilo koji način sudjeluju u poslanju Crkve, od srca upućujem svoj blagoslov.

FRANJO

Ufanje ubogih neće biti zaludu¹

1. »Ufanje ubogih neće biti zaludu« (Ps 9, 19). Ove riječi psalma su silno aktualne. One izražavaju duboku istinu koju vjera uspijeva prije svega utisnuti u srca siromašnih: vratiti izgubljenu nadu usred nepravdi, trpljenja i životnih neizvjesnosti. Psalmist opisuje stanje siromaha i nadutost onih koji ih ugnjetavaju (usp. 10, 1-10). On zaziva Božji sud da uspostavi pravdu i pobijedi zlo (usp. 10, 14-15). U njegovim riječima kao da čujemo odjek pitanja koje se provlači kroz vjekove sve do naših dana: kako Bog može trpjeti tu nejednakost? Kako može dopustiti da se siromaha ponižava, a da mu ne pritekne u pomoć? Zašto dopušta da onaj koji ga tlači živi u blagostanju dočim njegovo ponašanje, osobito u svjetlu patnji siromašnih, zavrjeđuje osudu?

U doba u kojem je sastavljen ovaj psalm svjedočilo se velikom gospodarskom procvatu koji je, kako to često biva, izazvao velike društvene neravnoteže. Uslijed nejednake raspodjele bogatstva došlo je do značajnog porasta broja siromašnih, čije je stanje izgledalo još dramatičnije u usporedbi s bogatstvom koje je stekla nekolicina privilegiranih. Sveti pisac, promatrajući tu situaciju, opisuje sliku koja je koliko realistična toliko i istinita.

Bilo je to doba kada su bahati i ljudi bez ikakvog osjećaja za Boga progonili siromašne kako bi se dokopali i onoga malo što su imali te ih pretvorili u roblje. Ni danas nije mnogo drugačije. Ekomska kriza nije sprječila brojne skupine osoba da gomilaju bogatstva koje se pokazuje to većom anomalijom što više na ulicama naših gradova svakodnevno susrećemo veliki broj siromašnih koji nemaju ono osnovno za život i koje se ponekad uzne-mirava i iskorištava. U misli nam se vraćaju

riječi iz Knjige Otkrivenja: »Govoriš: Bogat sam, obogatih se, ništa mi ne treba! A ne znaš da si nevolja i bijeda, i ubog, i slijep, i gol« (Otk 3, 17). Stoljeća prolaze, ali stanje bogatih i siromašnih ostaje nepromijenjeno, kao da nas povijest ničemu nije naučila. Dakle, riječi ovoga psalma ne odnose se na prošlost, nego na našu sadašnjost stavljenu pred Božji sud.

2. I danas možemo nabrojiti mnoge nove oblike ropstva kojima su izloženi milijuni muškaraca, žena, mladih i djece.

Svakodnevno se susrećemo s *obiteljima* koje su prisiljene napustiti svoj zavičaj i negdje drugdje potražiti mogućnost da prežive; *siročad* koja je izgubila roditelje ili je nasilno odvojena od njih radi brutalnog izrabljivanja; *mladi ljudi* koji traže ostvarenje u vlastitome zvanju, ali kojima se prijeći pristup zaposlenju zbog kratkovidnih ekonomskih politika; *žrtve* različitih vrsta nasilja, od prostitucije do trgovine drogom, koje su duboko ponižene. Zar možemo, također, zaboraviti milijune *imigranata* koji su žrtve mnogobrojnih skrivenih interesa, koje se često iskorištava u političke svrhe, kojima se niječe solidarnost i jednakost? Kao i mnoge *beskućnike* i *marginalizirane* koji lutaju ulicama naših gradova?

Koliko puta vidimo siromašne ljude kako kopajući po *smeću* traže u otpadu i stvarima koje su drugi odbacili kao suvišne nešto za pojesti ili u što će se obući! Postavši i sami dio društvenog otpada s njima se postupa kao s običnim otpacima, a oni koji su vinovnici ovoga skandala u sebi nemaju nikakvoga osjećaja krivnje. Često etiketirani kao parazići društva, siromašnima se ne opršta čak ni njihovo siromaštvo. Ljudi su kao napeta puška uvijek spremni na njihovu osudu. Nije im dopušteno da budu plašljivi ili obeshrabreni, doživljava ih se kao prijetnju ili nesposobne, samo zato što su siromašni.

1 Poruka svetoga oca Franje za 3. Svjetski dan siromašta 33. nedjelja kroz godinu 17. studenoga 2019. Vatikan, 13. lipnja 2019. Liturgijski spomen sv. Antuna Padovanskog

Još je gore to što im je onemogućeno čak da vide i svjetlo na kraju tunela krajnje bijede. Ide se čak tako daleko da se osmislio i postavilo *zidove neprijateljstva* kako bismo se oslobodili njihove prisutnosti čak i na ulicama, posljednjih mjeseta koja su im preostala. Lutaju s jednog kraja grada na drugi u nadi da će naći posao, dom, znak pažnje... Svaka eventualna ponuđena prilika postaje zraka svjetla; no čak i tamo gdje se može očekivati da će bar biti pravde, često se na njih nasrće s nasiljem i zlostavljanjem. Prisiljeni su nebrojene sate po najvećoj žezi obavljati sezonske poslove, a za to primaju smiješno nisku plaću. Oni rade u nesigurnim i neljudskim uvjetima koji ih sprečavaju da se osjećaju jednaki drugima. Za njih nema naknade za nezaposljenost, olakšica, ne smiju se razboljeti.

Psalmist krutim realizmom opisuje stav bogatih koji plijene siromašne: »vreba da opljačka jadnika i da ga povuče u mrežu« (usp. Ps 10,9). Za njih je to kao neki lov u kojem se siromahe lovi, hvata i porobljuje. U prilikama kao što su te srce se mnogih zatvara i počinje prevladavati želja da siromašni postanu nevidljivi. Riječju, pred sobom vidimo mnoštvo siromašnih ljudi o kojima se često govori čisto retorički i koje se jedva trpi. Oni sami kao da su postali prozirni, a njihov glas nečujan i obesnažen u društvu. Ti su muškarci i žene sve više stranci među našim kućama i marginalizirani u našim četvrtima.

3. U spomenutome je psalmu opisana žalost zbog nepravde, trpljenje i ogorčenost koji pogađaju siromašne. Ali, unatoč tomu, psalm daje i lijepi opis siromaha. On je onaj "koji se uzda u Gospodina" (usp. r. 11), jer je siguran da neće nikada biti napušten. Siromah, u Svetome pismu, je čovjek vjere i pouzdanja! Sveti pisac nudi također razlog toga pouzdanja: on "poznaje svoga Gospodina" (usp. *ibid.*), a u biblijskome jeziku to "poznavati" označava osobni odnos privrženosti i ljubavi.

To je doista upečatljiv i opis koji nikada ne bismo očekivali. U njemu se jednostavno opisuje Božju veličinu kad se nađe pred siromahom. Njegova stvaralačka moć nadila-

zi sva ljudska očekivanja i postaje opipljiva u "sjećanju" koje ima o toj određenoj osobi (usp. r. 13). Upravo to povjerenje u Gospodina, ta sigurnost da neće biti napušten je ono što poziva na nadu. Siromah zna da ga Bog ne može napustiti; stoga uvijek živi u prisutnosti onoga Boga koji ga se spominje. Božja pomoć seže onkraj sadašnjeg stanja patnje kako bi ukazala na put oslobođenja koji preobražava srce, jer ga podupire u njegovoj najvećoj dubini.

4. U Svetome se pismu opetovano govori o Božjem djelovanju u korist siromašnih. On je onaj koji "čuje" njihov vapaj i "pritječe im u pomoć svojim zahvatom"; on ih "štiti" i "brani"; on ih "izbavlja" i "spašava"... Ukratko, Bog neće nikada biti ravnodušan prema siromahu ili šutljiv na njegovu molitvu. Bog je onaj koji daje pravdu i ne zaboravlja (usp. Ps 40,18; 70,6); štoviše, on je siromahu utočište i nikada neće propustiti priteći mu u pomoć (usp. Ps 10, 14).

Možemo mi graditi mnoge zidove i zatvarati ulaze da bismo stvorili iluzorni osjećaj sigurnosti okruženi vlastitim bogatstvom, na štetu onih koji su ostali izvan toga. Međutim to neće vječno trajati. "Dan Gospodnj", kako ga opisuju proroci (usp. Am 5, 18; Iz 2-5; Jl 1-3), uništiti će barijere koje su stvorene među narodima i zamijeniti nadutost malobrojnih sa solidarnošću mnogih. Stanje marginaliziranosti u kojem se nalaze milijuni ljudi ne može još dugo potrajati. Njihov vapaj postaje sve glasniji i razliježe se po čitavome svijetu. Kao što je napisao otac Primo Mazzolari: »Siromašni su stalni protest protiv naših nepravdi; siromašni su barutana. Ako je se zapali, svijet leti u zrak«.

5. Nije nikada moguće izbjegći hitan poziv koji Pismo povjerava siromašnima. Gdjegod da u njega zavirimo, Sveti pismo nam stavlja pred oči njega, siromaha, onoga kojemu nedostaje ono osnovno za život jer ovisi o drugima. Jadan je to čovjek, potlačen, ponižen, leži na tlu. Ipak, Isus, stojeći pred bezbrojnim potrebitima, nije se bojao poistovjetiti sa svakim od njih: »što god učiniste jednomu od ove

moje najmanje braće, meni učiniste!« (*Mt* 25, 40). Bježati od ovoga poistovjećivanja znači mistificirati evanđelje i razvodnjivati objavu. Bog, kojega je Isus htio otkriti jest ovaj: velikodušan, milosrdni Otac, neiscrpan u svojoj dobroti i milosti, koji daje nadu prije svega onima koji su razočarani i kojima je oduzeta budućnost.

Kako ne primijetiti da blaženstva kojima je Isus počeo propovijedati o Božjem kraljevstvu započinju ovim riječima: »Blago vama, siromasi« (*Lk* 6, 20)? Smisao ovog paradoksalnog navještaja jest taj da upravo siromašnima pripada Kraljevstvo Božje, jer su u stanju primiti ga. Koliko siromašnih ljudi susrećemo svaki dan! Čini se katkad da kako vrijeme odmiče a civilizacijska postignuća postaju sve veća njihov se broj povećava a ne smanjuje. Stoljeća prolaze, a ovo blaženstvo se čini još paradoksalnijim: siromašni su sve siromašniji, a danas su to više no ikad. No, Isus koji je otpočeo svoje kraljevstvo stavljući siromašne u središte, htio nam je reći upravo to: On je *otpočeo* kraljevstvo, ali je povjerio nama, svojim učenicima, zadatku da ga pronosimo dalje sa zadaćom da dajemo nadu siromašnima. Prijeko je potrebno, osobito u vremenima kao što je ovo naše, oživljavati nadu i vraćati povjerenje. Taj program nije nešto što kršćanska zajednica smije podcenjivati. O tome ovisi vjerodostojnost našeg navještaja i svjedočanstvo kršćanâ.

6. U bliskosti sa siromašnima, Crkva otkriva da je narod, raspršen među mnogim nardima, koji je pozvan ne dopustiti da se itko osjeća strancem ili isključenim, jer uključuje sve na zajednički put spasenja. Stanje u kojem su siromašni obvezuje nas da se nimalo ne udaljavamo od tijela Gospodina koji u njima pati. Pozvani smo, radije, doticati njegovo tijelo kako bismo se osobno izložili u služenju koje je istinska evangelizacija. Promicanje, pa i društveno, siromašnih nije neka obveza nepovezana s evanđeljem; naprotiv, ono očituje zbiljnost kršćanske vjere i njezinu povijesnu vrijednost. Ljubav koja daje život vjeri u Isusa ne dopušta njegovim učenicima da se zatvaraju u zagušljivi individualizam,

skriven u zakucima duhovne intimnosti, bez ikakvog utjecaja na društveni život (usp. apostolska pobudnica *Evangelii gaudium*, 183).

Nedavno nas je rastužila smrt velikog apostola siromašnih, Jeana Vaniera, koji je svojom predanošću utro nove puteve promicanja zajedništva i solidarnosti s marginaliziranim. Jean Vanier je primio od Boga dar da čitav svoj život posveti našoj braći i sestrama s teškim invaliditetom koji su često isključeni iz društva. On je bio jedan od onih svetaca "iz susjedstva"; zahvaljujući svome entuzijazmu okupio je oko sebe velik broj mlađih ljudi, muškaraca i žena, koji su svakodnevno radili na pružanju ljubavi i vraćali osmijeh na lice mnogim slabim i ranjivim osobama, nudeći im istinsku "arku" spasenja od marginaliziranosti i samoće. To njegovo svjedočanstvo je promijenilo život nebrojenim osobama i pomoglo svijetu drugačijim očima gledati na najkrhkije i najslabije među nama. Vapaj siromašnih se čuo i probudio nepokolebljivu nadu, stvarajući vidljive i opipljive znakove konkretne ljubavi koju dan-danas možemo dotaknuti rukama.

7. »Opredjeljenje za posljednje, za one koje društvo odbacuje i baca van« (*ibid.*, 195) prioritetni je izbor na koji su Kristovi učenici pozvani kako ne bi izdali vjerodostojnost Crkve i dali djelatnu nadu onima koji su bespomoćni. Kršćansko milosrđe u njima pronalazi konkretni izraz i ovjerovljenje, jer onaj tko suosjeća s njima u njihovim patnjama s Kristovom ljubavlju prima snagu i daje krepkost navještaju evanđelja.

Predano zalaganje kršćana, u prigodi ovog *Svjetskog dana*, a prije svega u svakodnevnom životu, ne sastoji se samo u pratećim inicijativama pružanja pomoći, koje, koliko god hvalevrijedne i potrebne bile, trebaju težiti tome da u svakome od nas poraste puna pažnja koja se duguje onima koji su u nevolji. »Ta pozornost puna ljubavi početak je prave brige za njegovu osobu« (*ibid.*, 199).

Nije lako biti svjedocima kršćanske nade usred kulture konzumerizma i odbacivanja,

koja je neprestano usmjerena na povećanje površnoga i prolaznoga blagostanja. Potrebna je promjena mentaliteta kako bi se otkrilo ono bitno i dalo sadržaj i plodonosnost navještaju Božjega kraljevstva.

Nada se prenosi također utjehom koja se postiže prateći siromašne ne samo u nekom trenutku punom entuzijazma, nego i u dugotrajnoj predanosti. Siromasi ne dobivaju istinsku nadu kad nas vide zadovoljne zato što smo malo svojega vremena izdvojili za njih, nego kad u našoj žrtvi prepoznaju čin besplatne ljubavi koja ne traži nagradu.

8. Molim mnoge volontere, koji često zaslužuju priznanje da su prvi otkrili važnost ove pažnje prema siromašnima, da rastu u predanosti. Draga braće i sestre, pozivam vas da u svakom siromahu kojega susretnete tražite ono što mu je doista potrebno; da se ne zaustavljate samo na zadovoljavanju osnovnih materijalnih potreba, nego otkrivate dobrotu koja se krije u njihovim srcima, da posvećujete pažnju njihovoj kulturi i načinima izražavanja kako biste mogli s njima stupiti u bratski dijalog. Ostavimo po strani podjele koje su plod ideoloških i političkih shvaćanja i usmjerimo, umjesto toga, svoj pogled na ono bitno što ne zahtijeva mnogo riječi, nego pogled ljubavi i pruženu ruku. Nikada nemojte zaboraviti da je »najveća diskriminacija od koje trpe siromašni nedostatak duhovne skrbi« (*ibid.*, 200).

Siromašnima je prije svega potreban Bog, njegova ljubav koja postaje vidljiva zahvaljujući svetim ljudima koji žive uz njih i koji u jednostavnosti svog života izražavaju i pokazuju moć kršćanske ljubavi. Bog koristi mnoge načine i nebrojena sredstva kako bi dopro do srca ljudi. Naravno, siromasi nam pristupaju jer im dajemo hranu, ali ono što im je stvarno potrebno je nešto više od toplog obroka ili sendviča koji im nudimo. Siromasi trebaju naše ruke kako bi se podigli, naša srca kako bi ponovno osjetili toplinu ljubavi, našu prisutnost kako bi pobijedili samoću. Jednostavno, potrebna im je ljubav.

9. Katkada je za vraćanje nade potrebno tako malo: dovoljno je zaustaviti se, uputiti osmjeh, saslušati. Zaboravimo na jedan dan statistike; siromasi nisu brojevi koje se navodi kad se želimo pohvaliti svojim djelima i projekti ma. Siromasi su osobe kojima treba ići u susret: to su usamljeni mladi i starije osobe koje treba pozvati u svoj dom da s nama objeduju, to su žene, muškarci i djeca koji čekaju prijateljsku riječ. Siromašni nas spašavaju jer nam omogućuju susresti se s Kristovim licem.

U očima svijeta čini se nerazumno misliti da siromaštvo i bijeda mogu imati spasonosnu moć. A ipak, to je ono što uči Apostol kad kaže: »nema mnogo (među vama) mudrih po tijelu, nema mnogo snažnih, nema mnogo plemenitih. Nego lüde svijeta izabra Bog da posrami mudre, i slabe svijeta izabra Bog da posrami jake; i neplemenite svijeta i prezrene izabra Bog, i ono što nije, da uništi ono što jest, da se nijedan smrtnik ne bi hvalio pred Bogom« (1 Kor 1, 26-29). Ako se gleda ljudskim očima ne uspijeva se vidjeti spasenjsku moć, ali očima vjere vidimo je na djelu i doživljavamo je osobno. U srcu Božjeg naroda koji je na putu kuća ta spasonosna snaga koja nikoga ne isključuje i uključuje sve na stvarni put obraćenja da bi se prepoznalo siromašne i iskazivalo im se ljubav.

10. Gospodin ne napušta one koji ga traže i zazivaju mu ime: on »siromaškog jauka ne zaboravi« (Ps 9, 13), jer su njegove uši pozorne na njihov glas. Nada siromašnih prkosí raznim smrtonosnim situacijama, jer oni znaju da ih Bog posebno ljubi i tako pobjeđuje patnju i isključenost. Stanje siromaštva ne oduzima im dostojanstvo koje su primili od Stvoritelja; oni žive u sigurnosti da će im ga potpuno vratiti sam Bog, koji nije ravnodušan prema sudbini svoje najslabije djece, nego, naprotiv, vidi njihove nevolje i boli te ih uzima u svoje ruke i daje im snagu i hrabrost (usp. Ps 10, 14). Nada siromašnih jača u uvjerenju da ih Gospodin prihvata, da u njemu pronalaze pravu pravednost i da su osnaženi u srcu da mogu nastaviti ljubiti (usp. Ps 10, 17).

Uvjet koji Gospodin Isus postavlja učenicima da bi bili pravi evangelizatori jest taj da moraju sijati opipljivo sjeme nade. Molim sve kršćanske zajednice i sve one koji se osjećaju potaknutima donositi nadu i utjehu siromašnima da se zalažu da ovaj *Svjetski dan siromašnina* potakne u mnogima spremnost na djelotvornu suradnju kako se nitko ne bi osjećao

uskraćenim za bliskost i solidarnost. Neka nas na tome putu prate riječi proroka koji naviješta drugaćiju budućnost: »A vama koji se imena moga bojite sunce pravde će ogranuti sa zdravljem u zrakama« (*Mal 3, 20*).

FRANJO

Izaberimo, dakle, život!¹

»I vidje Bog da je to dobro« (Post 1,25). Božji pogled, na početku Biblije, ljudsko počiva na njegovu stvaranju. Od zemlje pogodne za život do voda što život daju, od stabala koja donose plod do životinja koje dijele naš zajednički dom, sve je milo u očima Boga, koji nudi stvoreni svijet muškarcima i ženama kao dragocjeni dar koji treba čuvati.

Tragično je da je ljudski odgovor na ovaj dar obilježen grijehom, zatvaranjem u vlastitu autonomiju i pohlepnom željom za posjedovanjem i iskoristavanjem. Egoizmi i interesi pretvorili su stvoreni svijet, to mjesto susreta i zajedništva, u pozornicu suparništava i sukoba. Na taj je način ugrožen i sam okoliš, ono dobro u Božjim očima postalo je u čovjekovim rukama stvar koju treba iskoristiti.

Srozavanje okoliša se povećalo posljednjih desetljeća: stalno onečišćavanje, neprestana upotreba fosilnih goriva, intenzivno iskoristavanje poljoprivrednog zemljišta i iskrčivanje šuma uzrokuju porast globalnih temperatura iznad sigurnih razina. Porast intenziteta i učestalosti ekstremnih vremenskih pojava i desertifikacija (opustinjavajuće) zadaju silne teškoće najranjivijima među nama. Otapanje ledenjaka, nestaćica vode, zanemarivanje bazena pitke vode i znatna prisutnost plastike i mikroplastike u oceanima podjednako su

zabrinjavajući i svjedoče o hitnoj potrebi intervencija koje se više ne mogu odgađati. Izazvali smo klimatsko izvanredno stanje koje ozbiljno ugrožava prirodu i sam život, uključujući i naš vlastiti.

U suštini smo zaboravili tko smo: stvorena stvorena na sliku Božju (usp. Post 1, 27) i pozvana stanovati kao braća i sestre u zajedničkom domu.

Stvoreni smo ne zato da budemo individue koje samovoljno gospodare, nego zato da budemo u središtu mreže života koju čine milijuni vrsta koje nam je s ljubavlju pridružio naš Stvoritelj. Kucnuo je čas da ponovno otkrijemo svoj poziv djece Božje, uzajamnog bratstva i čuvara stvaranja. Kucnuo je čas da se pokajemo, da se obratimo i vratimo korijenima: ljubljena smo stvorenja Božja, koji nas svojom dobrotom poziva da ljubimo život i živimo ga u zajedništvu s ostalim stvorovima.

Stoga upućujem snažni poziv vjernicima da se posvete molitvi u ovome vremenu koje se, kao rezultat korisne ekumenske inicijative, slavi kao Vrijeme stvaranja. To je vrijeme intenzivnije molitve i djelovanja na dobrobit našeg zajedničkog doma koje započinje danas, 1. rujna, Svjetskim danom molitve za skrb o stvorenome svijetu, a završava 4. listopada, kada se spominjemo svetog Franje Asiškog.

1 Poruka pape Franje za V. Svjetski dan molitve za skrb o stvorenome svijetu, Vatikan, 1. rujna 2019. godine.

To je prilika da se osjetimo još više povezanim s našom braćom i sestrama različitih kršćanskih konfesija. Tu mislim posebno na pravoslavne vjernike, koji ovaj Dan slave već trideset godina.

U ovoj ekološkoj krizi koja pogađa sve trebamo očutjeti duboku povezanost s muškarcima i ženama dobre volje. Pozvani smo zajedno promicati čuvanje mrežu života čiji smo dio.

To je vrijeme u kojem se trebamo ponovno naučiti moliti uronjeni u prirodu, koja nas spontano navodi na to da uzdižemo hvalu Bogu Stvoritelju. Sveti Bonaventura, poeta franjevačke mudrosti, rekao je da je stvoreni svijet prva »knjiga« koju Bog otvara pred našim očima, tako da, diveći se njegovom redu, njegovoj raznolikosti i ljepoti, budemo dovedeni do toga da ljubimo i hvalimo Stvoritelja (usp. Breviloquium, II, 5, 11). U ovoj knjizi svako stvorenje postaje za nas »Božja riječ« (usp. Commentarius in librum Ecclesiastes, I,2). U tišini i molitvi možemo slušati simfoniju stvorenoga svijeta koja nas poziva izaći iz naših autoreferencijalnih zatvorenosti kako bismo ponovno iskusili zagrljaj Očeve nježnosti i radost dijeljenja darova koje smo primili. U tome smislu možemo reći da je stvoren svijet, ta mreža života, mjesto susreta s Gospodinom i jednih s drugima, to je »Božja društvena mreža« (Audijencija za vodiče i izviđače iz Europe, 3. kolovoza 2019.). Taj nas stvoren svijet nadahnjuje na to da uzdignemo kozmičku hvalu Stvoritelju kao što nas uči Sveti pismo: »Sve raslinstvo na zemlji, blagoslivljaj Gospoda: hvalite i uzvisujte ga dovjeka!« (Dan 3, 76).

To je vrijeme za razmišljanje o našim stilovima života i o tome kako su naše svakodnevne odluke o hrani, potrošnji, prijevozu, upotrebi vode, energije i mnogim drugim materijalnim dobrima često nepomišljene i štetne. Previše nas se ponaša prema stvorenome svijetu kao bezobzirni gospodari. Odlučimo se za promjenu, odlučimo usvojiti jednostavnije i smjernije načine života!

Kucnuo je čas da napustimo ovisnost o fosilnim gorivima i brzo i odlučno okrenemo se oblicima čiste energije i održive i kružne ekonomije. I ne zaboravimo slušati domorodačke narode čija nas vjekovna mudrost može naučiti kako živjeti u boljem odnosu s okolišem.

To je vrijeme za poduzimanje proročkih djeła. Mnogi mladi diljem svijeta dižu svoj glas i pozivaju na hrabre odluke. Osjećaju se razočaranima zbog previše neostvarenih obećanja, preuzetih obveza a zatim zanemarenih zbog sebičnih interesa ili koristi.

Mladi nas podsjećaju da Zemlja nije dobro s kojim se treba rasipno ophoditi, nego baština koju treba predati, da nada u budućnost nije tek lijepi osjećaj, nego zadatak koji zahtijeva konkretna djelovanja ovdje i sada. Duguje-mo im stvarne odgovore, a ne prazne riječi; djela a ne opsjene.

Naše molitve i apeli upućeni su prije svega na podizanje svijesti kod onih koji su odgovorni na političkom i društvenom polju. Mislim posebno na vlade koje će se u narednim mjesecima sastati kako bi obnovile odlučne obveze za usmjeravanje planeta prema životu, a ne ususret smrti. U misli nam dolaze riječi koje je Mojsije svečano uputio narodu kao neku vrstu duhovne oporuke na pragu Obećane zemlje: »Život, dakle, biraj... da živiš ti i tvoje potomstvo« (Pnz 30, 19-20).

Te proročke riječi možemo primijeniti na sebe i na situaciju na Zemlji. Izaberimo, dakle, život! Recimo »ne« potrošačkoj pohlepi i težnjama svemoći, jer to su putovi smrti. Otpočnimo dalekovidne procese koji uključuju odgovorna odricanja danas kako bi se zajamčilo perspektivu života za sutra. Ne podlijezimo izopačenim logikama lake zarade, nego mislimo na budućnost sviju!

U tome smislu ima poseban značaj predstojeći samit Ujedinjenih naroda o klimatskim djelovanjima (United Nations Climate Action Summit). Na njemu će vlade imati

zadatak pokazati političku volju da poduzmu drastične mjere kako bi se što prije neto emisiju stakleničkih plinova svelo na ništicu i obudalo porast prosječne globalne temperature na $1,5^{\circ}\text{C}$ u odnosu na razine iz predindustrijskog doba, u skladu sa ciljevima Pariskog sporazuma. K tome, u listopadu ove godine Amazonija, čija je cjelovitost ozbiljno ugrožena, bit će u središtu posebne skupštine Biskupske sinode.

Iskoristimo te prilike da odgovorimo na vaj siromašnih i Zemlje!

Svaki kršćanski vjernik, svaki član ljudske obitelji, može pridonijeti tome da istka tanku, ali jedinstvenu i nužnu, nît mreže života koja obuhvaća sve. Osjetimo se potaknutima da uz molitvu i predanost preuzmemo svoj dio odgovornosti za skrb o stvorenome svijetu. Neka nam Bog, »ljubitelj života« (Mudr 11, 26), dadne hrabrosti činiti dobro ne čekajući da netko drugi započne, ne čekajući da bude prekasno.

FRANJO

HRVATSKI BISKUPI

Crkva postoji kad postoji za druge¹

*Draga braćo svećenici,
redovnici i redovnice,
katehete i vjeroučitelji,
draga djeco i mladi,
dragi roditelji!*

Annus mirabilis ili godina čuda. Ove se godine navršava trideset godina otkako je, najprije malim koracima, a zatim sve snažnijom dinamikom, Europa započela disati s oba svoja „plućna krila“ (sv. Ivan Pavao II.). Te je 1989. godine srušen Berlinski zid, zapečaćen je tzv. hladni rat i pala je željezna zavjesa. U toj „godini čuda“ (K. Schwarzenberg) započinje osamostaljenje mnogih novonastalih europskih zemalja, čiji je pogled, oslobođen od totalitarnoga komunističkog režima, bio usmjeren prema novom demokratskom političkom i društvenom sustavu, kao izrazu novoga odnosa prema čovjeku i društvenoj zajednici. U tim okolnostima, nažalost, zapečaćenima krvljtu, rađa se i naša domovina, Republika Hrvatska. Za Crkvu je to vrijeme bilo vrijeme unutarnje, ali i izvanjske preobrazbe. Sloboda, koja joj je iznova bila darovana, omogućila joj je djelovanje na nov način i na različitim područjima, čime je religija, odnosno vjera, postala dijelom javnoga i društvenog života.

Vjeronauk u školi kao izraz slobode. Jedan od znakova slobode očitovao se i u ponovnom uvođenju vjerskog odgoja u predškolske ustanove te vjeronauka u osnovne i srednje škole. Bio je to znak slobode da i mi, kao Katolička Crkva, smijemo i možemo vjerovati, odnosno svoju vjeru javno očitovati te isto tako znak ostvarenoga prava da smijemo

javno govoriti te mladim generacijama posredovati ono u što vjerujemo. Time je odgojno-obrazovni sustav u Republici Hrvatskoj prihvatio religiju, odnosno kršćansku vjeru, kao integralni dio povijesti čovječanstva, bez koje je nemoguće razumjeti kulturne epohe europske i svjetske civilizacije, ali i dokučiti posljednji smisao života čovjeka i društva u kojem on živi. Naš je odgojno-obrazovni sustav time potvrdio svoju budućnost ukorijenjenu na prošlosti, koja je najprije kršćanska, te prihvatio činjenicu da je čovjek, među ostalim, i ens naturaliter religiosum (biće koje je po svojoj naravi religiozno).

Od annus mirabilis do „kompleksa Boga“. Danas, trideset godina nakon „željezne zavješe“, kao da je splasnulo oduševljenje Europe za traženje novih putova suživota. „Vrtovi na Istoku cvjetaju sporije, a ratovi i konflikti zadobili nove oblike“ (H. Konrad). Terorizam nije oduzeo dah samo New Yorku, već u strah zaogrnuo Pariz, Brüssel i čitavu Europu. Komunizam, kakav poznajemo, možda više ne postoji, a željezna zavjesa pretvara se u pogranične žice, koje mnogim stradalim izbjeglicama te migrantima žele spriječiti ulaz u Europu. Usto, iz oba „plućna krila“ Europe, obilježena pluralnim i sekularnim ambicijama, čuju se, kad je riječ o ulozi religije u društvu, isti povici kao i prije trideset godina: religija je privatna stvar pojedinca i mjesto joj je ili u obitelji ili u sakristiji. Oni koji žele ukloniti vjeronauk iz škole, žele ne samo ukloniti religiju iz javnosti, nego dehumanizirati čovjeka, koji je po svojoj naravi religiozno biće. „Svjetovni prozelitizam“, kojim se svima želi nametnuti novo „jedno-umlje“, često prijeći svaki dijalog. Čak i onaj o obrazovanju, kao da bi obrazovanje bilo poslanje i zadaća samo jedne osobe ili stranke, a ne čitave zajednice.

1 Poruka nadbiskupa msgr. Đure Hranića, predsjednika Vijeća HBK-a za katehizaciju i novu evangelizaciju na početku školske i katehetske godine 2019./2020.

Uz sve to, razvojem gospodarskoga tržišta od produktivnosti prema konzumizmu, pri čemu raste i značenje simboličke vrijednosti robe, nastaju „novi oblici duhovnosti, koji svoj izraz pronalaze u tržištu i trgovini“ (J. M. Hull). Time se snaži i uloga novca, koji je postao globalna moć i svrha sebi samome, te koji čovjeka reducira na homo oeconomics, dovodeći ga u opasnost da podlegne „kompleksu Boga“ (H. E. Richter), odnosno da sebe učini središtem i gospodarem svega. I odrastanje djece i mladih, čak i u okviru odgojno-obrazovnog sustava, nije imuno od takva utjecaja.

Vjerski odgoj u službi dostojanstva ljudske osobe. Crkva je odavno prepoznala vrijedne znanstvene plodove pedagogije, psihologije, sociologije, komunikologije, didaktike i drugih znanosti (usp. Gravissimum educationis, 1). Zbog toga je oduvijek poštovala i s posebnom zahvalnošću gledala na odgoj i obrazovanje mladih, te na ulogu onih koji su nositelji toga procesa i koji su u nj uključeni. Katolički vjeronaук u osnovnoj i srednjoj školi ima pred očima najprije odnos čovjeka prema svojoj vlastitoj egzistenciji, a onda i prema cijelovitoj stvarnosti koja ga okružuje. Tek potom su specifični sadržaji i istine vjere predmet procesa njegova učenja i poučavanja. Upravo zbog toga Crkva ima pravo nagašavati važnost religije i kršćanske vjere te tumačiti posljednji smisao života i ljudskoga djelovanja. Na taj način ona daje doprinos odgoju i obrazovanju, koji čovjeka shvaća i potvrđuje u njegovu ljudskom dostojanstvu, čuva ga i štiti od mogućnosti da postane sredstvom bilo kakva interesa. Istodobno, Crkva štiti i sam sustav odgoja i obrazovanja, koji, čini se, često biva doveden u opasnost da postane predmetom različitih interesnih skupina.

Ta život je vredniji od jela i tijelo od odi-jela (Lk 12,23). Katolički vjeronaук u našim je školama otvoren svima. Onima koji miraz kršćanskoga uvjerenja sa sobom donose već iz obiteljskoga doma vjeronaук pomaže bolje razumjeti i tumačiti vjeru. Onima koji su još na putu traženja osobnoga životnog

opredjeljenja vjeronaук omogućuje sučeljavanje i propitivanje vlastitih stavova u odnosu prema porukama Isusa Krista i odgovorima Crkve. Konačno, onima koji Isusa Krista još nisu upoznali, vjeronaук služi kao prvi navještaj vjere, pri čemu neće, bez obzira na moguću početnu nezainteresiranost učenika, odustati od buđenja njihova interesa za evanđeosku poruku Života. Budući da Crkva postoji samo ako živi za drugoga, ona, iz blaga koje posjeduje, učenicima nudi stvarnost onkraj one koja je mjerljiva i koja se može izračunati. To je stvarnost kraljevstva Božjega na zemlji: „Tražite najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati“ (Mt 6,33).

Od annus mirabilis do vita mirabilis. Dobro je, stoga, što „Škola za život“, kao projekt u procesu razvoja, računa na katolički vjeronaук u osnovnim i srednjim školama. Crkva vjeronaukom želi posredovati poruku Isusa Krista da čovjek ne živi samo o kruhu (usp. Mt 4,4). Još će manje njegovo srce pronaći ispunjenje u pohlepnom zgrtanju bogatstva (usp. Lk 12, 13-21). Ne radi se, naravno, samo o materijalnom bogatstvu, nego i o svakoj pohlepi koja u čovjeku budi želju za više, i još više. Svako je, naime, posjedovanje dobro samo ako mu se ne služi i ako ono ne gospodari nama. Takvo se shvaćanje može razviti samo iz osobnoga susreta s Isusom Kristom, odnosno nutarnjim obraćenjem svakoga od nas: vjeroučitelja, svećenika, roditelja, učenika. Tek tada će naš život postati vita mirabilis.

Neka se vjeronauchna i katehetska godina koja je pred nama pretvoriti u našu čežnju za istinskim životom. A svima nama neka Krist Gospodin otvori um da shvatimo i srce da živimo svoj identitet: Crkve koja postoji kad postoji za druge!

Đakovo, 22. kolovoza 2019.

✠ nadbiskup Đuro Hranić
predsjednik Vijeća HBK-a za katehizaciju
i novu evangelizaciju

PROPOVIJEDI I GOVORI

Sveti Ilija, Dan vojne kapelaniјe u Petrinji¹

1 Kr 19,4-9°. 11-15 a; 2 Tim 1, 13-14; 2,1-3; Lk 11, 29-36;

*Poštovani i dragi vjernici,
braćo i sestre u Kristu Isusu*

1. Svima Vam čestitam blagdan sv. Ilike, vašeg nebeskog zaštitnika, i Dan vaše kapelaniјe.

S velikim žarom sv. Iliju časti i poštuje Katolička Crkva i sve Pravoslavne Crkve, druge kršćanske crkve i zajednice. Časte ga i židovska i muslimanska vjera veoma naglašeno i s velikim poštovanjem.

Ilija je živio u IX. st. pr. Kr. u vrijeme izraelskog kralja Ahaba u današnjem Izraelu. Potjeće iz Tižbe, a u špilji na brdu Karmelu provodio je strogi isposnički život. Problem je nastao kada se kralj Ahab, koji je preuzeo kraljevsko prijestolje 874. g. pr. Kr., oženio Jezabelom, kćerkom tirskoga kralja Etbaala koji je bio veliki svećenik boginje Aštarte.

Jezabela je bila karakterom jača od Ahaba, pa je ona njega, svoga muža, podredila sebi u svemu, tako i u svjetonazoru. Nasilno, "bez škrupula" uvela je u židovsko kraljevstvo poganske kultove, odnosno štovanje Baala. Nije prezala ni pred zločinima kako bi postigla svoje ciljeve pa je tako pogubila Nabota i njegove sinove koji su joj se našli na putu. Ahab je pak cijenio Iliju u svome srcu, ali je bio slabić. Jezabela se nametnula i gospodarila. Ahab nije imao snage prijeći s riječi na djela, prihvati Iliju i zauzeti se za njega i njegove stavove. Kako se povijest ponavlja! Ne može se živjeti samo od lijepih želja i riječi, a bez konkretnih djela.

2. Iskustvo je izabranog Božjeg naroda u Stareme zavjetu da im Bog uvijek podiže proroke i glasnike koji će ih hrabriti ali koji će se također uhvatiti u koštaс s velikim zlima koja su ih snašla. Tako je Bog potaknuo u Duhu isposnika Iliju da se izravno suprotstavi svome vladaru kralju Ahabu i Jezabeli zbog štovanja Baala i teškog krivovjerja. Ako li vođa naroda, onaj koji predsjeda i vodi cijelu naciju, zastrani, njegovo zlo i grijeh su uvijek veći i teži i imaju razornije posljedice nego ako li to učini neki anonimac ili niže rangirani građanin jedne države, kraljevstva. Kako nekad, tako i danas! Ništa se nije izmijenilo. Nije dugo trebalo čekati na odgovor! Jezabela je u svojoj srdžbi dala pobiti sve Božje proroke u Izraelu.

3. Božji čovjek Ilija živi iz vjere, iz Božje blizine. Duša mu je očišćena dugim postovima i molitvama - kreće u akciju. Po Božjem nalogu najavljuje trogodišnju sušu i patnju za sve. On se ne boji jer se oslanja na Boga: "Gospodin ga izbavlja od straha svakoga". Spreman je na sve i pod cijenu vlastitog života. Svjestan je da je on instrumenat u Božjim rukama. U pustinji je provodio težak isposnički život i tada mu se događa nešto što, vjerujem prije ili kasnije, svaki kršćanski vjernik doživi u svojoj duši. Pustinja, oskudica hrane i vode, izoliranost od ljudi, vlastita nemoć, sile mu popuštaju, zlo je sve glasnije i jače. Ima osjećaj bespomoćnosti, malenosti, napuštenosti od svijetu. Nitko za njega ne mari, ne podržava ga, ne pita za njega, osim neprijatelja koji ga žeze eliminirati. Noć duše, tamna noć. Sumnja u sve! Sumnja i u Boga! Sumnja i u ljude! To su iskusili veliki svetci i mistici Katoličke Crkve. Kod Božjih ugodnika to je vrijeme velikih duhovnih suhoća.

1 Propovijed msgr. Jure Bogdana, vojnog ordinarija u RH na Dan Vojne kapelaniјe "Sv. Ilija Prorok" u Petrinji, 19. srpnja 2019., petak, 10:00 sati.

To je osjećaj kao da nas je i Bog ostavio što u duhovnome životu kršćanina znade dugo potrajati.

Ilija jedva preživljava. Patnje naroda su velike ali i njegove duhovne patnje također. Biblija nam donosi nekoliko neobičnih zgoda iz tog razdoblja Ilijina života. Tako i ova scena iz prvog čitanja iz Prve knjige o Kraljevima. Ilijiji je dozlogrdila velika patnja. Ponestalo mu je snage za borbu i poželio je umrijeti. Prolazio je situaciju koju možda prolaze mnogi od nas ili će ju proći. Kad nema izlaza iz muke i tereta životnih križeva, kad osjećamo svoju ograničenost i u potpunosti vlastitu nemoć, čovjek poželi vlastitu smrt. U tim trenutcima javlja se i velika zavist prema onima koji čvrsto vjeruju. Čovjek je obuzet sumnjom, htio bi vjerovati ali ne može, i ne znade kako iz toga izići.

4. Ovdje pomišljamo na hrvatske branitelje koji su puni idealizma krenuli u obranu Domovine, a kad je rat završio doživjeli su velika razočaranja, ostavljenosti, poniženja radi najsvetijih idea kojima su posvetili sve svoje snage. Mnogi se ne znaju nositi s time i kao Ilija požele umrijeti. Neki, nažalost, dignu ruku na sebe. Ovdje pomišljamo i na životne situacije pojedinih vojnika, dočasnika i časnika koji su se u potpunosti posvetili vojničkome pozivu. Njihov život je u po-

sebnim okolnostima i specifičan. Ali u nekim trenutcima oni dožive razočaranja u vlastitoj obitelji: nerazumijevanja od supruge i djece. Osjećaju se sami, posve sami i opasnost je da pobegnu u nestvarni svijet alkohola, droge i nasilja. Požele umrijeti! Sumnje u vlastitu vjeru i svjetonazor nagrizaju im nutrinu, a malodrušje im ispunja dušu. To je dio života. Sve to proživiljavao je i Ilija.

Ipak, iskustvo Božje blizine iz obitelji i mladosti nosile su ga naprijed. Upravo stoga mi u vojarnama i na svim mjestima gdje žive i borave vojnici i redarstvenici imamo dušobrižničku službu - imamo svećenika. On je vidljiva produžena ruka Božje prisutnosti, ljubavi, pažnje i brige za čovjeka kojeg vodi k Bogu.

U toj situaciji Ilija se obraća svome Bogu i govori: "Već mi je svega dosta, Gospodine! Uzmi dušu moju jer nisam bolji od otaca svojih!" Bog ga ne napušta. Otvara mu perspektivu u budućnost i daje snagu za novu borbu i za nove pobjede.

Ilija kroz Scilu i Haribdu, oslonjen na Boga kao na hridinu, kroči naprijed. Ne posustaje do posljednjeg daha svoga života. Prema Starome zavjetu pred očima svoga nasljednika u proročkoj službi Elizeja na čudesan način uznesen je na nebo.

Povijest je ovdje obilno i ozbiljno govorila¹

1. Već skoro četvrt stoljeća (1995.-2019.) obilježavamo Dan Pobjede i Domovinske zahvalnosti, a uz 5. kolovoza liturgijski je vezan dan posvete prve Gospine bazilike (iz petog stoljeća) koju zovemo „Sveta Marija Velika“ (Santa Maria Maggiore). Mi smo ponosni što je naša kraljica Jelena dala sagraditi prvu crkvu Gospu u čast u Solinu 975. godine. Stoga je Solin naše prasvetište, naša „Sveta Marija Velika“. Upravo u toj crkvi započeli smo veliku devetnicu „Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata“, od 1975. do 1984. Uz najstariju Marijinu crkvu imamo i najstariji Gospin lik koji je kralj Zvonimir dao načiniti u XI. stoljeću u Gospinoj bazilici u Biskupiji (sedam kilometara jugoistočno od Knina). To je „Prilik Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta“ koja je postala zaštiticom Vojne biskupije, MORH-a i Glavnog stožera Oružanih snaga RH. Stoga iskrene čestitke Vama poštovana Predsjednice RH i Vrhovna zapovjednice Oružanih snaga, gospodo Kolindo Grabar Kitarović, Vama Vojni Ordinariju preuzvišeni biskupe Bogdane i Vama domaćine, preuzvišeni biskupe Rogiću, kao i svima vama koji ste se okupili na ovo višestruko slavlje: Dan Pobjede i Domovinske zahvalnosti, proslavu zaštitnice Vojnog ordinarijata, Dan hrvatskih branitelja i 24. obljetnicu vojno-redarstvene operacije Oluja u ovoj Gospinoj crkvi velikoga hrvatskog krsnog zavjeta.

Došli smo kao hodočasnici u ovu Gospinu crkvu prinijeti zahvalnost hrvatskoga puka koji je toliko puta osjetio njezinu blizinu i zaštitu. Nisu bez razloga naši branitelji nosili njezinu krunicu oko vrata. A po brojnim skloništima i obiteljskim ognjištima nizala su se zrnca krunice, te vapilo i molilo „Zdravo

Mario milosti puna“. I uz Gospinu pomoć dogodila su se brojna čudesa koja se ljudski ne mogu razumjeti. Kako objasniti čudo „slobodne i neovisne države“ koju s početka zapravo nisu htjeli ni europski, ni svjetski državnici?! Kako razumjeti čudo što smo, ne samo obranili svoja ognjišta i preživjeli užas razaranja i strategiju „spaljene zemlje“, već nitko nije umro od gladi ili ostao nezbrinut kad mu je dom bio porušen i opustošen. Zahvaljujući čudu solidarnosti naših ljudi iz zemlje i inozemstva, preživjelo je ugroženo pučanstvo. Stoga je ovo ne samo „Dan pobjede“, već i „Dan zahvalnosti“ kada želimo preporučiti Gospu sve koji su zaslужni za sve što jesmo i što imamo. Sve čemo ih uključiti u ovu nekrvnu žrtvu Novoga Saveza, koju slavimo podno Marijinog lika „hrvatskoga krsnoga zavjeta“.

2. Ovaj prilik naše Gospe povezuje nas s brojnim događajima iz prošlosti kad su naši ljudi osjetili osobitu Marijinu pomoć i zaštitu, posebice tijekom turskih osvajanja u 15. i 16. stoljeću. Tada su se, naime, njezinim zagovorom obranili Boka Kotorska (1539.), Korčula (1571.), Grobničko polje (1601.), Senj (1615.), Perast (1634.), Šibenik (1647.), Petrovaradin (1716.). A jučer je svečanošću Sinjske alke proslavljeni i slavna obrana Sinja od turskih osvajanja (1715.). Gospa je, dakle, svojom zaštitom ispisala divne stranice naše narodne povijesti, ne samo u 15. i 16. stoljeću, već i u teškom razdoblju bezbožnih ideologija fašizma i komunizma u XX. stoljeću; te osobito tijekom nedavnog Domovinskog rata. Marija, dakle, nije šutjela na vapaje svoje djece i svojih štovatelja, već je obilno pomagala i u drugim nevoljama, poput kuge i kolere, gladi, potresa, oluja i brodoloma. Njoj, koja je bila i ostala pomoćnica kršćana, utočište, utjeha, obrana i pomoć svome narodu, ponavljamo zahvalna srca njezin veličanstveni hvalospjev iz današnjeg evanđelja: „Veliča duša moja Gospodina“.

1 Propovijed msgr. zadarskoga nadbiskupa Željimira Puljića, predsjednika HBK, u Kninu, 5. kolovoza 2019. na Dan Pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dan hrvatskih branitelja i Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta

Kad je 4. listopada 1998., sveti Ivan Pavao II. ušao „u najstariju katedralu“ Sv. Dujma u Splitu, izgovorio je riječi koje pamtimos i ponavljamo: „Povijest ovdje nije šutjela“. I u ovom kraljevskom gradu Kninu, nadomak područja koje se zove „Biskupija“, gdje su arheolozi u 19. stoljeću pod vodstvom fra Luje Marune otkrili temelje pet hrvatskih srednjovjekovnih crkava, „povijest nije šutjela“. Na lokalitetu „Crkvine“ otkrivena je trobrodna bazilika sv. Marije i trokutni zatvor oltarne pregrade s reljefom najstarijega Gospina lika. Drugi lokaliteti gdje su bile crkve jesu Bukurovića podvornici, Lopuška glavica i Stupovi. Na mjestu pete starohrvatske crkve u čast Presv. Trojstva iz IX. stoljeća u XVIII. stoljeću podignuta je pravoslavna parohijalna crkva Sv. Trojice².

3. Povijest je ovdje progovorila prije 80 godina kad je uz temelje razrušene bazilike izgrađena 1938. zavjetna crkva u spomen hrvatskih narodnih vladara prema zamisli kipara Ivana Meštrovića. Tu zavjetnu crkvu posvetio je blaženi Alojzije Stepinac (19. rujna 1938.), te u toj prigodi najavio kako će se za tri godine (1941.) svečano proslaviti 1300. godišnjica prvih veza Hrvata sa Sv. Stolicom. Rat je nažalost omeo te Stepinčeve planove, pa će njegov naslijednik kard. Kuharić 35 godina kasnije to i ostvariti. Jedna od postaja devetgodišnjeg hoda bila je u Biskupiji kod Knina 1978. godine.

I dok danas prebiremo uspomene naše prošlosti uz Dan pobjede i Domovinske zahvalnosti „u živo“ osjećamo kako ovdje, u kraljevskom gradu Kninu, naša narodna i crkvena povijest nije šutjela. Nedavni događaji ispisali su slavne stranice vremena kad smo ovdje i diljem Domovine proživljivali pravu Kalvariju. Ali, vjerujući u moćni zagovor neba i naše moćne odvjetnice Marije, nismo se predavali, niti gubili nadu.

² Ljubomir Škrinjar, Selo Biskupija kod Knina – zatiranje hrvatskog identiteta, Portal HKV, Detalji 28. srpnja 2010.

S krunicom u ruci i oko vrata borili smo se protiv zla i uništavanja. U znaku Gospine krunice prepoznali smo pravu snagu i osvojili slobodu.

Istina, ima ih koji su još uvijek „zatečeni i iznenadjeni“ tom slobodom, drugi je još nisu prihvatali, a trećima je ona i nakon 27 godina „pričin i opsjena, treperava fatamorgana na obzoru“. Nema koristi takve razuvjeravati od njihovih „pričina i fatamorgana“. Pogotovo ako nisu nikada ni željeli, a ni sanjali o narodnoj slobodi i državnoj samostalnosti. Ali, ovim euharistijskim slavlјem, koje je izraz najveće zahvalnosti Bogu Ocu po njegovu Sinu Isusu Kristu, uz ovaj svečani Dan želimo se spomenuti „naših pradjedova, kršćanskih knezova i kraljeva, biskupa i svećenika“ kako nas je učio sveti Ivan Pavao II. u prigodi proslave „Branimirove godine“ prije 40 godina u bazilici sv. Petra (30. travnja 1979.). Stoga, u ovoj svečanoj prigodi uz Dan Pobjede i Domovinske zahvalnosti želimo se spomenuti ne samo naših pradjedova i kršćanskih knezova iz davnih vremena, već na osobit način svih poginulih i živih branitelja i generala hrvatske vojske i policije na čelu s po-kojnim predsjednikom Franjom Tuđmanom. On je kao uvaženi povjesničar onim poljupcem hrvatskoga stijega na Kninskoj tvrđavi poručio svima, diljem svijeta i Domovine, da hrvatska povijest više neće šutjeti.

4. A ona je davno progovorila, prije 944 godine, 8. listopada 1075. Tada je izaslanik Pape Grgura VII., opat Gebizon došao u Hrvatsku okruniti kralja Zvonimira i predati mu mač i žezlo, a on će učiniti zavjernicu s prisegom da će „s Božjom pomoću biti vjeran sv. Petru, gajiti pravdu i braniti crkvu, štititi siromahe, udovice i siročad. Isto tako „prijećiće nedopuštene brakove i protiviti se prodaji ljudi, te ostati vjeran Apostolskoj Stolici“³.

³ Uz ovu zavjernicu kralj Zvonimir je u toj prigodi poklonio Papi samostan sv. Grgura u Vrani (u blizini Zadra) sa svim njegovim prirodnim i kulturnim blagom (srebrna škrinja, dva križa, kalež i plitica, dvije zlatne krune ukrašene dragim kamenjem, evanđelistar pisan srebrom. Te su dragocjenosti izuzetni primjeri umjetničkoga blaga).

Na početku drugog milenija povijesti kršćanstva, dakle, Hrvatska je imala kraljeve koji se zaklinju „štitići udovice i siročad“, „gajiti pravdu i braniti Crkvu“, te „bdjeti da ne zavlada nered i nemoral u društvu i u obitelji“. Povijest ovdje nije šutjela zahvaljujući našim pradjedovima, kršćanskim knezovima i kraljevima, biskupima i svećenicima, i svim zauzetim javnim djelatnicima naše burne prošlosti. Na ovom povijesnom mjestu i u ovoj svečanoj prigodi prisjetimo se još riječi koje je kard. Stepinac izgovorio kod posvete zavjetne crkve u Biskupiji gdje je pronađen najstariji Gospin lik uklesan u kamenu:

„Minulo je 860 ljeta otkako je kralj iz naše hrvatske narodne dinastije Dimitar Zvonimir dao sagraditi katedralu u čast BD Mariji. Mnogo je bura i oluja prohujalo i polomilo toliko njezinih grana da se činilo kako će na koncu iščupati i samo stablo s korijenom, te da će hrvatskoga imena i naroda nestati s lica zemlje“.

To se, hvala Bogu, nije dogodilo. Stoga je, sjecajući se brojnih Božjih dobročinstava, kard. Stepinac dao ispisati na velikom zvonu slijedeći tekst:

„Svemogućem vladaru Kristu, koji je kroz mnoge vjekove bio jedini vođa hrvatskoga naroda, ovo zvono na vječnu hvalu i slavu“! I završio je svoju homiliju riječima: „Neka Te, dragi moj puče hrvatski, ova posvećena spomen-crkva, kao i glas njezinih zvona podsjeća na dvije stvari: prvo, da budeš Bogu zahvalan za prošlost i za bezbrojna primljena dobročinstva; i drugo neka Ti je samo u Njemu spas u budućnosti“.

Ovim poticajnim i sadržajnim riječima našeg Blaženika i s divnim Marijinim hvalospjevom iz današnjega evanđelja „Veliča duša moja Gospodina“, završavam homiliju s pogledom uperenim prema Kristu vladaru povijesti komu je posvećeno ono veliko zvono zavjetne crkve sv. Marije u Biskupiji. Nema, naime, drugog imena pod kapom nebeskom u kojem se možemo spasiti, osim imena Isusa Krista. Njemu slava u vjeke vjekova. Amen.

✠ Želimir Puljić, nadbiskup zadarski
Predsjednik Hrvatske biskupske
konferencije

Dvadeseto pokrajinsko hodočašće u Ludbreg¹

Izl 12, 21-27; Ps 40 (39), 2 i 4 ab. 7-8a. 8b-9. 10; 1 Pt 1, 17-21;
Mk 14, 12-16. 22-26;

*Poštovani pripadnici hrvatske policije,
vojske, branitelji,
braćo svećenici iz Varaždinske i drugih
biskupija,
vojni i policijski kapelani,
poštovani hodočasnici u ludbreško svetište,
draga braća i sestre u kršćanskoj vjeri*

1. Uvijek, a napose u ovakvim prigodama i na ovom svetom mjestu, u zavjetnom svetištu Predragocjene Krvi Kristove, kad svojim hodočašćem, svojom molitvom, svojim pristupanjem sakramenu sv. ispovijedi te svojim pobožnim sudjelovanjem na sv. misi očitujuemo i obnavljamo svoju vjeru u Isusa Krista našega Spasitelja, potrebno je dozvati si u pamet glavne naglaske onoga što nas Crkva uči o sakramenu svete Euharistije.

Euharistija je »izvor i vrhunac kršćanskoga života« (*Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1324), ona »primjereno označuje i čudesno ostvaruje zajedništvo života s Bogom i jedinstvo Božjeg naroda, na čemu se temelji sama Crkva. U njoj jest vrhunac kako djelovanja kojim Bog u Kristu posvećuje svijet, tako i bogoštovlja koje ljudi iskazuju Kristu i po njemu Ocu u Duhu Svetom« (*Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1325); »Konačno, euharistijskim slavljem mi se već pridružujemo nebeskoj liturgiji i unaprijed kušamo vječni život kada "Bog bude sve u svima" (1 Kor 15, 18)« (*Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1326). Divno je to Otajstvo! Neiscrpno u svom sadržaju i svojoj dubini! Njegovo neiscrpno bogatstvo izražava i različitost njegovih imena. Tako ga nazivamo

Euharistijom - jer je čin zahvaljivanja Bogu, i *Gospodnjom večerom* - jer se radi o večeri koju je Gospodin blagovao s učenicima u predvečerje svoje muke, i o predokusu *svadbene gozbe Jaganjčeve* u nebeskom Jeruzalemu; nazivamo ga i *Lomljenjem kruha* - jer je taj obred, vlastit židovskoj gozbi, običavao vršiti Isus kada je kao predsjedatelj stola blagoslovio i dijelio kruh, posebno na Posljednjoj večeri, i *Euharistijskim sastankom* ili *zborom* - jer se euharistija slavi u skupu vjernika koji je vidljiv izraz Crkve. Nazivamo ga, također, i *Spomen-činom* Gospodnje smrt i uskrsnuća, i *Svetom žrtvom*, i *Svetom Pričešću*, i *Svetom Misom* (usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1328-1332). Da, braća i sestre, ne mogu naši ljudski izričaji, ma kako oni lijepi i duboki bili, izreći neiscrpno bogatstvo ovog Sakramenta! U njemu je sadržan sažetak i ukupnost naše vjere! (*Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1327). On je najveći i najljepši dar kojega nam je Gospodin mogao i želio darovati! Jer, u njemu nam nije darovao tek ovo ili ono, tek nešto lijepo i privlačno, ali ipak ograničeno i prolazno. U njemu nam je Gospodin darovao samoga sebe, tajanstveno sakralno prisutna pod skromnim prilikama kruha i vina! To je mogao učiniti samo Bog!

2. »Ne shvaćamo, ne gledamo, al' po jakoj vjeri znamo što van reda biva tu« pjeva *Posljednica* na svetkovinu Presvetog Tijela i Krvi Gospodnje. Doista, ono što se događa na oltaru u svakoj sv. misnoj žrtvi van je reda kojega kontrolira i provodi čovjek; to nije plod njegova djelovanja, niti učinak njegova postupanja. Tu sam Bog na nadnaravan, samo njemu znani i mogući način djeluje i čini: »Što sam stvori ono veče, Krist to isto tvořit reče dovijeka na spomen svoj.« Sv. Marko u današnjem sv. Evandželju lijepo opisuje tu

1 Propovijed vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana na dvadesetom pokrajinskom hodočašću u svetištu Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu, petak, 30. kolovoza 2019.

večer, večer u kojoj je Gospodin Isus blagovao Pashu sa svojim učenicima prije no što će biti predan: »I dok su blagovali. On uze kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade im i reče: »Uzmite, ovo je tijelo moje.« I uze čašu, zahvali i dade im. I svi su iz nje pili. A on im reče: "Ovo je krv moja, krv Saveza, koja se za mnoge prolijeva". « Od te večeri pa do danas, i sve do konca svijeta, u povijesti čovjeka i povijesti čovječanstva više ništa nije isto! Sve je drukčije, jer je sve obasjano svjetлом Euharistije koju svatko od nas koji smo u njegovo ime kršteni možemo blagovati. I blagujući ju možemo se sjediniti s Njime, ući u Njegov život, budući da On ulazi u naš, sjedinjuje nas sa sobom i međusobno, ispunja nas milošću i daje nam zalog buduće slave. U sv. Krštenju oprani smo od grijeha snagom Njegove Presvete Krvи za nas na križu prolivene; u sv. Euharistiji pak On nas tom svojom Krvlju i svojim Tijelom hrani! Divne li ljubavi Božje prema nama! Tako je naš životni hod kao kršćana - vjernika obilježen Božjom beskrajnom ljubavlju. Ta je ljubav našla načina, nama ljudima neshvatljiva i nezamisliva - načina, svakako, „van reda“ - da nam se daruje, i to u potpunosti i bez pridržaja! Ono što je, ljudski gledano, bila potpuna tragedija - njegova izdaja, njegova strašna muka i njegova grozna smrt na drvetu križa - On je preobrazio u ponovnu uspostavu pomirenja Boga i čovjeka, i ljudi međusobno, preobrazio u neizrecivo sredstvo spasenja i u neprolaznu pobjedu! Krv koja je trebala biti prolivena kao plod saveza izdaje i grijeha, postaje krvlju Saveza, novoga i vječnoga, jer je plod neizmjerne Božje ljubavi prema čovjeku.

3. Nad takvim ishodom drame našega spasenja svatko od nas može i treba sebi samome reći i uvijek iznova ponavljati: Pristupajući sv. sakramentu Euharistije, hraneći se Njegovim Tijelom i Krvijem mogu, na otajstven način združen s Isusom, sve tamne trenutke mojega života obasjati svjetлом Božjim. Samo to mi svjetlo daje prava rješenja i ispravne putokaze; i ja mogu, na otajstven način združen s Isusom, zadobiti snagu da sva moja i velika i mala zatajenja i zastranjenja u odnosu prema Bogu, i bližnjemu i samome sebi Njegovom

svetom milošću preobrazim u nove početke mojega dosljednog, vjernog, autentičnog ljudskoga i kršćanskog života; i ja mogu, obasjan - još više! - nahranjen Euharistijom - pobijediti grijeh i iz dana ga u dan iznova pobjedivati i hoditi zajedno s Isusom u ovom životu, kao čestit čovjek i pravi Isusov učenik i tako postići vječno spasenje svoje duše. A tako onda i pomoći drugima, svojom riječju i svojim primjerom, svima onima koji me okružuju u mojoj obitelji i na mome radnom mjestu, na njihovu putu vjere, pa da se i oni spase, da budu sretni u ovom i u budućem životu. Svatko od nas ovdje okupljenih može s pravom i s punim uvjerenjem reći: I za mene koji kao policajac, vojnik, građanin - član hrvatskoga društva, tu gdje jesam i gdje je moj životni i radni prostor, služim svojoj Domovini, gdje se trudim živjeti ljudski čestito i vjernički dosljedno, više ništa nije isto počevši od one večeri kada je Isus uzeo kruh i podijelio ga svojim učenicima i jednako tako i kalež s vinom, kako smo čuli u današnjem sv. Evandelju. To je Tijelo predano i za me; ta je Krv prolivena i za me! Njome je označen i nadvratnik kuće mojega života; ona me jača, ona mi daje snagu, ona me čuva od smrti, da-pače, ona mi daruje vječni život!

Zbog svega toga, draga braćo i sestre, nema razloga za bilo kakav strah. Nema razloga za bilo kakvo zdvajanje. Nema razloga za beznađe. A ima razloga za radost, za nadu, za mir i za životni optimizam. Naravno, ima razloga, i te kakva, i za ozbiljan trud da živim kao čovjek i kao vjernik zauzeto, bez kalkulacije i bez podvojenosti, kloneći se grijeha i grešnih stanja, koji me mogu samo udaljiti i od Boga i od mene samoga i od moga bližnjega. Ima razloga, zaista, da se svaki dan iznova pitamo: slaže li se, u momu konkretnom životu, moj način mišljenja s Euharistijom, s onim što ona doista jest i što je njezina poruka i sadržaj za mene osobno i za sve nas zajedno? I, također, potvrđuje li Euharistija sa svoje strane naš konkretni način mišljenja (usp. *Katekizam Katoličke Crkve*, br. 1327.)? I ne samo mišljenja, nego i mojeg postupanja, i mojeg djelovanja! Ukratko:slaže li se moj život s Euharistijom, i potvrđuje li ga,

takvog kakav on stvarno jest, Euharistija? I može li ga ona uopće potvrdit, jer možda od nje i onoga što ona sadrži - a to je sažetak i ukupnost naše vjere! - ja i svojim mišljenjem i svojim življenjem odstupam? Ako odstupam, u čemu god to bilo, prigoda je ovo naše slavlje danas, da to uočim, da to priznam i da to, s Božjom pomoću, popravim.

4. Draga braćo i sestre! Pred neizrecivom tajnom Kristova Tijela i Krvi, mi ljudi ostajemo bez riječi. Ali, našem neznanju i našoj šutnji, našemu divljenju nad Božjom ljubavlju koja nam se na oltaru daruje, ali i našem poniznom priznanju kako ga zbog naše grešnosti nimalo nismo dostojni, hita u pomoć svjetlo i mudrost Božje Riječi koja nam preko sv. Pe-

tra u današnjem drugom čitanju šalje snažnu poruku ohrabrenja: »Ta znate da od svog ispraznog načina života, što vam ga oci namriješe, niste otkupljeni nečim raspadljivim, srebrom ili zlatom, nego dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane!« Znamo, Gospodine, da je to doista tako! Vjerujem da je to tako! Čvrsto želimo živjeti kao Tvoji sinovi i kćeri, koje si tako i toliko ljubio i ljubiš!

Hvala Ti što si nam u Presvetoj Euharistiji dao svoje presveto Tijelo i svoju predragocjenu Krv, hvala Ti što si nam u Euharistiji dao samoga sebe. Ostani s nama i dalje, Gospodine, i ne napuštaj nas! I pomozi nam da i mi uvijek ostanemo s Tobom. Amen.

IZ UREDA VOJNOG ORDINARIJATA

KLASA: 610-01/19-01/02

URBROJ: 512-07-19-34

Zagreb, 19. srpnja 2019.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA - svima -

**PREDMET: Proslava svetkovine zaštitnice Vojnog ordinarijata u RH
Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta
- poziv**

Poštovana braćo svećenici,

Pred nama je svetkovina naše nebeske zaštitnice Gospe velikoga hrvatskog krsnog zavjeta. Ujedno obilježavamo Dan Pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dan Hrvatskih branitelja te 24. obljetnicu vojno-redarstvene operacije "Oluja 95". Stoga smo pozvani na zahvalnost i rado-sno obilježavanje prigodnim programom, koji ne bi smio biti drugo nego vanjski pokazatelj unutarnjeg raspoloženja svakog čovjeka dobre volje u slobodnoj nam Domovini Hrvatskoj, posebno nas svećenika što djelujemo u Vojnome ordinarijatu.

Pozivam Vas da kao kapelani Vojnog ordinarijata sudjelujete u svečanom Euharistijskom slavlju naše zaštitnice, u crkvi Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta u Kninu, u ponedjeljak 5. kolovoza 2019. u 12,00 sati. Svetu misu će predvoditi predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, zadarski nadbiskup msgr. Želimir Puljić. Predviđeno je da s njim koncelebriraju vojni ordinarij u RH, šibenski biskup msgr. Tomislav Rogić i svi nazočni svećenici. Nakon svete mise svi kapelani, kao i drugi svećenici, pozvani su na ručak u samostan kod otaca franevaca u Kninu.

Molim Vas da svoje sudjelovanje potvrdite putem telefaksa (obrazac prijave u prilogu) ili elektronskim putem (vojni.ordinariat@mohr.hr) u Vojni ordinarijat do 31. srpnja 2019.. Po-nesite svoje albe. Nesudjelovanje je prihvatljivo uz obrazloženu pisanu ispričnicu samo zbog velikih opravdanih razloga.

Pozivam svakoga od vas, da u tjednu uoči blagdana, u dogовору са заповједником постroebe односно načelnikom Policijske uprave u kojoj djelujete, upriličite Euharistijsko slavlje, kori-steći obrazac svete mise koji je predviđen za ovaj blagdan. Obrazac se nalazi u Molitveniku Vojnog ordinarijata na str. 75-81.

Rado Vas očekujem na slavlju u Kninu i srdačno pozdravljam u Gospodinu.

Vaš biskup

✠ Msgr. Jure Bogdan
vojni ordinarij u RH

Prilog: Prijava - obrazac

Dostaviti:

1. naslovu, svima
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/19-01/04

URBROJ: 512-07-19-55

Zagreb, 1. kolovoza 2019.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA

- svima -

PREDMET: Duhovne vježbe za svećenike Vojnog ordinarijata u RH

- poziv, dostavlja se

Poštovana braćo svećenici,

Obavještavamo Vas da će se godišnje duhovne vježbe za svećenike Vojnog ordinarijata u RH održati sukladno Godišnjem pastoralnom planu za 2019. godinu, u terminu od 17. do 20. rujna 2019. godine, u Mariji Bistrici (Bluesun hotel Kaj).

Voditelj duhovnih vježbi je prof. dr. sc. don Mladen Parlov, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu.

Molimo Vas da svoje sudjelovanje potvrdite putem telefaksa (obrazac prijave u prilogu) ili elektronskim putem (vojni.ordinarijat@mohr.hr) u Vojni ordinarijat do 6. rujna, kako bismo na vrijeme sve mogli organizirati, poglavito prijevoz.

Svećenici koji će putovati organiziranim prijevozom okupit će se 17. rujna u 12:30 sati na ručku u zgradi Ordinarijata u Zagrebu. Svi svećenici u Mariju Bistrigu trebaju doći do 18:00 sati kada je predviđen smještaj, te večera u 19:00 sati.

Potrebno je ponijeti albu, štolu zelene boje i brevijar. Program duhovnih vježbi završava u petak 20. rujna, objedom.

Naglašavamo da su duhovne vježbe obvezne i da se bez ozbiljnog razloga ne bi smjelo izostati. O eventualnoj spriječenosti i razlozima obavijestite pismeno biskupa vojnog ordinarija.

Radujući se susretu s Vama srdačno Vas pozdravljam u Gospodinu.

JB/RS

+ *Jure Bogdan*

✠ Msgr. Jure Bogdan
vojni ordinarij u RH

Prilog: Formular za prijavu

Dostaviti:

1. Naslovu, svima
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/19-01/01

URBROJ: 512-07-19-84

Zagreb, 6. rujna 2019.

VOJNIM I POLICIJSKIM KAPELANIMA
- svima -

PREDMET: 27. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja u Mariju Bistricu
- obavijest, dostavlja se

Poštovana braćo svećenici,

Zahvalni smo Bogu što pripadnici Ministarstva obrane i Oružanih snaga RH, Ministarstva unutarnjih poslova i policije te Hrvatskih branitelja već 27 godina hodočaste u hrvatsko nacionalno svetište Majke Božje Bistričke. Vojni ordinariat u RH stoga organizira 27. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja u Mariju Bistricu, u nedjelju 6. listopada 2019. godine.

Hodočašće ćemo i ove godine započeti slavljem sakramenta Svetе isповijedi u prostoru crkve na otvorenom bl. Alojzije Stepinac, u vremenu od 08:00 do 09:30 sati. Svi vojni i policijski kapelani neka budu na raspolaganju za isповijed. Stoga ponesite albu i štolu ljubičaste boje. Hvala vam za to služenje. U autobusima obavijestite svoje hodočasnike o mogućnosti za pristupanje isповijedi i pripremite ih za pristupanje ovom sakramentu prigodnim razmatranjem kako bi u potpunosti doživjeli hodočašće i posjet nacionalnom marijanskom svetištu u Mariji Bistrici.

Od 09:30 do 10:00 sati dok hodočasnici dolaze na svoja mjesta u svetištu molit ćemo Gospinu krunicu.

Euharistijsko slavlje predvodit će vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, s početkom u 10:15 sati.

Molimo vas da animirate i motivirate pripadnike vaših vojnih postrojbi odnosno djelatnike policijskih uprava da u što većem broju sudjeluju na hodočašću.

Do skorog susreta,
neka vas prati zagovor naše zaštitnice Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta.

MM/RS

S poštovanjem,

don leontius medo
don Marko Medo
generalni vikar

Privitak: Program 27. hodočašća

Dostaviti:

1. Naslovu, svima
2. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/19-01/01

URBROJ: 512-07-19-83

Zagreb, 6. rujna 2019.

**KOORDINACIJSKI ODBOR ZA ORGANIZACIJU
27. HODOČAŠĆA HRVATSKE VOJSKE, POLICIJE
I BRANITELJA U MARIJU BISTRICU 2019.**

**PREDMET: 27. hodočašće Hrvatske vojske i policije te hrvatskih branitelja u
Mariju Bistrigu, sastanak koordinacijskog odbora**
- poziv, dostavlja se

Obavještavamo Vas da će se u srijedu 11. rujna 2019. godine u 10.00 sati u Vojnom ordinarijatu, Ksaverska cesta 12, Zagreb, održati sastanak povodom organizacije 27. hodočašća Hrvatske vojske i policije te hrvatskih branitelja u Mariju Bistrigu. Hodočašće će biti održano u nedjelju 6. listopada 2019. godine.

Molimo vas da na sastanak uputite predstavnika vaše ustrojbene cjeline, kako bismo uspješno organizirali i proveli hodočašće.

MM/RS

S poštovanjem,

don Marko Medo
don Marko Medo
generalni vikar

Dostaviti putem telefaksa:

1. Zapovjednik 27. hodočašća u MB
2. MORH - Glavni tajnik ministarstva
g. Petar Barać
3. MUP - Glavna tajnica ministarstva
gđa Sanda Šimić Petrinjak
4. Glavni Stožer OS RH - Kabinet Načelnika
GS OS, predstavnik
5. MUP - Kabinet Glavnog ravnatelja
policije, predstavnik
6. Rektoru bistričkog svetišta
preč Domagoju Matoševiću, na znanje
7. MORH - S. odjel za protokol
8. MORH - M3 - Služba za potporu
9. MUP - S. služba za suradnju s Vojnim
ordinarijatom
10. MUP - Služba za protokol
11. Min. hrv. branitelja - Uprava za hrvatske
branitelje
12. Min. pravosuđa - Uprava za zatvorski
sistav
13. Min. financija - Carinska uprava
14. GSOS - ZOS
15. GSOS - HKoV
16. GSOS - ZzP
17. GSOS - ZzP, Orkestar OS i Klapa
„Sv. Juraj“ HRM
18. GSOS - Dom Glavnog Stožera
19. GSOS - Pukovnija VP
20. GSOS - PZb
21. Pleter-usluge d.o.o.
22. HRT - Religijski program
23. Savez povijesnih postrojbi
24. stn Dražen Čulig, pom.vk
25. stn Mario Barišić, pom.vk
26. nnr Danijel Radinović, pom.vk
27. Pismohrana, ovdje

KLASA: 032-08/19-01/04
URBROJ: 512-07-19-60
Zagreb, 9. rujna 2019.

VOJNI KAPELANI

Predmet: Duhovne vježbe za bračne parove obavijest

Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj organizira jesenski turnus duhovnih vježbi za bračne parove u dva termina. Prvi termin od 22. do 25. listopada održat će se u Vinkovcima ("Hotel Admiral"), a predviđen je za pripadnike kapelanija iz kopnenog dijela Hrvatske. Drugi termin, od 5. do 8. studenoga 2019. godine održat će se na Velom Lošinju ("Kuća Betanja") za pripadnike kapelanija koje djeluju na jugu Hrvatske (Gospic, Knin, Zadar, Split). Odabir termina podređen je racionalizaciji troškova prijevoza.

Molimo Vas da duhovne vježbe za bračne parove oglasite u svojim kapelanijama i u dogovoru sa zapovjednicima prijavite osobe, bračne parove, te potpuno popunjene obrasce prijava dostavljate putem telefaksa (01/4670 662) u Vojni ordinarijat u Republici Hrvatskoj. Urudžbirane originale dopisa, u kojima ćete dostaviti samo imena i prezimena prijavljenih i ustrojbenu cjelinu u kojoj rade, kao i do sada šaljite poštom (u Vojni ordinarijat u RH, Ksaverska cesta 12, 10000 Zagreb). Molimo Vas da koristite isključivo priložene nove obrasce, prijavnice. Izbivanje djelatnika iz matičnih ustrojstvenih cjelina, odnosno postrojbi, kao i odobravanje plaćenog dopusta za vrijeme trajanja duhovnih vježbi zatražit će Vojni ordinarijat u RH putem Odluke Ministarstva obrane, odnosno Zapovijedi Glavnog stožera OS RH.

Sukladno navedenom prijave se zaprimaju žurno, sve do popunjenošći grupa, do 4. listopada 2019. godine radi pravovremene nabave autobusa pri Samostalnom sektoru Ministarstva obrane RH za javnu nabavu. Za dodatne informacije možete kontaktirati vojnu kapeliju Sv. Ivan Pavao II, na broj telefona 01/4861 345, vojnog kapelana p. Zrinka Nikolića.

MM/

S poštovanjem,

don Marko Medo
don Marko Medo
generalni vikar

Prilog: obrazac za prijavu.

Dostaviti:

- Naslovu, telefaksom
- Pismohrani, ovdje

KLASA: 032-08/19-01/01

URBROJ: 512-07-19-86

Zagreb, 9. rujna 2019.

**VOJNI I POLICIJSKI KAPELANI
POMOĆNICI VOJNIH I POLICIJSKIH
CAPELANA
- svima -**

PREDMET: Hodočašće na Bobovac (BiH)

- obavijest, dostavlja se

Poštovani,

Obavještavamo Vas da se u subotu 26. listopada 2019. godine održava tradicionalno hodočašće Vrhbosanske nadbiskupije te pripadnika Ministarstva obrane i Oružanih snaga Republike Bosne i Hercegovine *molitveni pohod na Bobovac*. Vojni biskup u BiH msgr. Tomo Vukšić tim je povodom uputio poziv Vojnom ordinariju u RH da se hodočašću pridruži i službena delegacija Vojnog ordinarijata i Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Pozivamo stoga kapelane Vojnog ordinarijata te pomoćnike vojnih i policijskih kapelana koji žele sudjelovati na hodočašću na Bobovac da se prijave u Vojni ordinarijat putem elektroničke pošte (e-mail: vojni.ordinariat@mohr.hr) do petka 20. rujna o.g. Ovisno o Vašim prijavama bit će organiziran prijevoz autobusom.

Polazak će biti u petak 25. listopada u 13.00 sati iz Vojnog ordinarijata u Zagrebu nakon ručka u 12.00 sati, noćenje je osigurano u ugostiteljskom objektu „Hotel Marić“ kod Žepča, a povratak je predviđen 26. listopada u večernjim satima.

Hodočasnici će na ovom hodočašću predstavljati Republiku Hrvatsku u službenim odorama (vojnim odnosno policijskim).

MM/RS

S poštovanjem,

don Marko Medo
don Marko Medo
generalni vikar

Prilog: Program molitvenog pohoda

Dostaviti:

1. Naslovu, faksom
2. Pismohrana, ovdje

DEKRETI I IMENOVANJA

o. Viktor Grbeša, OCD razriješen je službe vojnog kapelana Vojne kapelaniće sv. Petra i Pavla app. u Velikoj Gorici (Pleso) s danom 31. kolovoza 2019. i vraća se u svoju provinciju (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-27, od 9. srpnja 2019.).

o. Danijel Čolo, OCD imenovan je vojnim kapelanom Vojne kapelaniće sv. Petra i Pavla app. u Velikoj Gorici (Pleso) s danom 1. rujna 2019. (805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-28, od 9. srpnja 2019.).

don Mario Paradžik imenovan je policijskim kapelanom Policijske kapelaniće sv. Marka evanđelista u PU brodsko-posavskoj s danom 1. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-29, od 9. srpnja 2019.).

don Josip Kešinović imenovan je vojnim kapelanom za 11. HRVCON RS misije u Afganistanu s danom 1. rujna 2019. godine (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-30, od 12. srpnja 2019.).

o. Stjepan Harjač, DI razriješen je službe policijskog kapelana Policijske kapelaniće sv. Mihaela arkanđela u MUP – Sjedištu i Ravnateljstvu policije u Zagrebu s danom 31. kolovoza 2019. i imenovan policijskim kapelanom Policijske kapelaniće sv. Jeronima u PU osječko-baranjskoj s danom 1. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-31, od 12. srpnja 2019.).

don Željko Rakošec razriješen je službe policijskog kapelana Policijske kapelaniće sv. Jeronima u PU osječko-baranjskoj s danom 31. kolovoza 2019. i imenovan policijskim kapelanom Policijske kapelaniće sv. Mihaela arkanđela u MUP – Sjedištu i Ravnateljstvu policije u Zagrebu s danom 1. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-32, od 12. srpnja 2019.).

don Željko Rakošec razriješen je službe dekana Osječkog policijskog dekanata s danom 31. kolovoza 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-33, od 12. srpnja 2019.) i imenovan dekanatskim zapisničarom Zagrebačkog policijskog dekanata s danom 1. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-36, od 17. srpnja 2019.)

o. Stjepan Harjač, DI razriješen je službe dekanatskog zapisničara Zagrebačkog policijskog dekanata s danom 31. kolovoza 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-34, od 12. srpnja 2019.) i imenovan dekanom Osječkog policijskog dekanata s danom 1. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-35, od 15. srpnja 2019.).

Uspostavljena vojna kapelanića sv. Andrije apostola u Našicama. Biskup vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan osnovao je Vojnu kapelaniću sv. Andrije apostola u 1. mehaniziranoj bojni „Sokolovi“ GOMBR u Našicama s danom 23. srpnja 2019. godine (KLASA: 805-03/19-07/02; URBROJ: 512-07-19-1, od 23. srpnja 2019.).

don Antonio Mikulić razriješen je službe vojnog kapelana Vojne kapelaniće sv. Ilike proroka u Petrinji s danom 30. rujna 2019. i imenovan vojnim kapelanom Vojne kapelaniće sv. Andrije apostola u Našicama s danom 1. listopada 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-37, od 23. srpnja 2019.).

don Branko Čagelj razriješen je službe policijskog kapelana Policijske kapelaniće sv. Nikole biskupa u PU krapinsko-zagorskoj s danom 30. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-38, od 23. srpnja 2019.) i imenovan vojnim kapelanom Vojne kapelaniće sv. Ilike proroka u Petrinji s danom 1. listopada 2019. (805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-40, od 23. srpnja 2019.).

don Branko Čagelj razriješen je službe dekanatskog zapisničara Varaždinskog policajskog dekanata s danom 30. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-39, od 23. srpnja 2019.).

don Vladislav Mandura imenovan je za v.d. kapelana Vojne kapelaniće sv. Leopolda Bogdana Mandića u Osijeku, za vrijeme trajanja misije 11. HRVCON RS u Afganistanu na koju je poslan vojni kapelan don Josip Keši-

nović, s danom 1. rujna 2019. godine (KLA- SA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-41, od 30. srpnja 2019.).

don Slavko Rajič imenovan je biskupskim vikarom za pastoral u MORH-u i OS RH s danom 1. rujna 2019. (KLASA: 805-03/19-07/01, URBROJ: 512-07-19-42, od 5. kolovoza 2019.), a nastavlja i nadalje vršiti službu vojnog kapelana Vojne kapelaniće Svete Obitelji i sv. Antuna Padovanskog.

IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI

Sveta misa povodom Dana državnosti i promocije polaznika HVU-a u Vukovaru

Svečanost promocije polaznica i polaznika vojnih škola HVU-a dr. Franjo Tuđman ove godine upriličena je u Vukovaru, gradu heroju, 25. i 26. lipnja, a organizirana je u sklopu obilježavanja Dana državnosti Republike Hrvatske. Dvodnevni program ovogodišnje svečanosti započeo je 25. lipnja u jutarnjim satima polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na vukovarskom Memorijalnom groblju i na spomen-obilježju Ovčara. Usljedila je svečana koncelebrirana sveta misa u crkvi sv. Filipa i Jakova na kojoj su uz polaznike vojnih škola i njihove zapovjednike bili prisutni zapovjednik HVU-a general bojnik Mate Pađen

i zamjenik zapovjednika HVU-a brigadni general Željko Dadić. Misu je predslavio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan u zajedništvu s generalnim vikarom don Markom Medom, gvardijanom samostana i vukovarskim župnikom fra Ivicom Jagodićem OFM, vojnim kapelanom HVU-a p. Zoranom Vujčićem DI i fra Marijanom Glamočakom OFM.

Biskup Bogdan je u svojoj propovijedi istaknuo: „Ovogodišnja svečana promocija polaznika hrvatskih vojnih škola u Vukovaru odvija se u okviru obilježavanja Dana državnosti Republike Hrvatske. Na današnji

dan 25. lipnja 1991. godine, Hrvatski Sabor je donio povijesnu odluku o pokretanju postupka razdruživanja od ostalih republika tadašnje države.“ Citirajući riječi prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana od 25. lipnja 1991., biskup Bogdan je nadodao: „U povijesnom govoru kojeg su u izravnom radijskom i televizijskom prijenosu pratili i oduševljeno pozdravili milijuni gledatelja, ovoj odluci prethodio je referendum građana Republike Hrvatske 19. svibnja 1991. godine. Dok su se u Istočnoj Europi i bivšem Sovjetskom Savezu tzv. ‘baršunastom revolucijom’ i ‘revolucijom svijeća’ tih godina s pojavom ‘perestrojke Mihaila Gorbačova’ nenasilno i demokratski uspostavljale nove samostalne države i politički sustavi u njima, u kolovozu 1990. godine Republika Hrvatska bila je izložena ‘balvan revoluciji’ koja je nago-vijestila teški i krvavi rat“. Zatim je biskup nastavio: „Da bi uništio jedan narod, moraš prvo sasjeći njegove korijene“ napisao je ru-

ski književnik nobelovac Aleksandar Solženjicin. To se čini uništavanjem pamćenja. Oduzimanjem pamćenja o vlastitim korijenima, razvoju i rastu kroz povijest! Uništavanjem povijesnih dokumenata jednog naroda, ostavljajući ga u neznanju o tome tko su mu bili preci i što su postigli, a onda prazne posude njihovih duša puniti novom poviješću. Obećastiti i osramotiti junake jedne nacije znači demoralizirati njezin narod. Sve to vodi uništenju jednog naroda. Ovaj grad je bio na udaru jedne takve politike. ‘To je inačica za rušenje grobova i oskvrnjivanja posmrtnih ostataka njezinih predaka’. Sve to valjani su i duboko utemeljeni razlozi da se ove godine na ovaj način Dan državnosti Republike Hrvatske zajedno sa svečanom promocijom polaznika Vojnih škola održava u gradu Vukovaru.“

Biskup Bogdan je zatim istaknuo kako danas na Dan državnosti prikazujemo „ovu svetu

misu za našu hrvatsku domovinu. Ova sveta liturgija odraz je naše ljubavi prema domovini. Središnji događaj života Katoličke Crkve u XX. stoljeću Drugi Vatikanski sabor kaže: 'Građani treba da gaje velikodušnu i vjernu ljubav prema domovini, ali bez duhovne skučenosti, to jest tako da istodobno imaju pred očima dobro čitave ljudske obitelji, koja je združena raznim vezama između rasa, naroda i država'. Mi kao kršćani zalažemo se za cjelovito poštivanje dostojanstva ljudske osobe i za ostvarenje temeljnih prava svakog čovjeka i naroda" ... U današnjem Evanđelju Isus kaže: 'Sve, dakle, što želite da ljudi Vama čine, činite i Vi njima' (Mt 7, 12). Crkva sudjeluje u izgradnji društvenih odnosa na dobro svih ljudi navješćujući Kristov moral koji se sastoji u pravednosti i ljubavi. Na drugome mjestu Isus će opet reći 'Budite savršeni kao što je savršen Otac Vaš nebeski'. Ovo načelo je vrlo zahtjevno ali uzvišeno. Mi vjerujemo Kristu. Vjerujemo da je njegov moral ostvariv i vjerujemo da na tome moralu počiva humano društvo sposobno za pravednost. Molitva

za Domovinu, u ovome trenutku izraz je zahvalnosti za sva dobra koja smo primili. Ona je ujedno i pogled unaprijed. Molimo za sve ljudе da bi živjeli u slobodi, miru, pravednosti. Ono što želimo svome narodu i svojoj Domovini to želimo svim narodima svijeta. Ujedinjeni u molitvi za Domovinu zahvaljujemo Bogu danas na svemu dobru što smo primili kroz minulu akademsku godinu. Neka Duh Božji bude naše svjetlo i naša snaga.", istaknuo je biskup Bogdan. Na misi je pjevalo mješoviti župni zbor župe sv. Filipa i Jakova iz Vukovara.

Nakon mise sudionici su iz crkve prošli u svečanome mimohodu kroz grad Vukovar do velikog središnjeg križa u luci na Dunavu koji je podignut u spomen na žrtve Domovinskog rata pale za slobodnu Hrvatsku. Tamo su položili vijence i zapalili svijeće, a vojni biskup msgr. Jure Bogdan je predmolio molitvu za sve poginule i nestale u Domovinskom ratu.

Obilježena 28. obljetnica oružanog otpora na glinskom području

U srijedu 26. lipnja 2019. u Glini je obilježena 28. obljetnica početka oružanog otpora srpskom agresoru u Domovinskom ratu. Naime, dan nakon donošenja Ustavne odluke o suverenosti i samostalnosti Republike Hrvatske 25. lipnja 1991. godine, pobunjeni Srbi napali su policijsku postaju u Glini. U napadu je smrtno stradao hrvatski policajac Tomislav Rom.

Nakon polaganja vijenaca na grobu poginulog hrvatskog policajca Tomislava Roma u mjestu Gornji Viduševac, policijski kapelan policijske kapelaniјe „Sv. Kvirina“ u PU sisacko-moslavačkoj don Ivo Borić predslavio je sv. misu u župnoj crkvi sv. Franje Ksaver-skog.

Slavlju su nazočili ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, obitelj, suradnici i prijatelji pokojnog Tomislava. Don Borić je u svojoj propovijedi naglasio kako je sjećanje znak života i ono nikako ne bi smjelo pobuditi osvetu, već praštanje. Polaganje vijenaca, paljenje svijeća i molitva znak su naše zahvalnosti svima koji su položili život na oltar domovine.

Nakon ceremonije polaganja vijenaca i svijeća ispred spomenika „Suza“ u gradu Glini, biskupski vikar za pastoral MUP-a fra Franje Musić OFM u zajedništvu s don Borićem, okupljenima je uputio prigodnu riječ, blagoslov i molitvu za sve pokojne branitelje.

Dan Vojne kapelije "Sveti Ivan Krstitelj" u Požegi

Svečanim misnim slavlјem u četvrtak, 27. lipnja, Vojna kapelija „Sveti Ivan Krstitelj“ u vojarni 123. brigade HV u Požegi obilježila je blagdan svoga nebeskog zaštitnika. Euharistijsko slavlje predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, a u koncelebraciji su bili vojni kapelan domaćin vlč. Željko Volarić, vojni kapelani fra Mato Vincetić OFM i don Slavko Rajić. Don Volarić pozdravio je sve nazočne te im zaželio dobrodošlicu, a pripadnicima Središta za temeljnu obuku čestitao je njihovu 12. obljetnicu.

Svetoj misi nazočili su zapovjednik Zapovjedništva za obuku i doktrinu brigadir Željko Ljubas, dožupan Požeško-slavonske županije Vedran Neferović, zamjenik načelnika

PU požeško-slavonske Dalibor Bauer, zapovjednik vojarne 123. brigade HV Požege pukovnik Mato Tomašević, zapovjednik Središta za temeljnu obuku brigadir Milan Čorak, predstavnik Gardijske oklopno-mehanizirane brigade bojnik Branko Čengić, predstavnici udruga proisteklih iz Domovinskoga rata te djalatnici požeške vojarne.

U homiliji je don Marko govorio o životu svetoga Ivana Krstitelja, koji je kao odlučan, čvrst prorok uvijek govorio istinu i stoga je nailazio na poteškoće.

„Usuditi se govoriti istinu znak je moralne hrabrosti i čestitosti, kao i spremnosti ući u rizik. Ljudi koji se, jer drugačije ne mogu, odvaže živjeti i govoriti istinu nerijetko

bivaju odbačeni od većine društva, izolirani, te na sebe navlače bijes moćnika sve do gubitka vlastitog života. Ivan je svojom pojavom i pustinjačkim načinom života želio skrenuti pozornost na ono što je bitno. Usudio se iskoracići iz kruga onih koji su se 'zaštitili' tek izvanskim obdržavanjima zakona, a unutra se slutilo neizdrživo licemjerje i raskorak između onoga što se pokazivalo vani i onoga što se živjelo unutra." Don Marko je naglasio da od Ivana Kr-

stitelja možemo naučiti lekciju za svoj život: „Živjeti u istini, djelovati u istini, iako to za sobom povlači rizik i odbacivanja. Odvažimo se imati Ivanovu jasnoću u svim područjima svojega života, privatnim i poslovnim. Ivanovo poslanje je veliki izazov za svakoga tko traži istinu u svome vlastitom životu.“

Na kraju svete mise je prisutnima čestitao Dan kapelaniјe sa željom da ih prati zagovor svetog Ivana Krstitelja.

Dan Vojne kapelaniјe "Sveti Petar i Pavao"

U petak, 28. lipnja 2019., proslavljen je Dan Vojne kapelaniјe „Sv. Petar i Pavao“ u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu. Svečano misno slavlje predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo u koncelebraciji s kapelanicima Zagrebačkog vojnog dekanata don Slavkom Rajićem, o. Zrinkom Nikolićem SMM i o. Viktorom Grbešom OCD.

Uz brojne vjernike, misnom slavlju nazočili su načelnik stožera HRZ-a brigadir Michael Križanec, zapovjednik 91. zrakoplovne baze HRZ-a pukovnik Željko Ninić, zapovjednik bojne ZMIN brigadir Dalibor Benko, zamjenik zapovjednika bojne NBKO bojnik Mario Fantić i drugi predstavnici vojske te članovi obitelji poginulih branitelja.

Na početku euharistijskog slavlja don Marko Medo je okupljene pozdravio čestitajući svima Dan kapelaniјe u ime vojnog ordinarijata msgr. Jure Bogdana. U propovijedi je govorio o životima zaštitnika vojne kapelaniјe svetom Petru i svetom Pavlu te potaknuo sve nazočne da poput svojih zaštitnika, unatoč slabostima, žive svoj kršćanski poziv hrabro i odvažno.

Naglasio je da mučeništvo svetog Petra i Pavla pokazuje da je pravo istinsko junaštvo dati život za najveće dobro - Boga. Iako danas živimo vjeru bez proljevanja krvi trebamo se preispitati jesmo li najveće dobro zamijenili trenutnim vrijednostima i bismo li i mi bili spremni prolići krv za Krista.

Održana raščlamba 27. hodočašća hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes

Djelatnici Vojnog ordinarijata, Ministarstva obrane, Ministarstva unutarnjih poslova, Ministarstva hrvatskih branitelja, vojni i policijski kapelani i pomoćnici kapelana, djelatnici MORH-ova Samostalnog odjela za potporu Vojnom ordinarijatu i MUP-ove Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom, te predstavnici ostalih ministarstava i službi koje su aktivno sudjelovale u organizaciji i provedbi 27. hodočašća hrvatske vojske, policije i branitelja Majci Božjoj u Lourdes, održali su u Vojnome ordinarijatu 8. srpnja raščlambu hodočašća.

Vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan pozdravio je nazočne predstavnike svih službi koje su pomogle u provedbi hodočašća. Istaknuo da je hodočašće uspješno provedeno te da je raščlamba prigoda da se iznesu osobna zapažanja, prosudbe, dojmovi o hodočašću kao i eventualni propusti kako bi se poboljšalo naredno hodočašće u Lourdes. Također je upoznao sudionike raščlambe da je papa Franjo imenovao apostolskog delegata za Lourdes u osobi pomoćnog biskupa Lille-a msgr. Antoinea Hérouarda.

Izvješće o provedbi 27. hodočašća predstavio je glavni koordinator hodočašća generalni vikar don Marko Medo. Sve predviđene aktivnosti su provedene i nije bilo izvanrednih događaja, kako u nacionalnom tako i u međunarodnom programu. Republika Hrvatska je ove godine bila organizator programa međunarodne večeri pomirenja i klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom. Po završetku svih aktivnosti vezanih uz pro-

vedbu ovog hodočašća vojnom ordinariju bit će podneseno završno pismo izvješće.

Zapovjednik 27. hrvatskog hodočašća u Lourdes i zapovjednik Hrvatskog ratnog zrakoplovstva brigadni general Mato Mikić izrazio je zadovoljstvo provedbom hodočašća i zahvalio djelatnicima Vojnog ordinarijata, vojnim i policijskim kapelanicima i svim ustrojstvenim jedinicama na korektnoj suradnji i zalaganju da hodočašće bude uspješno provedeno. Zamjenik zapovjednika hodočašća za MUP i zamjenik Glavnog ravnatelja policije Jozo Šuker izvijestio je o provedbi obveza u nadležnosti MUP-a i u ime Ministarstva zahvalio svim sudionicima na dobro organiziranome hodočašću. Predstavnica Ministarstva hrvatskih branitelja Gorana Marić istaknula je da je ove godine hodočašće proteklo dobro, a branitelji su iznijeli pozitivne dojmove. Pukovnik Branimir Hamer u svojstvu zapovjednika hrvatskog kontingenta u vojnem kampu izvijestio je o provedbi aktivnosti u vojnem kampu od njegova podizanja, prihvata hodočasnika, sudjelovanja u programima međunarodnog hodočašća pa sve do zatvaranja kampa i povratka u domovinu. Vojni kapelan u kampu bio je fra Mato Vincetić OFM te je uz duhovnu skrb pomašao i u vojničkim zadaćama.

Vojni i policijski kapelani, koji su na hodočašću sudjelovali kao voditelji grupa i autobusa te ostali sudionici sastanka iznijeli su svoje dojmove kao i preporuke za naredno 28. hodočašće u Lourdes.

Misa zadušnica povodom pete obljetnice smrti mons. Josipa Šantića

Na petu obljetnicu smrti mons. Josipa Šantića, prvog generalnog vikara Vojnoga ordinarijata, služena je 8. srpnja misa zadušnica u njegovoj rodnoj Župi sv. Ivana Krstitelja. Misu zadušnicu služio je generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo u zajedništvu s vojnim kapelanicima koji su se okupili oko oltara postirske središnje crkve. Misu je započela klapa Hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj” ulaznom pjesmom „Krist na žalu”.

„Okupljeni smo oko Kristova stola povodom pete obljetnice smrti don Josipa Šantića. U ovoj misi želimo zahvaliti Bogu na daru tog života”, rekao je generalni vikar Medo u uvodu u misu zadušnicu.

Pozdravio je domaćeg župnika, vojne kapelane, obitelj, znance i okupljene prijatelje pokojnika. U homiliji je ukazao na vrijednosti iz života i djelovanja pokojnoga svećenika, posebice dok je obavljao službu generalnog vikara u Vojnom ordinarijatu.

„Osjećam da bi netko od vas iz rodne mužupe mogao sigurno iznijeti ljepše i bolje osobno iskustvo susreta s našim don Josipom nego što bih to mogao ja koji sam ga tek jednom susreo. Sada kao generalni vikar Vojnog ordinarijata prepoznajem sve teškoće i izazove s kojima se don Josip susretao. I nakon njegove smrti Božja mudrost i providnost čine nešto što ne možemo ni zamisliti”, istaknuo je generalni vikar Vojnog ordinarijata. Napomenuo je kako se i danas spominje don Josipa u Vojnoj biskupiji i sve ono što je učinio.

„Na temelju iskustva ljudi iz njegove neposredne blizine istaknuo bih dvije vrijednosti iz njegova života koje mogu biti poticajne. Prva je vrednota jaka osobnost, karakter i odlučnost, a druga ljubav prema Crkvi, Domovini i hrvatskom narodu. Nije se kolebao u sebi. Bio je neumoran, a što se posebno može vidjeti u obavljanju službe ravnatelja Caritasa Hvarske biskupije, a zatim u službi generalnog vikara Vojnoga ordinarijata. Stavljao je u službu sve sposobnosti i talente. Sve to ne bi bilo moguće bez vjere i bez Boga. Vjera mu je davala hrabrost na svakom koraku. Bog je onaj koji daje čvrstoću.”, rekao je propovjednik.

Govoreći o njegovoj vrednoti ljubavi prema Crkvi, Domovini i hrvatskom narodu, poručio je kako je don Josip promicao Hrvatsku na svakom koraku, od hodočašća s vojnicima u Lourdes do hodočašća u Mariju Bistricu. „Potvrđuje to i osnivanje klape Hrvatske ratne mornarice ‘Sv. Juraj’ koja je najveća promocija hrvatske vojske”, zaključio je don Medo.

Također je napomenuo kako je u svojoj oporuci mons. Šantić zapisao: „Vjerujem u Njegovo neizmjerno milosrđe da će meni grešniku biti milostiv On koji je i poradi mene postao čovjekom.”

Prije mise zadužnice izaslanstvo Vojne biskupije predvođeno generalnim vikarom pohodilo je grob mons. Šantića na mjesnom groblju, položilo vijenac i zadržalo se u kraćoj molitvi.

Sveta misa zahvalnica za završetak školovanja 14. naraštaja Poličke škole „Josip Jović“

U petak 12. srpnja 2019., u kapeli sv. Mihovila na Policijskoj akademiji u Zagrebu služena je sv. misa zahvalnica prigodom svršetka školovanja 14. naraštaja polaznika Policijske škole „Josip Jović“. Svetu misu predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan u sumisništvu biskupskoga vikara za MUP i policijskoga kapelana Policijske akademije fra Frane Musića OFM. Na misnom slavlju sudjelovali su glavna tajnica MUP-a Sanda Šimić Petrinjak, načelnik Policijske akademije Dubravko Novak sa suradnicima, načelnica Policijske škole Renata Odeljan sa suradnicima te profesori i odgajatelji Policijske škole. Svetoj misi nazočio je 14. naraštaj polaznika

Poličke škole koji su se obrazovali za zanimanje policajca.

Msgr. Jure Bogdan u propovijedi je, na temelju evanđeoskoga ulomka iz Matejeva Evanđelja koje govori o poslanju apostola, rekao: „Isus šalje Dvanaestoricu po cijelom Izraelu da objave kako se približilo ‘kraljevstvo nebesko’, da je već veoma blizu. Učitelj im daje veoma precizne savjete o onome što im je govoriti i činiti, te im govori o nevoljama koje će pretrpjeti. Tako čitamo u Evangeliju današnje mise: ‘Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi!’ (Mt 10,16). Moraju

biti oprezni i ne dati se prevariti od zla, prepoznati vukove prerušene u jaganje, razlikovati lažne od pravih proroka, (usp. Mt 7,15) ne propustiti ni jednu jedinu prigodu da navještaju Evanđelje i čine dobro. U isto vrijeme moraju biti jednostavnji jer samo takav može pridobiti srca svih. Bez jednostavnosti razboritost se lako pretvoriti u lukavost. Mi, kršćani, svijetom moramo ići oslonjeni na ove dvije kreposti koje se međusobno jačaju i nadopunjaju. Jednostavnost uključuje ispravnu nakanu, jakost i dosljedno ponašanje. Razboritost u svakoj prigodi upućuje na najprikladnija sredstva za ostvarenje našega cilja. Sveti nas Augustin poučava da je razboritost 'ljubav koja razlučuje ono što nam pomaže da idemo k Bogu, od onog što ometa'. (Sv. Augustin, O običajima Katoličke Crkve). Ta nam krijepost omogućava da objektivno spoznamo pravu narav stvari, dakle ono što se odnosi na njihovu konačnu svrhu; da sa sigurnošću sudimo kojim putem trebamo ići te da se ponašamo u skladu s tim. 'Razborit nije – kako se često misli – onaj koji se zna snaći u životu i izvući iz njega najveću korist, nego onaj koji nastoji sav svoj život utemeljiti na ispravno oblikovanoj savjesti i na zahtjevima pravoga morala. Na taj način razboritost postaje ključnom u ostvarivanju osnovne zadaće koju je svaki primio od Boga. Ta je zadaća usavršavanje samog čovjeka' – svetost. (Ivan Pavao II, Govor).

Da bismo bili razboriti nužno je imati rasvjetljeno razumijevanje; tada možemo ispravno prosuđivati činjenice i okolnosti. Tek zahvaljujući dobrom poznavanju kršćanskog nauka i askeze – i uz pomoć milosti – znat ćemo pronaći putove koji doista vode k Bogu, znat ćemo koje odluke trebamo donijeti. Ipak, u mnogim slučajevima moramo tražiti savjet. 'Razboritost se ponajprije sastoji u spoznaji vlastite ograničenosti, dakle u krjeposti ponižnosti. Priznajemo da se u određenim okol-

nostima ne snalazimo dobro, da u mnogim slučajevima ne možemo dobro procijeniti okolnosti koje ne valja izgubiti iz vida prilikom prosuđivanja. Zato se utječemo savjetniku, i to ne bilo kojem, već onomu za kojega znamo da kao i mi u sebi nosi iskrenu želju ljubiti Boga i vjerno ga slijediti. Nije dovoljno zatražiti savjet, potrebno je obratiti se onomu tko će nas savjetovati na ispravan način i bez svog vlastitog interesa.' (sv. Josemaria Escrivá, Prijatelji Božji).

Sveti Toma ističe da – redovito – prije donošenja odluka koje mogu imati ozbiljne posljedice za nas ili za druge, moramo tražiti savjet. Ali savjet ne trebamo tražiti samo u tim krajnjim slučajevima.

Jednostavnost nas potiče da se ispravimo ako pogriješimo ili ako se pojave nove datosti koje utječu na prethodni plan, odnosno na rješavanje nekog problema. U nadnaravnom životu jednostavnost, tako bliska poniznosti, potiče nas da tijekom života često molimo oprost od drugih, ta mnogo je slabosti i grijeha koje počinimo.

Papa Ivan Pavao II, govoreći o razboritosti, pozivao je na ispit savjesti o vlastitom ponašanju, ispit koji danas možemo sami obaviti. Jesam li razborit? Živim li dosljedno i odgovorno? Plan koji izvršavam, služi li istinskom dobru? Služi li našem spasenju, onom što želi Krist i Crkva? Idem li ravno prema svom nadnaravnom cilju – svetosti – na što me Gospodin pozvao? Sklanjam li s puta ono što mi ometa napredovanje? Tražim li savjet o onom što se odnosi na moju dušu? I ispravljam li počinjene pogreške?"

Policjska klapa „Sveti Mihovil“ popratila je misno slavlje liturgijskim pjevanjem, a na kraju je prigodno otpjevala „Tebe Boga hvalimo“ kao zahvalu za završetak školovanja.

U Petrinji proslavljen Dan vojne kapelaniјe „Sveti Ilijа prorok“

U petak, 19. srpnja, u vojarni „Pukovnik Predrag Matanović“ svetim misnim slavlјem koje je predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan svečano je proslavljen Dan vojne kapelaniјe „Sveti Ilijа prorok“. U koncelebraciji su bili petrinjski vojni kapelan don Antonio Mikulić, svećenici Sisačke biskupije, Zagrebačke nadbiskupije i Vojnog ordinarijata.

U svojoj homiliji otac biskup je sažeo život, program i poruku sv. Ilijе istaknuvši kako je on bio Božji čovjek koji je živio iz vjere i Božje blizine: „Sv. Ilijа je osoba kojega s velikim žarom časti i poštuje Katolička Crkva, sve pravoslavne crkve, druge crkve kršćanske, ali isto tako njega časte i Muslimani, časti ga i židovska zajednica. O njemu svi govore i njemu pristupaju s velikim poštovanjem, a živio je prije dvadeset i devet stoljeća. U čemu je

njegova vrijednost? Zašto je to tako? Zašto je aktualan i suvremen ne samo nama unutar Katoličke Crkve, nego i drugim vjerničkim i religijskim zajednicama? Što od njega možemo naučiti? Ako bismo željeli sažeti njegov život, ono što Sveti pismo o njemu govori, onda možemo kazati da je Ilijа bio starozavjetni prorok. On je bio Božji čovjek koji je živio iz vjere. Živeći iz vjere on je upoznao što je Božja volja za njega u njegovom životu i on se borio cijelim svojim bićem i cijelim svojim životom za Božja i ljudska prava.“

Biskup Bogdan osobito se osvrnuo na Ilijin odlazak u pustinju naglasivši da je Ilijа također prolazio i kroz duhovnu pustinju: „I tada mu se događa nešto što, prije ili kasnije, svaki kršćanski vjernik doživi u svojoj duši. Pustinja, oskudica hrane i vode, izoliranost od

ljudi, vlastita nemoć, sile mu popuštaju, a zlo je sve glasnije i jače. Imo osjećaj bespomoćnosti, malenosti, napuštenosti od sviju. Nitko za njega ne mari, ne podržava ga, ne pita za njega, osim neprijatelja koji ga žele eliminirati. Noć duše, tamna noć.“ Otac biskup ovđe se sjetio hrvatskih branitelja koji su puni idealja krenuli u obranu Domovine, no kad je rat završio doživjeli su velika razočaranja, ali također i sadašnjih vojnika koji mogu osjećati trenutke samoće i ostavljenosti. Naglasio je kako se u tim trenucima osobito treba oslobiti na Boga kao što je učinio i sv. Ilija. Bog će tada otvoriti perspektivu za budućnost i iznova dati snagu za novu borbu.

Misnom slavlju i svečanosti nazočili su roditelji poginulih, umrlih i nestalih hrvatskih branitelja, izaslanik Hrvatske kopnene vojske brigadir Dražen Ressler i izaslanik Gardijske motorizirane brigade pukovnik Pave Kelava kao i zapovjednici bojni Tigrovi i Gromovi, djelatni pripadnici spomenutih bojni, udruge ratnih veterana 2. gardijske brigade “Gromovi” i udruge “Crne Mambe”, predstavnici županijskih i gradskih vlasti, Policijske postaje Petrinja i Dobrovoljnog vatrogasnog društva Kašina. Druženje je nastavljeno u vojničkom restoranu prigodnim domjenkom. Prije odlaska biskup Bogdan posjetio je spomen sobe Tigrova i Gromova.

Sveta misa zadušnica u Lovreću za stradale 22. srpnja 1943. godine

U Župi sv. Duha u Lovreću, Splitsko-Makarska nadbiskupija, u nedjelju 21. srpnja 2019. održana je sv. misa zadušnica za župljane ove župe koji stradali u strahovitom zločinu koji se dogodio 22. srpnja 1943., kad je njih 24 živih spaljeno u Katića kući, odmah ispod današnje župne crkve, a još ih je 18 ubijeno ispred vlastitog kućnog praga. Ukupno dakle 42 nevinih župljana ove župe, mahom starača, žena, djece i mladića ubijeno je u ovom strahovitom zločinu koji su počinili pripadnici talijanske vojske uz suradnju četnika preobučenih u talijanske vojnike i pod talijanskim vojnim zapovjedništvom.

Na poziv mjesnog župnika fra Dinka Bošnjaka OFM, sv. misu je predvodio policijski kapelan pri Policijskoj upravi splitsko-dalmatinskoj don Marko Trogrlić. Koncelebrirali su župnik fra Dinko i vlč. Zvonimir Gavranović. Don Marko je u svojoj propovijedi, na tragu nedjeljnog Evanđelja koje nam je donijelo epi-

zodu Isusovog susreta s Martom i Marijom u njihovu domu, naglasio važnost slušanja Božje riječi te ustrajna življena po njoj. Valja Bogu ustupiti prvo mjesto u životu i u skladu s time graditi sav životni ustroj. Ako nije tako, ljudsko srce se postpuno pretvara u veliku prazninu, provaliju u kojem se tada otvara prostor za grijeh i zlo, a onda i za onakva strašna grešna postupanja i djelovanja čiji je plod i ovaj zločin počinjen u Lovreću. Nevini župljani, Hrvati i katolici, koji su čuvali svoje domove, bez ikakve krivnje, suda i presude, bezočno su smaknuti na nečuven način.

Nakon popričesne molitve slijedila je molitva odrješenja za pokojne na trgu ispred župne crkve nasuprot spomenute Katića kuće u kojoj se ovaj tragični zločin dogodio. Na svetoj misi pjevao je lovrečki župni zbor, a nazočili su brojni župljani a i oni vjernici koji svoj ljetni odmor provode u rodnom Lovreću.

Posjet kadetske bojne "Predrag Matanović" povjesnom središtu Splita

U petak, 26. srpnja 2019., u kasnim poslijepodnevnim satima pripadnici kadetske bojne "Predrag Matanović" Centra vojnih škola "Petar Zrinski" Hrvatskog vojnog učilišta "Dr. Franjo Tuđman" predvođenih časničkim namjesnikom Željkom Vuksanovićem posjetili su i razgledali povjesno središte Grada Splita pod stručnim vodstvom policijskog kapelana don Marka Trogrlića te su djelovali na sv. misi zadušnici za poginulog hrvatskog vojnika Josipa Briškog.

Posjet i razgledavanje obuhvatili su, počevši od mletačkih obrambenih Priulijevih i Cornarovićih zidina, ostataka nekadašnjeg benedik-

tinskog samostana sv. Eufemije, utemeljenog 1069. i sagrađenog tik uz zidine Dioklecijanove palače sa kapelom blaženoga Arnira, splitskog nadbiskupa iz XII. stoljeća u kojoj se nalazi oltar s reljefom Jurja Dalmatinca iz 1444. godine, te Meštrovićevim spomenikom Grgur Ninskom, sve najvažnije spomenike splitske povjesne gradske jezgre: Zidine Dioklecijanove palače, „zlatna“, „srebrna“ i „brončana“ vrata, Peristil sa splitskom stolnom Crkvom, Narodni Trg s pogledom na znamenitu kapelu Gospe od zvonika i gradsku uru, spomenik ocu hrvatske književnosti Marku Maruliću i druge znamenitosti.

Po završetku razgledavanja i zajedničkoga fotografiranja, uslijedila je u 20.00 sati sv. misa u crkvi sv. Frane na obali koju je don Marko prikazao za dušu Josipa Briškog, poginulog hrvatskog vojnika u Afganistanu, u koncelebraciji s tamošnjim ocima franjevcima – konventualcima fra Damjanom Glavašem i fra Bernardinom Filinićem. Sv. misi su, uz vjernike ove splitske župe, nazočili svi pripadnici kadetske bojne kojima je o. fra Damjan Glavaš na početku euharistijskog

slavlja uputio toplu dobrodošlicu u ovaj „mali Panteon hrvatskog naroda“ u kojem počivaju kosti oca hrvatske književnost Marka Marulića, splitskog kroničara Tome Arhiđakona, Ivana Lukačića poznatog hrvatskog skladatelja i zborovođe splitske katedrale te hrvatskog političara dr. Ante Trumbića. Zaželio im je uspješan i plodan nastavak njihove izobrazbe na korist njih samih, ali i domovine Hrvatske kojoj su se odlučili kao vojnici služiti.

Održano peto pokrajinsko hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Gosi Sinjskoj

Peto pokrajinsko hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja RH održano je u petak 26. srpnja 2019. godine, u svetištu Čudotvorne Gospe Sinjske. Na hodočašću su sudjelovali vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, provincialni provincije Presvetog Otkupitelja fra Marko Mrše OFM, gvardijan samostana u Sinju fra Ante Čovo OFM, generalni vikar Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj don Marko Medo, biskupski vikar za MUP fra Frano Musić OFM, vojni i policijski kapelani od Dubrovnika do Zadra sa svojim pomoćnicima i drugi svećenici.

Među hodočasnicima sudjelovali su predsjednik vlade RH i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, glavni ravnatelj

hrvatske policije Nikola Milina, glavni tajnik Ministarstva obrane Petar Barać, glavna tajnica Ministarstva unutarnjih poslova Sanda Šimić Petrinjak, državni tajnik u Ministarstvu hrvatskih branitelja Ivan Vukić, pomoćnik glavnog ravnatelja policije načelnik uprave Ivan Merćep, splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban, načelnici policijskih uprava splitsko-dalmatinske Dražen Vitez, šibensko-kninske Ivica Kostanić, dubrovačko-neretvanske Ivan Pavličević. Liturgijsko pjevanje predvodila je policijska klapa sv. Mihovil iz Splita. Puhački orkestar Hrvatske ratne mornarice iz Splita svirao je duhovne pjesme u procesiji iz samostanskog svetišta do svečanog ulaska sudionika hodočašća u svetište Gospe Sinjske.

Na hodočašću su sudjelovali i drugi predstavnici političkog i društvenog života među kojima i saborski zastupnik Miro Bulj.

Ovogodišnji program hodočašća započeo je svečanom procesijom svih sudionika hodočašća u 10.15 sati koja je prošla dijelom Sinja preko trga pred svetištem i ulaska u svetište. Hrvatski vojnici, policajci, branitelji (više od šeststotina) i drugi hodočasnici ispunili su crkvu, a dio ih je morao ostati i pratiti sv. misu iz pokrajnjih prostora ili ispred crkve. Poslanicu je pročitao policajac Ivica Franić, a evanđelje vojni kapelan HRM-a don Branimir Projić. Molitvu vjernih izgovorilo je sedam vojnika. U biskupovoj asistenciji bili su dvoje policajaca Maja Vučković i Petar Marević.

Biskup je u prigodnoj homiliji, temeljenoj na tekstovima dana XVI. tjedna kroz godinu (Mt 13, 18-23; Izl. 20,1-17), govorio o predaji Božjeg Zakona – Deset Božjih zapovijedi – Dekaloga izabranome narodu. Te zapovije-

di ispisane su Božjim prstom u naravnome zakonu u ljudskome srcu koje osjećamo u govoru savjesti. One su objavljene i predane u Starome zavjetu kako bi bile svijetlo i putokaz, pojedincu i cijelome narodu, i kako ne bi zastranio u moralnim prosudbama i svojim postupcima, kako prema Bogu tako i prema ljudima. Bog ih predaje čovjeku i traži da im bude vjeran. A on, Bog ljubavi pratit će svoj narod blagoslovom i uspjehom. Ne obdržavanje Božjih propisa i njihova deformacija vodi u izopačenje i ne osigurava budućnost. Vodi u smrt, u nestajanje s pozornice povijesti. Povijest izabranog naroda duboko je obilježena savezom između Boga i čovjeka, a svoj vrhunac doživljava u Novome zavjetu u Isusu Kristu. Crkva je od svojih početaka u svome propovijedanju isticala Dekalog – deset Božjih zapovijedi kao program života kršćanina, života po vjeri. Tri zapovijedi se odnose na odnos čovjeka prema Bogu a sedam ih regulira odnose prema sebi i bližnjima. Život po vjeri je život prema deset Božjih zapovijedi. Njih osjećamo kao promet-

ne znakove na stazi našeg života, naših izbora i odluka, našeg djelovanja. Naš hrvatski narod evangeliziran u VII. stoljeću priključio se novozavjetnome Božjem narodu u Crkvi Kristovoj. Mi, hrvatski vojnici, policajci, branitelji, hodočasnici u Gospino svetište, dio smo tog izabranog novozavjetnog Božjeg naroda. Poučeni i odgojeni u Katoličkoj Crkvi, u kršćanskoj vjeri želimo vršiti Božji zakon, Božje zapovijedi. Božja snaga, Božji blagoslov na našem životnome putu neće izostati ako li smo vjerni Božjim zapovjedima koje su duboko upisane i u našu narav, u našu savjest. Trajna opasnost je bila i ostala da se deklarativno priznajemo kršćanima ali da sami sebe dispenziramo od vršenja Božjih zapovijedi u osobnom, obiteljskom, narodnom, društvenom životu. "Ovaj me narod časti usnama a srce mu je daleko od mene" upozorava Sveti pismo na odstupanje izabranog naroda od vršenja Božjih zapovijedi. Ne bi se smjelo dogoditi da postajemo "kršćanski pogani", razvodnjeni, "bljutavi"

kršćani. Blagoslov i budućnost zagarantirana je samo vjernima, vršiteljima Božjeg zakona, Božjih zapovijedi. Mogu oni biti i izvan Crkve i pripadati drugom svjetonazoru ali ako opslužuju Božje zapovijedi upisane u njihovome srcu - ploče Saveza - oni imaju budućnost. Opsluživanje Božjeg zakona znači boriti se za Božja prava u društvu. Opsluživanje Božjeg zakona znači boriti se za prava čovjeka, truditi se promicati i živjeti dostojanstvo ljudske osobe, pojedinca, skupine i naroda. Samo integralne osobnosti, moralni ljudi garantiraju napredak, opstanak i Božji blagoslov.

Na kraju misnog slavlja riječ pozdrava i zahvale uputio je fra Marko Mrše OFM provincijal i gvardijan fra Ante Čovo OFM. Potom je vojni biskup msgr. Jure Bogdan pred Gospinim oltarom predvodio Posvetnu molitvu Čudotvornoj Gospi Sinjskoj. Hodočasnici su nastavili zajedničko druženje u samostanskom dvorištu.

Obilježavanje 28. obljetnice pogibije trinaestorice redarstvenika

U mjestu Struga Banska, dana 26. srpnja 2019., obilježena je 28. obljetnica pogibije trinaestorice redarstvenika koji su hrabro žrtvovali vlastiti život za spas mještana koje je velikosrpski agresor uzeo za taoce i koristio kao živi zid u pokušaju osvajanja hrvatskih sela u Pounju. Zahvaljujući njihovom nesebičnom činu zaustavljen je prodor neprijatelja, a mještani su spašeni.

Program obilježavanja započeo je okupljanjem kod spomen obilježja piginulim braniteljima i civilima iz 2. Svjetskog rata i Domovinskog rata, a svojom nazočnošću počast su im odali potpredsjednik Vlade RH i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić te

ostali predstavnici državnih tijela i tijela lokalne i područne samouprave i braniteljskih udruga.

U svečanom mimohodu, obitelji piginulih redarstvenika i svi nazočni uputili su se prema spomen obilježju piginulim hrvatskim redarstvenicima, gdje su položeni vijenci i zapaljene svijeće. Održan je prigodan komemorativni program i molitva za poginule redarstvenike koju je predvodio policijski kapelan don Ivo Borić.

Nakon završetka svečanosti, uzvanici su se spustili prema rijeci Uni gdje su dočekali sudionike tradicionalnog spusta čamaca rijekom Unom u čast piginulih redarstvenika te im prigodno uručili medalje.

Sprovod skupnika Josipa Briškog piginulog u Afganistanu

Skupnik Josip Briški (1992.-2019.) preminuo je u Afganistanu u mirovnoj misiji od posljedica ranjavanja, izravnog napada na vozilo u kojem je išao na dužnost s drugim vojnicima u blizini kabulske zrače luke. Kod ispraćaja tijela pok. Josipa u Bagramu, uz veliko učešće vojnika molitveno se od njega oprostio vojni kapelan u Afganistanu o. Zdravko Barać SMM. U petak 26. srpnja u jutarnjim satima tijelo pok. Josipa Briškog je stiglo ratnim zrakoplovom u zagrebačku zračnu luku Pleso. Uz najviše vojne i državne počasni, mrtvo tijelo su blagoslovili i izgovorili prigodne molitve za njegovu dušu vojni kapelani o. Mirko Vukoja DI i don Slavko Rajić.

U subotu, 27. srpnja 2019. godine, s početkom u 10.00 sati, na mjesnom groblju Markovo polje u Sesvetama održani su sa svim vojnim počastima sprovodni obredi i pokop skupnika Josipa Briškog, pripadnika Zapovjedništva specijalnih snaga poginulog u mirovnoj misiji u Afganistanu. Sprovodne obre-

de predvodio je vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, u pratnji generalnog vikara don Marka Mede, mjesnog župnika preč. Marija Miglesa i još sedam vojnih i policijskih kapelana.

Na posljednjem ispraćaju sa svim vojnim počastima, uz veliko sudjelovanje hrvatske vojske, branitelja, građana Sesveta i drugih mesta, i sudjelovala je pokojnikova obitelj, brojni prijatelji i kolege, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, ministar vanjskih i europskih poslova Gordan Grlić Radman, ministar Hrvatskih branitelja Tomo Medved, načelnik Glavnog stožera OSRH general zbora Mirko Šundov i brojni visoki pripadnici Hrvatske vojske. Tijekom obreda pjevala je klapa Hrvatske ratne mornarice „Sveti Juraj“, a orkestar Hrvatske vojske pratio je posebnim skladbama tijelo pok. Josipa od grobljanske kapelice do mjesta ukopa.

U sprovodnoj propovijedi biskup Bogdan podsjetio je na riječi *Molitve za mir* koja se pripisuje sv. Franji Asiškom i naglasio kako ih možemo primijeniti na poslanje pokojnog Josipa u Afganistanu: „Gospodine, učini me oruđem svoga mira.“ U svojoj najdubljoj i najplemenitijoj biti to poslanje znači donositi ljubav i jedinstvo, donositi nadu, svjetlo i radost drugima, stvaranje uvjeta za pravedni mir u jednoj zemlji, otvarati perspektivu boljeg života.

Biskup je govorio o kršćanskoj vjeri koja u trenucima smrti može probuditi nadu i olakšati bol: „Smrt u ljudskome životu nije posljednja riječ! Smrt je samo prijelaz, prijelaz kroz kojega je Gospodin u svome pashalnome hodu prošao te ga preobrazio svojim uskrsnućem, njezinu tamu obasjao svojim svjetлом, njezi-

nu hladnoću svojom toplinom, njezinu šutnju snažnim govorom svoga pobjedničkog ‘Aleluja!’“

Biskup je završio propovijed s molitvom za pokojnog Josipa Briškog i nadom da on „s Kristom sada živi u vječnosti, sa svima svetima, sa svima onima iz našega naroda koji su, nošeni čistim idealima i ljubavlju prema bratu čovjeku položili svoje živote.“

Tijelo pokojnika pokopano je na mjesnome groblju uz vojne počasti. U ime svih pripadnika Hrvatske vojske oproštajni govor održao je zamjenik zapovjednika Zapovjedništva specijalnih snaga pukovnik Mirko Bošnjak. Nakon sprovoda, biskup Bogdan je služio sv. misu za pokojnog Josipa u prepušnici crkvi Svih Svetih u Sesvetama.

28. obljetnica napada na Policijsku postaju u Dalju

U četvrtak, 1. kolovoza 2019., u Dalju je svečano obilježena 28. godišnjica napada i okupacije Policijske postaje Dalj. Vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan sudjelovao je na svečanoj komemoraciji zajedno s policijskim kapelanima don Željkom Rakošecom, don Ivanom Begovićem i don Ozrenom Bizekom, vojnim kapelanom Josipom Kešinovićem i mjesnim župnikom don Antonom Mihaljevićem.

Dana 1. kolovoza 1991. godine tragično je poginulo dvadeset hrvatskih policajaca, petnaest priпадnika Zbora narodne garde i četiri priпадnika Civilne zaštite. Srpski pobunjenici su, vođeni velikosrpskom ideologijom i uz potporu JNA, odlučili oružanom silom zauzeti Dalj kao i okolna mjesta Aljmaš i Erdut. Branitelji su bili svjesni da osvajanjem i padom policijske postaje pada u agresorske ruke i cijeli Dalj. Nakon teških višesatnih borbi od ranoga jutra, zauzeta je Policijska postaja te su svi koji nisu ubijeni u opsadi likvidirani pošto su zarobljeni, njih ukupno 39.

Prigodni program započeo je u 17.00 sati ispred Doma kulture u Dalju. Tamo je intonirana hrvatska himna te su pročitana imena poginulih branitelja. Okupljeni su potom formirali kolonu mimohoda. „Mimohod zastava“ krenuo je ulicama Dalja sve do Postaje granične policije Dalj gdje je održan središnji program.

Polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća ispred spomen obilježja poginulim hrvatskim braniteljima, poginulima su počast odala brojna izaslanstva: obitelji poginulih i nestalih branitelja, izaslanik predsjednice RH Ivan Anušić, župan Osječko – baranjske županije, izaslanik predsjednika Vlade RH Davor Božinović, potpredsjednik Vlade RH i ministar unutarnjih poslova, izaslanik ministra hrvatskih branitelja Ivan Vukić, državni tajnik u Ministarstvu hrvatskih branitelja, izaslanik potpredsjednika Vlade RH i ministra obrane brigadni general Željko Živanović, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, načelnik Policijske uprave osječko – baranjske Ladislav Bece, gradonačelnik Vukovara Ivan Penava,

predstavnici regionalne i lokalne uprave i samouprave, predstavnici udruga proizvodišta iz Domovinskog rata te predstavnici sindikata.

Nakon minute šutnje za sve poginule hrvatske branitelje, župan Osječko – baranjske županije Ivan Anušić i potpredsjednik Vlade RH i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović održali su prigodna obraćanja.

Biskup Bogdan predvodio je molitvu za poginule hrvatske branitelje: „Tebi, Gospodine, smjerno preporučujemo duše naših poginulih hrvatskih redarstvenika, pripadnika Zbora narodne garde i pripadnika civilne zaštite. Njih si u ovom smrtnom životu pratio beskrajnom ljubavlju; osloboди ih od zla i daj im uči u vječni pokoj.“

Vojni ordinarij Bogdan slavio je zatim svetu misu zadušnicu u crkvi sv. Josipa koja je tijekom Domovinskog rata bila potpuno razorena, a obnovljena je 2004. godine. U prigodnoj homiliji, biskup se prisjetio tragičnih događaja iz Domovinskog rata s namjerom da danas učimo iz naše povijesti. Naglasio je

kako su u ratu stradale osobito crkve i njeni tornjevi. Želja za rušenjem hrvatske kulture i kršćanske baštine dovela je i do razaranja crkve sv. Josipa u Dalju. Iako je crkva bila potpuno uništena, hrvatski duh nije te je stoga ona ponovno mogla biti podignuta nakon rata. Valja nam sačuvati taj duh i dušu, poručio je biskup.

Tijekom rata bili su pogođeni također televizijski i radio tornjevi: pokušalo se ugušiti medije čija je glavna uloga bila prenošenje informacija i istine. Vojni ordinarij je zamolio predstavnike medija da vjerno izvršavaju svoju zadaću kao i u to vrijeme, kako bi u našoj zemlji prevladala jedna klima istinoljubivosti i dobrohotnosti. Biskup se na kraju prisjetio svih naših poginulih i stradalih redarstvenika i vojnika koji su hrabro stali u obranu naše slobode, naših vrijednosti i naše domovine. Hrabrost u borbi za dobro i jedinstvo oko ostvarenja toga dobra je nešto što moramo naučiti iz toga vremena, zaključio je biskup.

**Proslava nebeske zaštitnice Vojnog ordinarijata
Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta , Dana pobjede i
Domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i 24. obljetnice
vojno-redarstvene operacije „Oluja“ 5. kolovoza 2019.**

Povodom središnje proslave Dana pobjede i domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i 24. obljetnice vojno-redarstvene operacije *Oluja* u ponedjeljak, 5. kolovoza 2019. u Kninu je slavljenja svečana misa za Domovinu. Tom prigodom Vojni ordinarijat u RH također slavi blagdan svoje nebeske zaštitnice Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije msgr. Želimir Puljić, zadarski nadbiskup, dok su u koncelebraciji bili vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan, šibenski biskup msgr. Tomislav Rogić, umirovljeni šibenski biskup Ante Ivas, generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo, provincijal Franjevačke provincije Presvetog

Otkupitelja fra Marko Mrše, kninski župnik fra Marko Duran, vojni i policijski kapelani i drugi svećenici.

Uz obitelji poginulih, nestalih i umrlih hrvatskih branitelja, uz hrvatske ratne vojne invalide, hrvatske branitelje te sudionike vojno-redarstvene operacije *Oluja* na misi kao i na ostatku proslave sudjelovali su: predsjednica Republike Hrvatske Kolinda Grabar-Kitarović, predsjednik Hrvatskog sabora Gordan Jandroković, predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković, potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, potpredsjednik Vlade i ministar unutarnjih poslova Davor Božinović, ministar hrvatskih branitelja Tomo Medved, načelnik Glavnog

stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, glavni ravnatelj policije Nikola Milina, sabor-ski zastupnici i ostali predstavnici državnih tijela i tijela lokalne i područne samouprave i braniteljskih udruga.

Ovogodišnji program proslave *Oluje* započeo je u ranim jutarnjim satima budnicom ulicama grada Knina u izvedbi Orkestra Oružanih snaga RH. Nakon okupljanja u Zapovjedništvu GMBR i susreta s obiteljima poginulih branitelja i sa stopostotnim invalidima Domovinskog rata, visoki državni i vojni dužnosnici su na Trgu dr. Ante Starčevića kod spomenika hrvatske pobjede „OLUJA 95“ položili vijence i zapalili svijeće za poginule branitelje u Domovinkom ratu. Vojni biskup msgr. Jure Bogdan predvodio je molitvu za branitelje poginule u vojno-redarstvenoj operaciji *Oluja* uputivši Bogu riječi: „Bože, slavo vjernih i živote pravednih, otkupljeni smo smrću i uskrsnućem tvoga Sina. Milostiv budi našim poginulim, premi-nulim, nestalim braniteljima i svim civilnim žrtvama. Usliši naše usrdne molitve za njihove duše.“

Središnja svečanost nastavljena je potom na gornjem platou kninske tvrđave. Zvonjavom kninskih crkvenih zvona obilježio se ulazak pripadnika HV u grad Knin godine 1995. Hrvatska zastava na kninskoj tvrđavi, jedan od najznačajnijih simbola povijesti Domovinskog rata, bila je podignuta u nazočnosti državnog vrha. Zatim su se uzvanici u koloni mimohoda s kninske tvrđave spustili do crkve Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta gdje je slavljenja sveta misa za Domovinu s početkom u 12.00 sati.

Na početku svete mise, biskup Bogdan uputio je okupljenima prigodni pozdrav. Čestitavši svima današnji dan, pozvao je da „okupljeni za stolom Božje riječi i Kristova tijela, u intimi svoga srca, u poniznoj osobnoj vjeri prinosimo svoje molitve i nakane za našu Domovinu, za sve njezine stanovnike, sve njezine potrebe“.

Na misi su pjevale klapa HRM-a „Sveti Juraj“ i Policijska klapa „Sveti Mihovil“. Za misna čitanja toga dana uzeti su odlomci iz Svetoga pisma koji govore o Mariji Majci Božjoj. Prvo čitanje (Sef 3,14-18) pročitao je načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, a drugo (Otk 12,1-3.7-12.17) glavni ravnatelj policije Nikola Milina. Evangelje po Luki (1,39-56) navjestio je policijski kapelan don Marko Trogrlić.

Nadbiskup Puljić potom je izrekao homiliju: „Došli smo kao hodočasnici u crkvu Gospe Velikoga Hrvatskog Krsnog Zavjeta prinijeti zahvalnost hrvatskoga puka koji je toliko puta osjetio njezinu blizinu i zaštitu. Nisu bez razloga naši branitelji nosili njezinu krunicu oko vrata, a po brojnim skloništima i obiteljskim ognjištima nizala su se zrnca krunice, te vapilo i molilo ‘Zdravo Marijo milosti puna’. I uz Gospinu pomoć dogodila su se brojna čudesa koja se ljudski ne mogu razumjeti. Kako objasniti čudo ‘slobodne i neovisne države’ koju s početka zapravo nisu htjeli ni europski, ni svjetski državnici?!“

Osvrnuvši se na Pralik Gospe Velikoga Zavjeta, nadbiskup Puljić rekao je da nas on povezuje „s brojnim događajima iz prošlosti kad su naši ljudi osjetili osobitu Marijinu pomoć i zaštitu, posebice tijekom turskih osvajanja u 15. i 16. stoljeću. Tada su se, naime, njezinim zagovorom obranili Boka Kotorska (1539.), Korčula (1571.), Grobničko polje (1601.), Senj (1615.), Perast (1634.), Šibenik (1647.), Petrovaradin (1716.). A u nedjelju 4. kolovoza je svečanošću Sinjske alke proslavljena i slavna obrana Sinja od turskih osvajanja (1715.). Gospa je, dakle, svojom zaštitom ispisala divne stranice naše narodne povijesti, ne samo u 15. i 16. stoljeću, već i u teškom razdoblju bezbožnih ideologija fašizma i komunizma u XX. stoljeću; te osobito tijekom nedavnog Domovinskog rata. Marija, dakle, nije šutjela na vapaje svoje djece i svojih štovatelja, već je obilno pomagala i u drugim nevoljama, poput kuge i kolere, gladi, potresa, oluja i brodoloma. Njoj, koja je bila i ostala pomoćnica kršćana, utočište,

utjeha, obrana i pomoć svome narodu, ponavljamo zahvalna srca njezin veličanstveni hvalospjev iz današnjeg evanđelja: 'Veliča duša moja Gospodina'

Nadbiskup Puljić rekao je da dok ovaj dan „prebiremo uspomene naše prošlosti uz Dan pobjede i Domovinske zahvalnosti 'u živo' osjećamo kako ovdje, u kraljevskom gradu Kninu, naša narodna i crkvena povijest nije

šutjela“. „Nedavni događaji ispisali su slavne stranice vremena kad smo ovdje i diljem Domovine proživljivali pravu Kalvariju. Ali, vjerujući u moćni zagovor Neba i naše moćne odvjetnice Marije, nismo se predavali, niti gubili nadu. S krunicom u ruci i oko vrata borili smo se protiv zla i uništavanja. U znaku Gospine krunice prepoznali smo pravu snagu i osvojili slobodu“, zaključio je mons. Puljić.

U Marmalu proslavljen Dan pobjede, domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja

U kapeli kampa Marmal u Afganistanu, priпадnici 10. HRVCON-a sudjelovali su na misnom slavlju i tako obilježili Dan pobjede, domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja.

Svetu misnu žrtvu predslavio je o. Zdravko Barić SMM, a prikazana je i za dušu poginulog skupnika specijalnih snaga Josipa Briškog. Neka mu je vječna hvala i slava.

Dječji ljetni kampovi na Malom Lošinju

U ljetnim mjesecima ove godine Vojni ordinariat je već tradicionalno organizirao duhovno-rekreativno ljetovanje za djecu djelatnika MORH-a i OS RH u vojarni „Kovčanje“ na Malom Lošinju. Od 1. srpnja do 12. kolovoza, u 6 termina po tjedan dana, u programu ljetovanja sudjelovali su mladi srednjoškolske i studentske dobi te djeca s posebnim potrebama. Sveukupno je sudjelovalo oko dvjesto djece.

Voditelj ovogodišnjeg programa ljetovanja bio je kapelan Policijske kapelaniće „Sveti Vid“ don Pavao Mokri. Za svaki dan boravka djece u vojarni bili su pripremljeni sadržaji poput svete mise, molitve, krunice i nagonvora kako bi se djecu duhovno obogatilo i oplemenilo. Drugim riječima, nije im bio ponuđen samo običan odmor. U disciplini koja je bila prisutna u kampu nastojalo se povezati vojni poziv i duhovnu dimenziju. Uz sve

sadržaje, sudionici programa imali su priliku obići i turistički razgledati otok Lošinj i Cres. O čitavome programu ljetovanja u vojarni „Kovčanje“ govorio je 2. srpnja generalni vikar don Marko Medo u emisiji „Vjerski kompas“ Hrvatskog katoličkog radija i objasnio: „Uz svećenika, prisutni su pomoćnici vojnog kapelana, kao i medicinsko osoblje. Suradnja je ključ koji djeci i obiteljima omogućuje duhovnu i psihofizičku dimenziju.“

„Kamp je prisutan petnaest godina, a promjena je stalna. Na kraju svakog ljetovanja uzimamo u obzir mišljenja i savjete svih sudionika te organizatora s ciljem poboljšanja brige o čovjeku. Iz godine u godinu zadržavamo ono što je dobro, a mijenjamo ono što nije. Na tom planu nam pomažu iskustva ljudi koji sudjeluju u organizaciji kampova unutar drugih biskupija“, zaključio je don Medo.

Upravo radi još bolje organizacije ljetovanja iduće godine, u zgradi Vojnog ordinarijata održana je 28. kolovoza raščlamba programa ljetovanja na kojoj su sudjelovali djelatnici

biskupije. Okupili u se kako bi dali svoj osvrt te iznijeli svoje dojmove i prijedloge za nadređeno ljetovanje iduće godine.

Vojnici Oružanih snaga RH prisustvovali 28. vojnom hodočašću u Svetište Crne Gospe u Częstochowi

Od 11. do 16. kolovoza 2019. predstavnici Hrvatske vojske, na poziv Vojnog ordinarijata Oružanih snaga Republike Poljske, sudjeovali su na 28. vojnom hodočašću u Jasnu Goru, Częstochowa.

Naime, već godinama vojnici Oružanih snaga Poljske, skupa s vojnicima iz drugih vojski Europe i SAD-a idu na hodočašće u svetište Crne Gospe u Częstochowi. Ovaj jedinstveni događaj pomaže duhovnom napretku vojnika i pruža izvrsnu priliku za bolje međusobno razumijevanje i utvrđivanje bratstva radi sigurnosti i mira.

Ove godine hodočašće od Warszawe do svetišta Crne Gospe trajalo je od 5. do 14. kolovoza. Hrvatsku vojnu delegaciju od šesnaest

hodočasnika predvodili su vojni kapelani o. Ivo Topalović SVD i don Josip Kešinović. Delegacija se pridružila hodočašću na posljednjim dionicama i na završnoj svetoj misi u svetištu Przeprośna Górkia. Svetu misu je predvodio vojni biskup u Poljskoj msgr. Józef Guzdek. U svojoj propovijedi istaknuo je: „Obraćenje se rodilo, dogodilo se, ali obraćenje doista traje u srcima hodočasnika. Zato mnogi žele u tome putu sudjelovati i čekaju svoje vrijeme: vrijeme susreta čovjeka i Boga, a na taj susret poziva Majka – Blažena Djevice Marija. To je izvor radosti svih hodočasnika.“

Put koji su naši hodočasnici prošli bio je praćen molitvom i željom za obraćenjem. Bila je to prilika za osoban rast u vjeri.

28. obljetnica pogibije četvorice redarstvenika u Žutoj Lokvi

U subotu 24. kolovoza kod memorijalne kapelice u mjestu Žuta Lokva u župi Brinje održana je komemoracija i misa zadušnica za četvoricu policajaca koje su pobunjeni Srbi mučki ubili 24. kolovoza 1991. godine. Policijska uprava ličko-senjska tijekom Domovinskog rata imala je 32 poginula policajca, koji su u početku bili prva oružana formacija obrane Hrvatske.

Misu je predvodio vojni kapelan iz Zapovjedništva HKoV-a don Ivan Blaževac. Komemoraciji i misi nazočili su potpredsjednik Vlade RH i ministar unutarnjih poslova RH Davor Božinović, ličko-senjski župan Darko Milinović, gradonačelnik Otočca Stjepan Kostelac, gradonačelnik Gospića Karlo Star-

čević, načelnik PU ličko-senjske Josip Biljan, roditelji poginulih, brojni pripadnici MUP-a i udruga proisteklih iz Domovinskog rata. Misno slavlje popratio je liturgijskim pjevanjem župni zbor iz Brinja uz orguljašku pratnju Josipe Škrtić i vodstvo Nikole Blažanina.

Don Ivan se na početku propovijedi spomenuo događaja prije 28 godina, kada je napadom na petoricu policajaca, od kojih su četvorica ubijena, napadnuta i Republika Hrvatska. Tada se pokazalo da će pobunjenici voditi rat bez najave i isplanirano. Branitelji su poput sv. Bartola, čiji spomendan Crkva slavi taj dan, dali svoj život i ispisali povijest svojom krvljom. Don Blaževac je zaključio da je to izraz najveće ljubavi prema domovini.

28. obljetnica Pukovnije Vojne policije

Dana 28. kolovoza 2019. u vojarni "1. gardijske brigade Tigrovi - Croatia" u Zagrebu obilježena je 28. obljetnica ustrojavanja Pukovnije Vojne policije i spomendan njihovog nebeskog zaštitnika sv. Bartola apostola.

Tom prigodom je vojni kapelan don Slavko Rajić predvodio svetu misu i propovijedao. Uz zapovjednika Pukovnije Vojne policije brigadira Mate Radoša, na misnom slavlju su sudjelovali i ostali pripadnici Vojne policije.

20. pokrajinsko hodočašće vojske i policije u Ludbreg

U petak, 30. kolovoza 2019., održano je 20. pokrajinsko hodočašće vojske i policije u svetište Predragocjene Krvi Kristove u Ludbregu. Hodočašće je predvodio vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan, a sudjelovali su također domaćin rektor svetišta i župnik msgr. Josipa Đurkan, organizator hodočašća za policiju dekan Varaždinskog policijskog dekanata

vlč. Ivica Horvat, ostali svećenici Varaždinske biskupije i vojni i policijski kapelani.

Hodočastili su pripadnici 2. mehanizirane bojne "Pume" Gardijske oklopno-mehanizirane brigade, djelatnici pet policijskih uprava sa sjevera Hrvatske: PU varaždinske, PU međimurske, PU krapinsko-zagorske, PU

koprivničko-križevačke i PU bjelovarsko-bilogorske. Njima su se pridružili djelatnici Samostalne službe MUP-a za suradnju s Vojnim ordinarijatom u RH, PU zagrebačke, kao i vjernici iz drugih župa.

Svetom euharistijskom slavlju prethodila je procesija policijskih i vojnih službenika i svećenika s pobožnošću Križnoga puta u ludbreškom svetištu. Prije početka svetog misnog slavlja sve je hodočasnike pozdravio domaćin, msgr. Josip Đurkan, župnik i upravitelj svetišta: „Svojim dolaskom u ovo prošenište Predragocjene Krvi Kristove želimo produbiti vjeru, učvrstiti nadu i usavršiti ljubav. Želimo obnoviti savez koji smo sklopili s Isusom na krštenju te mu izraziti zahvalnost.“

Biskup Bogdan je u prigodnoj homiliji govorio o onome što nas Crkva uči o sakramentu svete Euharistije: „Katekizam Katoličke Crkve kaže kako je euharistija ‘izvor i vrhunac kršćanskoga života’, ona ‘primjerno označuje i čudesno ostvaruje zajedništvo života s Bogom i jedinstvo Božjeg naroda, na

čemu se temelji sama Crkva. U njoj jest vrhunac kako djelovanja kojim Bog u Kristu posvećuje svijet, tako i bogoštovlja koje ljudi iskazuju Kristu i po njemu Ocu u Duhu Svetom.“ Bogatstvo Euharistije Crkva je pokušala izreći pridavši joj razna imena: Gospodnja večera, Lomljenje kruha, Sveta Žrtva, Pričest, Sveta Misa, Spomen-čin Gospodnje smrti i uskrsnuća. Ovaj sakrament „je najveći i najljepši dar kojega nam je Gospodin mogao i želio darovati! (...) U njemu nam je Gospodin darovao samoga sebe, tajanstveno sakralno prisutna pod skromnim prilikama kruha i vina!“, poručio je biskup Bogdan.

Blagujući otajstva Tijela i Krvi Kristove, čovjek postaje dionikom blaženog života jer se sjedinjuje s Kristovim životom. U Euharistiji je snaga za obnovu našega življenja. „I ja mogu, na otajstven način združen s Isusom, zadobiti snagu da sva moja i velika i mala zahtajenja i zastranjenja u odnosu prema Bogu, i bližnjemu i samome sebi, Njegovom svetom milošću preobrazim u nove početke mojega dosljednog, autentičnog ljudskog i kršćanskog života“, istaknuo je vojni ordinarij.

Biskup je pozvao da se svatko upita: „Slaže li se moj život s Euharistijom, i potvrđuje li ga, takvog kakav on stvarno jest, Euharistija?“ Kao kršćani obvezni smo na promjenu života jer smo od starog i ispraznog života otkupljeni „dragocjenom krvlju Krista, Jaganjca nevina i bez mane!“ (1 Pt 1,19) Na završetku propovijedi, uputio je molitvu Bogu: „Čvrsto želimo živjeti kao Tvoji sinovi i kćeri, koje si tako i toliko ljubio i ljubiš! (...) Ostani s nama

i dalje, Gospodine, i ne napuštaj nas! I pomozi nam da i mi uvijek ostanemo s Tobom.“

Prije završnog misnog blagoslova vjernicima se obratio i vlč. Horvat koji je svima uputio riječi zahvale: „Hodočašće je uvijek prilika kako bi se iskusio novi poticaj kako bi se moglo odgovoriti na sadašnje prilike života i lakše nositi s njima znajući da je s nama Božji blagoslov.“

Ispraćaj 11. HRVCON-a u misiju „Resolute Support“ u Afganistan

U srijedu, 4. rujna 2019. godine, u vojarni „Pukovnik Marko Živković“ na Plesu, održan je svečani ispraćaj 11. hrvatskog kontingenta (HRVCON) u NATO misiju odlučne potpore miru „Resolute Support“ u Afganistan. Zapovjednik 11. HRVCON-a u misiji „Resolute Support“, u čijem se sastavu nalazi 110 pripadnika Oružanih snaga RH, je brigadir Dragan Basić.

Svečanom ispraćaju, uz obitelj i prijatelje, nazočili su izaslanik predsjednika Vlade potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, izaslanik predsjednice RH i vrhovne zapovjednice OS RH savjetnik za obranu i nacionalnu sigurnost Zrinko Peterer, načelnik Glavnog stožera OS RH general zbora Mirko Šundov, posebni savjetnik ministra obrane Božo Kožul, vojni izaslanici partnerskih zemalja te ostali predstavnici ustrojbenih cjelina MORH-a i OS RH.

Nakon svečanog programa, pripadnici kontingenta slavili su svetu misu u kapeli Vojne kapelarije „Sv. Petar i Pavao“. Svetu misu predvodio je generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo koji je molio za Božji blagoslov i zaštitu nad vojnicima koji odlaze u misiju. U koncelebraciji su bili vojni kapelani vlč. Josip Kešinović, vlč. Vladislav Mandura, don Ivan Blaževac, vlč. Željko Savić, fra Danijel Čolo OCD.

Vlč. Josip Kešinović, kapelan Vojne kapelarije „Sv. Leopold Bogdan Mandić“ upućuje se u mirovnu misiju kao pripadnik 11. HRVCON kako bi hrvatskim vojnicima pružio pastoralnu pomoć i skrb te im bio poseban znak Božje prisutnosti i blizine. Osobito u teškim trenucima tijekom misije, on će moći pružati našim vojnicima duhovnu i emocionalnu potporu koja im je potrebna.

U Koprivnici proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sveti Marko Križevčanin“

U petak, 6. rujna 2019., proslavljen je Dan Policijske kapelaniјe „Sveti Marko Križevčanin“ u kapelici sv. Florijana u Koprivnici. Svetu misu je predvodio biskupski vikar za pastoral MUP-a fra Frano Musić OFM u zajedništvu s kapelanim Varaždinskog policijskog dekanata vlč. Ivicom Horvatom, preč. Damirom Vrabecom, vlč. Vjekoslavom Vidačekom, don Brankom Čageljom i vlč. Ozrenom Bizekom.

Misnom slavlju i svečanosti su nazočili voditelj Samostalne službe za suradnju s Vojnim ordinarijatom, Mario Dokmanić, zamjenik načelnika Policijske uprave koprivničko-križevačke Marijan Kirin sa suradnicima i dječatnicima uprave, predstavnici braniteljskih udruga, lokalne uprave i samouprave te drugi vjernici.

U prigodnoj propovijedi fra Musić OFM je podsjetio da se ove godine navršava točno četiri stoljeća od mučeničke smrti svetoga Marka Križevčanina. Naglasio je da, unatoč vremenskom odmaku od četiristo godina, sveti Marko ostaje uzor i primjer dan-danas: „Mogu izblijediti manje važne pojedinosti iz života, ali živi ono najvažnije, neraskidiva veza svetca i mučenika s Bogom. (...) Predaja je to koja se treba nastaviti u svim naraštajima, u sve vjekove. Mi smo također živi svjedoci toga trajanja.“

Osvrnuvši se na riječi evanđelja „Ta što koristi čovjeku ako sav svijet zadobije, a sebe samoga izgubi?“ (Lk 9,25) propovjednik je s nekoliko pitanja sve prisutne pozvao na razmišljanje: „Što je tako vrijedno da bi se moglo usporediti sa životom u punini, u vječnosti?

Što je u policijskom poslu i pozivu najvažnije? Može li posao i karijera odvesti u izgubljenost i promašenost? Kakav je naš stav kao policijskih službenika i djelatnika u ovoj policijskoj upravi prema vječnosti?"

Homiliju je završio s molitvom i pozivom: „Neka dah vječnosti, po zagovoru sv. Marka

Križevčanina zahvati i prožme sve djelatnike i službenike Policijske uprave koprivničko-križevačke. Budite veliko blago i ponos drage nam domovine!"

Prije završnog misnog blagoslova vjernicima se obratio i kapelan domaćin vlč. Bizek koji je svima uputio riječi zahvale.

Vjernici Policijske kapelani Majke Božje Kamenitih vrata hodočastili na Trsat

U subotu, 7. rujna 2019. godine, održano je hodočašće vjernika Policijske kapelani Majke Božje Kamenitih vrata u svetište Majke Božje Trsatske. Hodočašće je predvodio policijski kapelan don Marin Drago Kozić. U tome drevnome marijanskom svetištu, tzv. „hrvatskom Nazaretu“, vjernici su pohodili čudotvornu sliku Gospe Trsatske imena „Majka milosti“.

U perivoju svetišta vjernici kapelani su, zajedno s hodočasnicima iz Istre koji su toga dana također imali hodočašće na Trsat, slavili svetu Misu koju je predvodio porečko-pulski biskup msgr. Dražen Kutleša. Koncelebriralo je sedamdesetak svećenika. Okupljenima se na početku mise riječima dobrodošlice obratio gvardijan i čuvar svetišta fra Bernard Barić OFM.

Biskup je u prigodnoj homiliji, tumačeći riječi iz evanđeoskog odlomka o Kani Galilejskoj, potaknuo sve hodočasnike da se ugledaju na nepokolebljivu vjeru, snagu i ustrajnost Blažene Djevice Marije. Naglasio je kako nam je Marija u svojoj osjetljivosti na potrebe drugih pravi uzor. Ona nas uči da se u svim nevoljama života utječemo Isusu Kristu i od njega tražimo pomoć.

Poslije misnog slavlja vjernici su se uputili u Lanišće gdje ih je ugostio mjesni župnik don Josip Mašina, a također su im se pridružili

policjski kapelani vlč. Ilija Jakovljević i don Ivo Borić. Vlč. Ilija, kao vicepostulator za proglašenje svetim bl. Miroslava Bulešića, hodočasnicima je održao kratko izlaganje o životu i mučeništvu bl. Miroslava. On je svoju mučeničku smrt podnio upravo u Lanišću dana 24. kolovoza 1947. godine. Toga dana, nakon podjele sakramenta svete potvrde, bl. Miroslav je ubijen u župnoj kući pored crkve.

Hodočasnici su, poslije obilaska mjesta, krenuli natrag prema Zagrebu i svojim obiteljima.

Prvi sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu hodočašća u Mariju Bistricu

Vojni ordinariat u Republici Hrvatskoj u nedjelju 6. listopada 2019. organizira 27. hodočašće Hrvatske vojske, policije i hrvatskih branitelja u Mariju Bistricu. Tim je povodom u srijedu 11. rujna u zgradi Vojnog ordinarijata održan sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu i provedbu hodočašća.

Uz Vojni ordinariat, u organizaciju hodočašća uključeni su Ministarstvo obrane i Ministarstvo unutarnjih poslova. Također sudjeluju Ministarstvo hrvatskih branitelja, Ministarstvo pravosuđa – Uprava za zatvorski sustav, Ministarstvo financija – Carinska uprava, Savez povijesnih postrojba i drugi.

U uvodnoj riječi, generalni vikar Vojnog ordinarijata don Marko Medo prenio je okupljenima pozdrave vojnog ordinarija msgr. Jure Bogdana. Podsjetio je kako svetište Majke Božje Bistričke nosi brojna svjedočanstva ljudi o Marijinoj pomoći i blizini te o susretu s Bogom na tome mjestu. Kao hodočasnici želimo doživjeti to isto iskustvo. U tom smislu hodočašće je prilika za svetu isповijed, pomirenje s Bogom i Crkvom te za zajednič-

ko sudjelovanje u svetoj misnoj žrtvi i u po-božnosti križnog puta.

Don Medo je u nastavku izvjestio o dosadašnjim pripremama i o očekivanom broju hodočasnika. Upoznao je prisutne s programom hodočašća. Hrvatska radio televizija će i ove godine hodočašće pratiti izravnim prijenosom na HRT1 s početkom u 10.00 sati kada započinje svečana procesija.

Izaslanik zapovjednika hodočašća kapetan bojnog broda Darko Podrug kao i glavna tajnica MUP-a Sanda Šimić Petrinjak složili su se kako u organizaciji ovoga hodočašća imamo puno iskustva od prijašnjih godina. Nadaju se kako će što više hodočasnika ove godine sudjelovati i moći se duhovno obogatiti. U ime ravnateljstva policije govorio je Josip Bukvić koji je izvjestio o pripremama koje se provode u MUP-u.

Predstavnici ministarstava i službi uključenih u hodočašće upoznati su sa svim zacrtanim terminima i aktivnostima koje slijede. Dogovorena su daljnja zaduženja vezana za pripravu provedbe hodočašća.

Održano 4. vojno hodočašće Hrvatske kopnene vojske na Udbinu

FOTO: MORH/ M. Čobanović.

U organizaciji Zapovjedništva Hrvatske kopnene vojske (HKoV) u četvrtak, 12. rujna 2019., održano je 4. vojno hodočašće HKoV-a na Udbinu. Hodočašće, s otprilike pet stotina sudionika, započelo je u 10.00 sati pobožnošću križnoga puta od crkve sv. Marka Groba do crkve hrvatskih mučenika.

Uz pripadnike HKoV-a, na hodočašću su sudjelovali potpredsjednik Vlade i ministar obrane Damir Krstičević, načelnik Glavnog stožera OSRH general zbora Mirko Šundov, zapovjednik HKoV-a general-bojnik Siniša Jurković, glavni inspektor obrane general-bojnik Slaven Zdilar, zapovjednik Zapovjedništva specijalnih snaga brigadni general Perica Turalija, posebni savjetnik ministra obrane Božo Kožul, pripadnici ustrojbenih cjelina MORH-a, HV-a i MUP-a te drugi ho-

dočasnici. Zapovjednik hodočašća bio je pu-kovnik Tomislav Kasumović, zapovjednik Središta za razvoj vođa „Marko Babić“.

U 12.00 sati počela je u svetištu sveta misa koju je predvodio vojni ordinarij u RH msgr. Jure Bogdan u koncelebraciji s domaćim gospičko-senjskim biskupom msgr. Zdenkom Križićem, generalnim vikarom Vojnog ordinarijata don Markom Medom, kancelarom Gospičko-senjske biskupije preč. Mišelom Grgurićem i drugim svećenicima Vojne i Gospičko-senjske biskupije. Pjevanje je predvodila klapa Hrvatske ratne mornarice „Sv. Juraj“.

Biskup Bogdan u homiliji je istaknuo da je smisao hodočašća „traženje Boga i susret s Njime u bogoštovnom ozračju.“ To štovanje

dobiva svoj najpotpuniji izraz u svetoj misi koja je „srce i vrhunac života Crkve. Njome Krist Crkvu i sve njezine članove pridružuje svojoj žrtvi hvale i zahvaljivanja koju je jednom zauvijek na križu prinio Ocu.“

Biskup je naglasio kako je hodočašće u ovo svetište također prigoda za izgradnju hrvatskog identiteta. Ovo svetište je spomen na sve pale „hrvatske mučenike“ od bitke na Krbavskom polju 1493. godine do Domovinskog rata i naših dana. Nalazeći se i u crkvi hrvatskih mučenika, biskup je progovorio o značenju mučeništva: „Hrvatski termin mučenik mogao bi zavesti neupućene da se zastave na vanjskom aspektu mučeništva, na nasilnoj smrti dok je po kršćanskoj teologiji

uzrok smrti ono što karakterizira kršćansko mučeništvo.“ U kršćanskome smislu mučenik je onaj tko daje svjedočanstvo za Krista, i to žrtvom vlastitog života.

Nakon mise biskup Križić je u znak zahvalnosti za suradnju Hrvatske vojske i biskupije uručio ministru Krstičeviću i pukovniku Kassumoviću slike s prikazom hrvatskog ratnika Bernardina Frankopana.

Hodočašće je završeno molitvom i polaganjem vijenaca te paljenjem svijeća za sve hrvatske mučenike, poginule i umrle branitelje kod križa u Memorijalnom parku kraj crkve hrvatskih mučenika.

Održana 54. konferencija Međunarodnog vojnog apostolata

Ovogodišnja 54. konferencija Apostolat Militaire International (Međunarodni vojni apostolat) održana je od 8. do 12. rujna 2019. godine u mjestu Reichenau, u Austriji na temu *Nesebično služenje u vojnom okruženju*.

Na konferenciji su sudjelovali vojni biskup u Austriji msgr. Werner Freistetter, vojni nadbiskup u Italiji msgr. Santo Marciano, vojni biskup u Velikoj Britaniji msgr. Paul James Mason te 41 delegat iz četrnaest zemalja sa četiri kontinenta.

Na konferenciji su sudjelovali i članovi izvršnog odbora AMI-ja: predsjednik viceadmiral Matthieu Borsboom (Nizozemska), potpredsjednik kapetan Frank Marcus (Nizozemska), glavni tajnik pukovnik Domenico D'Ortenzi (Italija), crkveni asistent general don Patrick

Dolan (SAD), teološki savjetnik prof. Fred van Iersel (Nizozemska), zamjenik glavnog tajnika Mario Ciccotti (Italija) i blagajnik Damiano Pandolfo (Italija).

Hrvatsku su predstavljala tri delegata: satnica Zvonimira Kisić, natporučnik Darko Bojan i savjetnica za međunarodnu suradnju Paula Kovačević.

Konferencija je otvorena u nedjelju, 8. rujna, pozdravnim govorima vojnog ordinarija u Austriji msgr. Wernera Freistettera i predsjednika AMI-ja viceadmirala Matthieu Borsbooma. Na početku konferencije sudionici su slavili koncelebriranu svetu misu u crkvi sv. Barbare u Reichenau koje je predvodio msgr. Freistetter.

Tijekom pet dana, delegati su imali priliku čuti zanimljiva izlaganja vojnih biskupa koji su podsjetili da nesebično služenje ima duboke korijene u Bibliji. Drugi predavači su temi pristupili iz različitih perspektiva: osobne, obiteljske te iz perspektive vojnih kapelana.

Posebno valja istaknuti predavanje biskupskog vikara dr. Haralda Trippa koji je govorio o služenju kroz primjer u vojnem okruženju, predavanje predsjednika Austrijske udruge katoličkih vojnika AKS brigadni general Martin Jawurek koji je podsjetio da, osim služenja domovini, vojnik mora služiti i svojoj obitelji. Don Patrick Dolan je naveo mnoge primjere služenja iz svoje dugogodišnje službe vojnog kapelana i naglasio da su suradnja i timski rad najvažniji za napredak

kolektiva i rješavanje problema, a prof. dr. Fred van Iersel potaknuo je prisutne na promišljanje o temi pravednog rata i pravednog mira.

Austrijski domaćini su pokazali kako žive služenje u svom nacionalnom kontekstu kroz povezanost s lokalnom zajednicom te kroz stratešku vojnu neutralnost u posljednje 64 godine od osamostaljenja.

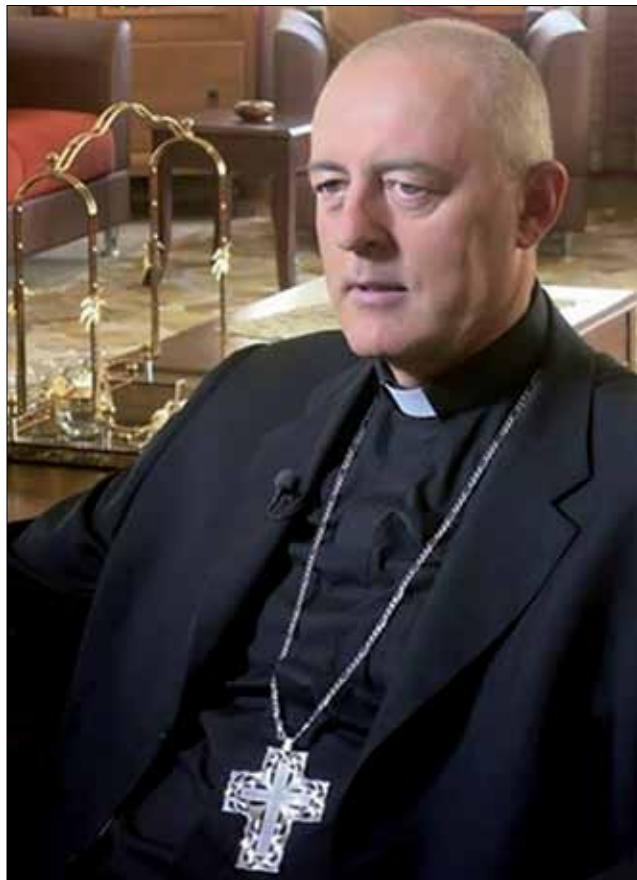
Konferencija Međunarodnog vojnog apostolata u Reichenau bila je dobro organizirana i plodonosna. Na temelju promišljanja i odluka donesenih tijekom konferencije AMI će nastaviti djelovati u vojnem životu u svjetlu nauka Katoličke Crkve.

Msgr. Giorgio Lingua, novi apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj

Papa Franjo imenovao je u ponedjeljak 22. srpnja 2019. za apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj msgr. Giorgia Lingua, naslovnog nadbiskupa Tuscanie.

Msgr. Giorgio Lingua rođen je 23. ožujka 1960. u Fossanu (Cuneo). Zaređen je za svećenika 10. studenoga 1984. i inkardiniran u biskupiju Fossano. Postigao je doktorat iz kanonskog prava. U diplomatsku službu Svetе Stolice ušao je 1. srpnja 1992., a obavljao je diplomatsku službu u sljedećim apostolskim nuncijaturama: u Obali Bjelokosti, u Sjedinjenim Američkim Državama, u Državnom tajništvu Svetе Stolice u Odjelu za odnose s državama te u Italiji i u Srbiji.

Apostolskim nuncijem u Iraku i u Jordanu bio je imenovan 4. rujna 2010., a 17. ožujka 2015. imenovan je apostolskim nuncijem na Kubi.

Msgr. Bože Radoš imenovan varaždinskim biskupom

Papa Franjo imenovao je u četvrtak 1. kolovoza varaždinskim biskupom msgr. Božu Radoša, dosadašnjeg rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima u Rimu i kanonika prvostolnog Kaptola u Đakovu. Izabran i on nasljeđuje msgr. Josipa Mrzljaka koji je zbog navršene životne dobi od 75. godina podnio papi Franji odreknuće od službe rezidencijalnog biskupa.

Bože Radoš, sin Ivana Radoša i Matije rođ. Gudelj, rodio se 5. rujna 1964. u Crvenicama kraj Tomislavgrada (onda Duvno), u Mostar-

sko-duvanjskoj biskupiji. Nekoliko godina kasnije njegova se obitelj preselila u Kuševac kraj Đakova. Nakon što je završio sjemenišnu klasičnu gimnaziju u Zagrebu i Đakovu (1983.), započeo je filozofsko-teološki studij u Đakovu (danas Katolički bogoslovni fakultet u u Đakovu). Teologiju je diplomirao 1990. godine. Vojni rok je odslužio u Čupriji i Beogradu (1985.-1986.). Msgr. Ćiril Kosga je zaredio za svećenika na naslov Đakovačke i srijemske biskupije (danas Đakovačko-osječka nadbiskupija), u katedrali u Đakovu 29. lipnja 1990.

Od 1990. – 1991. bio je župni vikar u Osijeku III i tajnik Instituta za teološku kulturu laika. U jesen 1991. godine započeo je postdiplomski studij duhovne teologije na Papinskom sveučilištu Gregorijana u Rimu i magistrirao 1994. godine na temu „Motivacija za Bogu posvećeni život. Biblijski, teološki i psihološki aspekti“. Potom je nastavio specijalizaciju, ali je 1997. godine bio imenovan na službu du-

hovnika u Đakovačkoj bogosloviji. Za vrijeme studija u Rimu bio je pitomac Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima. U nadbiskupiji Đakovačko-osječkoj obnašao je službu asistenta za permanentni duhovni odgoj mladih svećenika, koordinatora za duhovnu formaciju svećenika, a od 2010. je kanonik Đakovačko-osječke nadbiskupije i u više navrata bio je član Prezbiteriskog vijeća. Bio je Duhovni asistent đakovačke sekcije Udruženja hrvatskih katoličkih liječnika, član uredništva nadbiskupijskoga časopisa „Vjesnik“, a od 2013. godine i član Nadzornog odbora Papinskog hrvatskog zavoda svetoga Jeronima.

Predvodio je brojne duhovne vježbe u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Makedoniji, Srbiji i Austriji, a u više navrata organizirao hodočašća u Svetu Zemlju, Italiju, Grčku, Francusku i Poljsku. Na Bogoslovnom fakultetu u Đakovu predavao je: duhovnu teologiju, duhovnost Novoga Zavjeta, duhovnost Staroga Zavjeta, život i duhovnost prema svetom Pavlu, uvod u kršćansku meditaciju, misiologiju i praksi pastoralnoga vodstva. Objavio je u hrvatskim časopisima petnaestak radova o kršćanskoj duhovnosti.

28. travnja 2016., imenovan je za rektora Papinskoga hrvatskoga zavoda svetoga Jeronima u Rimu. Službu rektora je preuzeo 15. lipnja 2016. Iz reda pitomaca Papinskog hrvatskog zavoda svetog Jeronima (1901.-2019.) msgr. Bože Radoš je 37. biskup.

KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA

LIPANJ 2019.

Zagreb, sv. Juraj u Trnju, 2. lipnja 2019., nedjelja. Biskup je slavio sv. misu u Vojnom ordinarijatu i propovijedao.

Poslije podne u župi sv. Juraj u Trnju, predvodio sprovodne obrede na mjesnome groblju za pok. Josipa Horvata, oca vojnog i policijskog kapelana u Varaždinu vlc. Ivice Horvata.

Karlovac, 8. lipnja 2019., subota. U Karlovcu u crkvi sv. Josipa predvodio misno slavlje i propovijedao. Obilježena je obljetnica kad je Hrvatski sabor 1687. proglašio sv. Josipa zaštitnikom Hrvatskoga kraljevstva.

Priština (Kosovo), 10. - 12. lipnja 2019., ponедјелjak - сrijeda. Biskup msgr. Jure Bogdan boravio je od 10. do 12. lipnja u pastoralnom pohodu pripadnicima hrvatskog kontingenta u NATO operaciji potpore miru KFOR na Kosovu. Pohod biskupa odvijao se u sklopu posjeta načelnika Glavnog stožera oružanih snaga RH generala zbora Mirka Šundova s izaslanstvom KFOR, Ministarstvu obrane Republike Kosovo i Kosovskim snagama sigurnosti. U pratnji s biskupom bio je generalni vikar don Marko Medo.

Zürich, Zug, Luzern (Švicarska), 14. -16. lipnja 2019., petak - nedjelja. Biskup je pohodio tri hrvatske katoličke misije u Švicarskoj. U subotu 15. lipnja prije podne slavio sv. misu u Zürichu i krizmao 60 mladih. Istoga dana poslije podne slavio sv. misu u Hrvatskoj katoličkoj misiji u Zug-u i krizmao 20 mladih.

U nedjelju 16. lipnja slavio sv. misu u HKM u Luzernu i podijelio sv. potvrdu četrdesetorici mladih.

Zagreb, 17. lipnja 2019., ponedjeljak. Sudjelovao na zasjedanju Hrvatske biskupske

konferencije u Zagrebu. Prije podne biskupi su zasjedali zajedno s redovničkim provincialima, a poslije podne s redovničkim poglavarcama.

Zagreb, 23. lipnja 2019., nedjelja. Predvodio sv. misu i propovijedao u kapelici Vojnog ordinarijata.

Vukovar, 24. - 25. lipnja 2019., ponedjeljak - utorak. Povodom Dana državnosti i promocije vojnih škola HVU-a biskup je u crkvi sv. Filipa i Jakova u Vukovaru (25. lipanj) služio sv. misu za polaznike Hrvatskog vojnog učilišta. Nakon sv. mise kod spomen križa na obali Dunava predvodio je molitvu.

Split, 28. lipnja 2019., petak. U župnoj crkvi Presvetog Srca Isusova u Splitu, slavio sv. misu i propovijedao.

Satrić (kraj Sinja), 29. lipnja 2019., subota. U Satriću kraj Sinja predvodio slavlje blagoslova filijalne crkve Imena Isusova na mjesnome groblju, blagoslova oltara i blagoslova zvona. Satrić je za vrijeme domovinskog rata bio okupiran, kuće opljačkane i spaljene, a narod protjeran.

SRPANJ 2019.

Zagreb, 4. srpnja 2019., četvrtak. Primio msgr. Milana Stipića, apostolskog administratora Križevačke eparhije.

Zagreb, 7. srpnja 2019., nedjelja. Slavio sv. misu u kapelici Vojnog ordinarijata i propovijedao.

Zagreb, 8. srpnja 2019., ponedjeljak. U Vojnom ordinarijatu prije podne predsjedao raščlambi 27. hodočašća Hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes.

U Ministarstvu Hrvatskih branitelja zajedno s biskupskim vikarom fra Franom Musićem OFM i tajnikom Josipom Staržikom, bio na sjednici o Obilježavanju Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dana Hrvatskih branitelja i 24. obljetnice Vojno-redarstvene operacije "Oluja". Sjednicom je presjedao ministar gosp. Tomo Medved.

Zagreb, 12. srpnja 2019., petak. Povodom završetka akademske godine na Policijskoj akademiji, u kapelici Policijske akademije u Zagrebu biskup je prije podne predvodio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 13. srpnja 2019., subota. U 18.00 sati sudjelovao na Policijskoj akademiji, na svečanosti Prisege polaznika četrnaestoga naraštaja.

Zagreb, 14. srpnja 2019., nedjelja. Predvodio sv. misu i propovijedao u kapelici Vojnog ordinarijata.

Petrinja, 19. srpnja 2019., petak. Povodom Dana kapelaniјe sv. Ilike proroka, u vojarni u Petrinji biskup je predvodio sv. misu i propovijedao.

Sinj, 26. srpnja 2019., petak. U svetištu Gospe Sinjske sudjelovao na petom pokrajinskom hodočašću vojske, policije i branitelja. Biskup je predvodio procesiju ulicama grada Sinja. U svetištu je predvodio sv. misu i propovijedao.

Zagreb, 27. srpnja 2019., subota. na mjesnom groblju Markovo polje u Sesvetama biskup je predvodio sprovodne obrede i pokop skupnika Josipa Briškog, pripadnika Zapovjedništva specijalnih snaga, poginulog u mirovnoj misiji u Afganistanu. Nakon sprovoda biskup je u župnoj crkvi Svih Svetih u Sesvetama služio sv. misu za pokojnog Josipa.

Zagreb, 28. srpnja 2019., nedjelja. U Vojnemu ordinarijatu služio sv. misu s narodom za narod.

Zagreb, 30. srpnja 2019., utorak. Prije podne primio u Vojnome ordinarijatu msgr. Tomu Vukšića i msgr. Petra Palića.

Zagreb, 31. srpnja 2019., srijeda. Povodom Dana pobjede, Dana domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i Dan Vojne biskupije biskup je dao intervju za Hrvatski radio.

KOLOVOZ 2019.

Dalj, 1. kolovoza 2019., četvrtak. U Dalju u Slavoniji biskup je sudjelovao na obilježavanju 28. obljetnice napada i okupacije Policijske postaje Dalj. Toga dana prije 28 godina ubijeno je 39 hrvatskih branitelja Dalja: dvadeset hrvatskih policijaca, petnaest pripadnika Zbora narodne garde i četiri pripadnika Civilne zaštite. Kod Policijske postaje biskup je predvodio molitvu. U župnoj crkvi sv. Josipa u Dalju služio sv. misu zadušnicu i propovijedao.

Istoga dana objavljeno je u 12.00 sati da je papa Franjo imenovao Varaždinskim biskupom msgr. Božu Radoša, rektora Papinskog hrvatskog zavoda sv. Jeronima. Biskup je uputio čestitku novome biskupu Radošu i zahvalu msgr. Josipu Mrzljaku za dosadašnju suradnju s Vojnim ordinarijatom.

Knin, 4. i 5. kolovoza 2019., nedjelja - ponедjeljak. Povodom obilježavanja Dana pobjede, Dana domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i Dana vojne biskupije biskup je sudjelovao na proslavama u Kninu.

U nedjelju navečer je zajedno s generalnim vikarom sudjelovao na svečanome prijemu na Kninskoj tvrđavi.

U ponедjeljak 5. kolovoza, biskup je predvodio molitvu kod spomenika hrvatske pobjede „Oluja 95“ . Svečanu koncelebraciju u kninskoj crkvi Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta predvodio je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije zadarski nadbiskup msgr. Želimir Puljić koji je i propovijedao.

Koncelebrirali su biskupi msgr. Tomislav Rogić, msgr. Ante Ivas i msgr. Jure Bogdan, pedesetak svećenika među kojima vojni i policijski kapelani Vojnog ordinarijata.

Istoga dana poslije podne biskup se odvezao u svetište Veprič kraj Makarske gdje je ostao na godišnjem odmoru.

Veliki Prolog (Vrgorac), 15. kolovoza 2019. četvrtak. Prigodom svetkovine Uznesenja Blažene Djevice Marije na nebo, biskup je prije podne predvodio sv. misu u Velikome Prologu.

Makarska, 25. kolovoza 2019. nedjelja. U crkvi sv. Marka u Makarskoj predvodio večernju sv. misu i propovijedao.

Ludbreg, 30. kolovoza 2019., petak. Održano je 20. hodočašće policijskih uprava sjeverozapadne Hrvatske i postrojbe hrvatske vojske „Pume“ iz Varaždina u svetište Predragocjene Krvi Kristove. Križni put i misno slavlje predvodio je vojni ordinarij msgr. Jure Bogdan.

ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA

Vojni ordinarijat u RH

Ksaverska cesta, 12

HR - 10 000 ZAGREB

tel: +385 1 4670 660 (59) (centrala)

faks: +385 1 4670 662

www.vojni-ordinarijat.hr

vojni.ordinarijat@morph.hr

Msgr. Jure BOGDAN, vojni ordinarij

Msgr. Juraj JEZERINAC, vojni ordinarij u
miru

Don Marko MEDO, generalni vikar
spec. 68 632
marko.medo@morph.hr

Fra Frano MUSIĆ OFM,
biskupski vikar za pastoral MUP-a i
Redarstvenih službi RH
fmusic2@mup.hr

Don Slavko RAJIĆ
biskupski vikar za pastoral MORH-a
slavko.rajic@morph.hr

Robert STIPETIĆ, kancelar
spec. 68 642
robert.stipetic@morph.hr

S. Jasmina KOKOTIĆ,
tajnica (vicekancelar) Vojnog ordinarijata
spec. 68 638
jasmina.kokotic@morph.hr

mr.sc. Karolina PRALAS PULJIĆ,
ekonoma
spec. 68 639
vk.karolina.pralas.puljic@morph.hr

Josip STARŽIK

osobni tajnik vojnog ordinarija
spec. 68 631
josip.starzik@morph.hr

natporučnik **Vladimir KRPAN**,
osobni tajnik generalnog vikara
spec. 68 635
vladimir.krpan@morph.hr

Paula KOVAČEVIĆ

savjetnica za međunarodnu suradnju
spec. 68 633
paula.kovacevic@morph.hr

Ana STANIĆ

pravna savjetnica
spec. 68 634
ana.stanic@morph.hr

Lidija ŠANTEK

informatički izvršitelj
spec. 68 643
mob: 098/9208 827
santek127@gmail.com

**Samostalni odjel za potporu
Vojnom ordinarijatu (MORH)**

Vojni ordinarijat u RH
Ksaverska cesta, 12
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 4670 660
faks: +385 1 4670 662

bojnik IVICA KRIŠTO,
voditelj Samostalnog odjela
specijal 68 640
ivica.kristo@morp.hr

Marija VUKOVOJAC,
viša stručna savjetnica za organizaciju
spec. 68 637
marija.vukovojac@morp.hr

Branka ŠANDRO,
viša stručna savjetnica za organizaciju
spec. 68 641
branka.sandro@morp.hr

Marina BUZUK, stručni referent
stručna savjetnica
spec. 68 630
marina.buzuk@morp.hr

Nenad VERIGA, stručni referent
spec. 68 640
nenad.veriga@morp.hr

**Samostalna služba za suradnju s
Vojnim ordinarijatom (MUP)**

Policijska akademija
Avenija Gojka Šuška, 1
HR - 10 000 ZAGREB
tel: +385 1 2426 525 (spec. 26 525)
faks: +385 1 2426 496 (spec. 26 496)

Mario DOKMANIĆ,
voditelj Samostalne službe
tel: +385 1 2426 525 (spec. 26 525 i 26 319)
mob: 099/7031 578 (spec. 85 620)
mdokmanic@mup.hr

Mato TOPIĆ, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2426 527 (spec. 26 527)
mob: 091 4554 649 (spec. 82 649)
mtopic@mup.hr

Josip ZAGORŠČAK, policijski službenik za
međunarodnu vjersku suradnju
tel: +385 1 2426 523 (spec. 26 523)
mob: 098 470 781 (spec. 84 484)
jzagorscak@mup.hr

Branko ŠARKANJ, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2426 528 (spec. 26 528)
mob: 091/4563 958 (spec. 82 958)
bsarkanj@mup.hr

Darko ŠANTEK, policijski službenik za
organizaciju i potporu
tel: +385 1 2426 529 (spec. 26 529)
mob: 091/4554 644 (spec. 82 644)
dsantek@mup.hr

Sanja VRKLJAN HORVAT,
administrativna tajnica
tel: +385 1 2426 525 (spec. 26 525)
svrkljan@mup.hr

Vojne kapelaniјe

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Sveti Ivan Pavao II“ 22. listopada	MORH I GS OS RH Stančićeva 6, Zagreb
„Bl. Alojzije Stepinac“ 10. veljače „Sv. Andeli čuvari“ 2. listopada	HKoV, Karlovac Inženjerijska pukovnija, Karlovac
„Gospa Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta“ 11. rujna	Mehanizirana bojna „Pauci“ GMB vojarna „Kralj Zvonimir“, Knin
„Sv. Martin Tourski“ 11. studenoga	Zapovjedništvo specijalnih snaga, Delnice
„Sv. Petar i Pavao“ 29. lipnja	HRZ 91. zrakoplovna baza, Zagreb
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	HRM Središte za obuku HRM, Split
„Sv. Nikola Biskup“ 6. prosinca	Flotila HRM, Obalna straža Pomorska baza Split, Split
„Sv. Ivan od Križa“ 14. prosinca	SOD, Velika Buna
„Sv. Ilija Prorok“ 20. srpnja	Mehanizirana bojna "Gromovi" GMB, i Mehanizirana bojna "Tigrovi" GMB, Petrinja
„Kraljica svete Krunice“ i „Sv. Ivan Kapistran“ 7. listopada 23. listopada	GOMBR, Vinkovci
„Uzvišenje svetog Križa“ 14. rujna	Gardijska mehanizirana brigada, Knin
„Sv. Franjo Asiški“ 4. listopada	1. motorizirana bojna „Vukovi“ GMB voj. „Eugen Kvaternik“, Gospić
„Sv. Leopold Bogdan Mandić“ 12. svibnja	ZOD „Fran Krsto Frankopan“ Osijek
„Bl. Ivan Merz“ 10. svibnja	Središte za borbenu obuku SHb poligon „Eugen Kvaternik“, Slunj
„Sv. Valentin“ 14. veljače	Počasno-zaštitna bojna, Zagreb

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/486-1345 faks: 01/456-7986	o. Zrinko NIKOLIĆ SMM mob: 091/5530-005	
tel: 047/626-388 faks: 047/626-536 tel: 047/626-603 faks: 047/626-622	don Ivan BLAŽEVAC iblazevac@yahoo.com mob: 098/9084-983	nadnarednik Daniel RADINOVIC tel: 047/626-536, mob: 098/186-3426 satnik Dražen ČULIG drazen.culig@morph.hr, mob: 091/8811-862
tel/faks: 022/617-841	fra Ilija MIKULIĆ OFM mob: 098/432-607	pozornik Marko BUZUK marko.buzuk@morph.hr, mob: 091/533-8266
tel: 051/652-806 faks: 051/652-940	o. Mirko VUKOJA DI mob: 099/6226-236	
tel: 01/6228-862 faks: 01/6228-484	o. Danijel ČOLO, OCD mob: 099/6812-445 d.karmel@gmail.com	pozornik Lorenc TOMKIĆ mob: 098/946-7773
tel: 021/354-913 faks: 021/354-323 mob: 098/510-737	don Branimir PROJIĆ dekan Split branimir.projic@morph.hr	
tel: 021/354-160 (650) faks: 021/354-650	o. Jozo MRAVAK OP mob: 091/579-4868	desetnik Dario RAJČIĆ mob: 098/744-330
tel: 01/2025-830 faks: 01/2025-879	don Željko SAVIĆ mob: 091/973-2698	
tel: 075/221-281 faks: 075/221-278	don Branko ČAGELJ	satnik Mario BARIŠIĆ mob: 098/886-306 tel: 075/221-415
tel: 032/348-460 faks: 032/348-460	fra Mato VINCETIĆ OFM mob: 099/308-2203	satnik Adam DAKIĆ adam.dakic@morph.hr tel: 032/348-352, mob: 091/725-8290
tel: 022/617-810 faks: 022/617-722	fra Božo ANČIĆ OFM mob: 098/760-979	stožerni narednik Borislav LAPENDA mob: 091/172-8512 tel: 022/617-712
tel/faks: 053/577-201	fra Matej EĆIMOVIĆ OFM mob: 091/5722-111	
tel: 031/236-623 faks: 031/236-841	don Josip KEŠINOVIĆ mob: 099/3327-300	natporučnik Darko BOBAN darko.boban@morph.hr tel: 031/236-862
tel: 047/626-824 faks: 047/626-846 mob: 098/924-1483	don Milenko MAJIĆ dekan Karlovac mmajic@morph.hr	(milenkomajic@yahoo.com)
tel: 01/4566-344 (367) faks: 01/4566-368	o. Zdravko BARIĆ SMM dekan Zagreb; mob: 091/576-2764 zdravko.baric64@gmail.com	satnica Zvonimira KISIĆ zvonimira.kisic@morph.hr tel: 01/ 4566-177

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Sv. Mihael arkanđeo“ 29. rujna	HVU „Dr. Franjo Tuđman“, Zagreb
„Sv. Gabrijel arkanđeo“ 29. rujna	Središte za obuku HRZ 93. zrakoplovna baza, Zadar
„Sv. Ivan Krstitelj“ 24. lipnja	SzOiDL i DŠ HVU Požega
„Sv. Juraj mučenik“	2. mehanizirana bojna "Pume" GOMBR Varaždin
„Sv. Obitelj“ 28. prosinca	ZZP, Zagreb
„Sv. Antun Padovanski“ 13. lipnja	Pukovnija Vojne policije
„Sv. Sebastijan“ 20. siječnja	Zapovjedništvo Oklopne i Tenkovske bojne "Kune" - GOMBR, Đakovo
„Sv. Andrija apostol“ 30. studenoga	1. mehanizirana bojna "Sokolovi" GOMBR "Kune" Našice

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/3786-004 (272) faks: 01/3784-657	o. Zoran VUJIČIĆ DI mob: 098/337-162	poručnik Marijan PULJIZ mob: 099/2486-662
tel: 023/358-209 (239) faks: 023/358-209	o. Ivo TOPALOVIĆ SVD mob: 098/423-533	satnica Vinka ROGIĆ vinka.rogić@morph.hr, mob: 098/532-045
tel/faks: 034/245-117	don Željko VOLARIĆ mob: 098/340-798	satnik Antun MANDIĆ antun.mandic@gmail.com, mob: 091/786-1333
	don Ivica HORVAT	
tel: 01/6631-318 faks: 01/6631-296	don Slavko RAJIĆ slavko.rajić@morph.hr mob: 098/1632-359	satnik Damir SEDLAR mob: 091/943-0134
tel: 031/839-238 faks: 031/839-166 mob: 091/5863-400	don Vladislav MANDURA dekan Osijek vlado.mandura@gmail.com	natporučnik Mato KULAŠ mob: 092/ 174-9036
	don Antonio MIKULIĆ donanto808@gmail.com	

Poličijske kapelaniјe

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
„Majka Božja Kamenitih vrata“ 31. svibnja	MUP PU zagrebačka Petrinjska 20, 10 000 Zagreb
„Sv. Mihovil arkandeo“, Split 29. rujna	MUP PU splitsko-dalmatinska Trg Hrvatske bratske zajednice, 21 000 Split
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Policijska akademija Av. G. Šuška 1, 10 000 Zagreb
„Sv. Vid“ 15. lipnja	MUP PU primorsko-goranska Đure Šporera 4, 51 000 Rijeka
„Sv. Mihael arkandeo“ 29. rujna	MUP Zagreb Sjedište, Ul. grada Vukovara 33 Ravnateljstvo, Ilica 335
„Bl. Miroslav Bulešić“ 6. studenoga	MUP PU istarska Trg Republike 1, 52 100 Pula
„Sv. Juraj“ 23. travnja	MUP PU varaždinska Ivana Milčeca 10, 42 000 Varaždin
„Sv. Matej“ 21. rujna	MUP PU bjelovarsko-bilogorska Vlahe Paljetka bb, 43 000 Bjelovar
„Sv. Jeronim“ 30. rujna	MUP PU osječko-baranjska Trg Lavoslava Ružičke 1, 31 000 Osijek
„Sv. Luka evanđelist“ 18. listopada	MUP PU šibensko-kninska Velimira Škorpika 5, 22 000 Šibenik
„Sveti Filip i Jakov, apostoli“ 3. svibnja	MUP PU zadarska Andrije Hebranga bb, 23 000 Zadar
„Sveti Marko Križevčanin“ 7. rujna	MUP PU koprivničko-križevačka Trg Eugena Kumičića 18, 48 000 Koprivnica
„Sveti Hrvatski mučenici“ 9. rujna	MUP PU ličko-senjska Ulica Hrvatskog sokola 2, 53 000 Gospić
„Sv. Josip“ 19. ožujka	MUP PU karlovačka Trg hrvatskih redarstvenika 6, 47 000 Karlovac
„Sv. Vinko Palloti“ 22. siječnja	MUP PU požeško-slavonska Josipa Runjanina 1, 34 000 Požega
„Sv. Kvirin Sisački“ 4. lipnja	MUP PU sisačko-moslavačka Rimska 19, 44 000 Sisak
„Sv. Euzebije i Polion“ 29. svibnja	MUP PU vukovarsko-srijemska Glagoljaška 27b, 32 100 Vinkovci

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
tel: 01/4563 295 (293) faks: 01/4566 699 mkozic@mup.hr	don Marin Drago KOZIĆ dekan Zagreb mob: 099/2680-728 (spec. 86084)	Mišo JOSIPOVIĆ mob: 099/2292-432 (spec. 85 546) mjosipovic@mup.hr
faks: 021/307-512	don Marko TROGLIĆ mob: 098/ 1811-688 don Hrvoje RELJA mob: 098/ 1715-305	Luka GALIĆ tel. 021/307 511, (spec. 40 511) fax. 021/307 512 mob: 098/9591-333
tel: 01/2426-490 (spec. 26 490) faks: 2426 496	fra Frano MUSIĆ OFM mob: 099/2584-982 (spec. 86011) fmusic2@mup.hr	Luka NORAC KEVO tel. 01/2426 526, (spec. 26 526) mob: 091/4563-866
tel: 051/439-945 faks: 31 948	don Pavao MOKRI mob: 099/3739-315(spec. 82057) pmokri@mup.hr	
tel: 01/6122-712 (712) faks: 01/3788-653 zrakosec@mup.hr	don Željko RAKOŠEC, mob: 099/7065-885 (spec. 85682)	Vinko BAKULA tel: 01/3788 853, (spec. 88 853) mob: 091/4563-805
mob: 099/4965-534 (spec. 86866)	don Ilija JAKOVLJEVIĆ, dekan Rijeka ijakovljevic2@mup.hr	
tel/faks: 042/749-400 ihorvat9@mup.hr	don Ivica HORVAT, dekan Varaždin mob: 099/2680-732 (spec. 86088)	
dvrabec@mup.hr faks: 043/638-637	don Damir VRABEC mob: 099/4965-536 (spec. 86868)	
tel: 031/237-553 faks: 031/237-267 sharjac@mup.hr	o. Stjepan HARJAČ DI , dekan Osijek mob: 099/2113-891 (spec. 84048)	
tel: 47 264 fax: 022/347-284 dpoljak6@mup.hr	don Darko POLJAK, dekan Split mob: 099/2680-733 (spec. 86089)	
tel: 45 435	o. Ivo TOPALOVIĆ SVD mob: 098/423-533	
obizek@mup.hr faks:048 813-430	don Ozren BIZEK mob: 099/2680-731 (spec. 86087)	Jadranko BENJAK jbenjak@mup.hr tel: 048/ 656-421
	fra Matej EĆIMOVIĆ OFM	
tel.: 047/664-143 faks: 047/664-385	don Andrija MARKAČ mob: 098/213-393	
tel: 034/245-117	don Željko VOLARIĆ	
099/2680 735 (spec. 86091)	don Ivo BORIĆ iboric3@mup.hr	
	don Ivan BEGOVIĆ ibegovic3@mup.hr	

ZAŠTITNIK KAPELANIJE	POSTROJBA
“Sv. Marko evanđelist” 25. travnja	MUP PU brodsko-posavska Ivana Mažuranića 9, 35 000 Slavonski Brod
“Sv. Vlaho” 3. veljače	MUP PU dubrovačko-neretvanska Dr. Ante Starčevića 13, 20 000 Dubrovnik
“Sv. Nikola biskup” 6. prosinca	MUP PU krapinsko-zagorska Matije Gubca 53, 49210 Zabok
“Sv. Franjo Asiški” 4. listopada	MUP PU međimurska Jakova Gotovca 7, 40 000 Čakovec
“Bl. Alojzije Stepinac” 10. veljače	MUP PU virovitičko-podravska Trg bana Josipa Jelačića 19, 33 000 Virovitica

KONTAKT	KAPELAN	POMOĆNIK KAPELANA
	don Mario PARADŽIK mob: 097/ 7509 095	
	fra Ivo KRAMAR OFM ikramar@mup.hr	
tel: 74235		
	don Vjekoslav VIDAČEK mob: 099/3739-312 vvidacek@mup.hr	
faks: 048/813-430	don Ozren BIZEK mob: 099/2680-731 (spec. 86087) obizek@mup.hr	

SADRŽAJ

»HVALA BOGU KOJI NAM DAJE POBJEDU PO GOSPODINU NAŠEM ISUSU KRISTU!« (1 Kor 15, 57)	
Poslanica msgr. Jure Bogdana, vojnoga ordinarija, povodom proslave Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta – zaštitnice Vojnog ordinarijata, Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i 24. obljetnice vojno-redarstvene operacije „Oluja“ 5. kolovoza 2019.....	323
SVETA STOLICA	326
Kršteni i poslani: Kristova Crkva u misiji u svijetu	326
Ufanje ubogih neće biti zaludu	329
Izaberimo, dakle, život!	333
HRVATSKI BISKUPI	
Crkva postoji kad postoji za druge	336
PROPOVIJEDI I GOVORI.....	338
Sveti Ilijan, Dan vojne kapelani u Petrinji	338
Povijest je ovdje obilno i ozbiljno govorila.....	340
Dvadeseto pokrajinsko hodočašće u Ludbreg.....	343
IZ UREDA VOJNOG ORDINARIJATA	346
DEKRETI I IMENOVANJA	352
IZVJEŠĆA I DOGAĐAJI	354
Sveta misa povodom Dana državnosti i promocije polaznika HVU-a u Vukovaru.....	354
Obilježena 28. obljetnica oružanog otpora na glinskom području	356
Dan Vojne kapelani "Sveti Ivan Krstitelj" u Požegi.....	357
Dan Vojne kapelani "Sveti Petar i Pavao"	359
Održana raščlamba 27. hodočašća hrvatske vojske, policije i branitelja u Lourdes.....	360
Misa zadušnica povodom pete obljetnice smrti mons. Josipa Šantića	361
Sveta misa zahvalnica za završetak školovanja 14. naraštaja Policijske škole „Josip Jović“	362
U Petrinji proslavljen Dan vojne kapelani „Sveti Ilijan prorok“	364
Sveta misa zadušnica u Lovreću za stradale 22. srpnja 1943. godine	366
Posjet kadetske bojne "Predrag Matanović" povjesnom središtu Splita	366
Održano peto pokrajinsko hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Gospo Sinjskoj	368
Obilježavanje 28. obljetnice pogibije trinaestorice redarstvenika	371
Sprovod skupnika Josipa Briškog poginulog u Afganistanu	372
28. obljetnica napada na Policijsku postaju u Dalju	374

Proslava nebeske zaštitnice Vojnog ordinarijata Gospe Velikoga Hrvatskoga Krsnog Zavjeta, Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i 24. obljetnice vojno-redarstvene operacije „Oluja“ 5. kolovoza 2019.....	376
U Marmalu proslavljen Dan pobjede, domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja	380
Dječji ljetni kampovi na Malom Lošinju	381
Vojnici Oružanih snaga RH prisustvovali 28. vojnom hodočašću u Svetište Crne Gospe u Częstochowi	383
28. obljetnica pogibije četvorice redarstvenika u Žutoj Lokvi.....	385
28. obljetnica Pukovnije Vojne policije.....	386
20. pokrajinsko hodočašće vojske i policije u Ludbreg.....	386
Ispraćaj 11. HRVCON-a u misiju „Resolute Support“ u Afganistan	389
U Koprivnici proslavljen Dan Policijske kapelaniјe „Sveti Marko Križevčanin“	390
Vjernici Policijske kapelaniјe Majke Božje Kamenitih vrata hodočastili na Trsat	391
Prvi sastanak Koordinacijskog odbora za pripremu hodočašća u Mariju Bistricu	392
Održano 4. vojno hodočašće Hrvatske kopnene vojske na Udbini.....	393
Održana 54. konferencija Međunarodnog vojnog apostolata	397
Msgr. Giorgio Lingua, novi apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj	399
Msgr. Bože Radoš imenovan varaždinskim biskupom.....	399
 KRONIKA VOJNOG ORDINARIJA MSGR. JURE BOGDANA.....	401
 ADRESAR VOJNOG ORDINARIJATA.....	404
Vojne kapelaniјe	406
Poličijske kapelaniјe.....	410
 SADRŽAJ	414

* U Vjesniku broj 2 (81) 2019. pogrešno su numerirane stranice. Nije nastavljen niz od broja 162 - 316., već su ponovljeni brojevi od 1 - 156.

Proslava nebeske zaštitnice Vojnog ordinarijata Gospe Velikog Hrvatskog Krsnog Zavjeta, Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dana hrvatskih branitelja i 24. obljetnice vojno-redarstvene operacije "Oluja" 5. kolovoza 2019. u Kninu

